

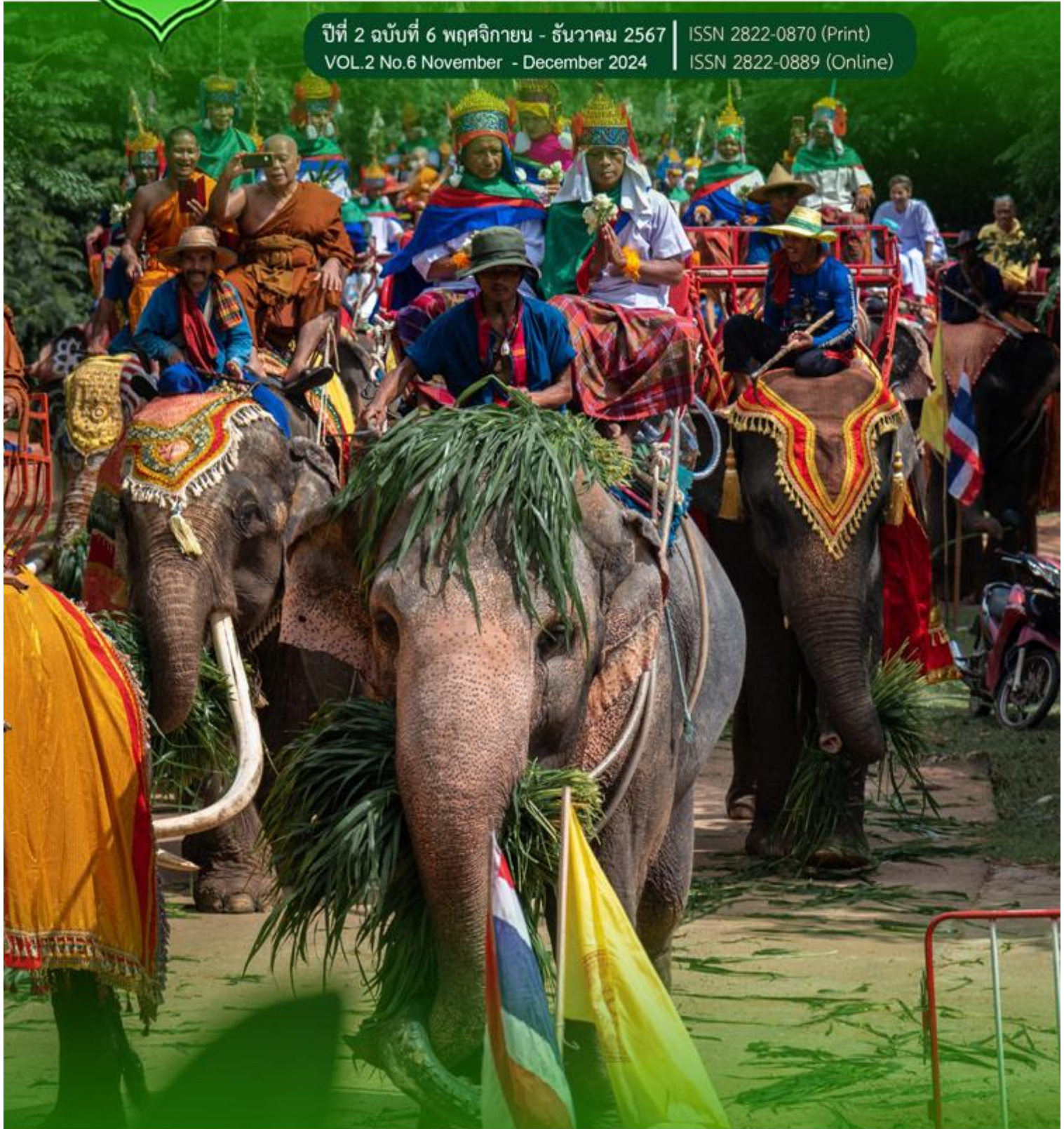
วารสาร

ราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

Journal of Academic Surindra Rajabhat

ปีที่ 2 ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม 2567
VOL.2 No.6 November - December 2024

ISSN 2822-0870 (Print)
ISSN 2822-0889 (Online)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY

กำหนดเผยแพร่ :

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ I Journal of Academic Surindra Rajabhat

ISSN 2822-0870 (Print) I ISSN 2822-0889 (Online)

มีกำหนดเผยแพร่ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม)

วัตถุประสงค์ :

เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนพบวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ

เงื่อนไขการตีพิมพ์ :

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้เขียนภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้เขียนภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้เขียนบทความและผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความเช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บรรณาธิการ : รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม I อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร

กองบรรณาธิการ :

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธิพันธ์ ผึ้งนาย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นิธิชัยอนันต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัตรา วัชรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี

อาจารย์ปิยพร สีลันต์

หน่วยงานภายนอก :

รองศาสตราจารย์ ดร.รติระ ปัญญาภา

รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวพล เนื้อไม้หอม

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล

รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา

รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนภูมิ

รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรวิไลโรส

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสอาด

อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายใน : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ททรัพย์สิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันทนา กุลรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภุชญา พิมพ์ศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุไร จันทมัตตุการ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัษฎพร สุขทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ แสงอัมพร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย กากแก้ว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนา จินดาศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงกิจ วงษ์พินิจ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกื้อ กระแสโสม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรวัส อินทวี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพจุฬา สุภิมารส สิงคเสลิต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณะชัย ปฐมสิริวงศ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดับ เรียนประยูร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภรณ์ แก้วกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณรัตน์ พิงคานนท์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานวย วัฒนกรสิริ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ธิพันธ์ ผึ้งผาย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ นิธิชัยอนันต์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา ะยะสุน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายฝน ทดทะศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สยาม ระโส
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย เจือจันทร์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ สุวรรณภูมิสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร ศูนย์กลาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ หวังขอบ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาฤทธิ์ นวลนาง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองอินทร์ ไหวดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประดิษฐ์ ชื่นบาน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิวัตร ศรีสมบัติ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยชนะรินทร์ ทับมะเริง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงศักดิ์ มีสิทธิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงกลด พลพวง
 อาจารย์ ดร.จักรพงษ์ เจือจันทร์
 อาจารย์ ดร.วิโรจน์ ทองปลิว
 อาจารย์ ดร.ศิวาพร พยัคมนันท์
 อาจารย์ ดร.วิจิตรา โพธิสาร
 อาจารย์ ดร.ชาตรี เกษโพหนอง
 อาจารย์ ดร.จิราวรรณ อยู่เกษม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ อีระศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิชาติ ใจอารีย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิติรศยาณ์ แก่นเพชร
รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ บุญวิเศษ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศรีนอก
รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร โภคา
รองศาสตราจารย์ ดร.สัมมนา มูลสาร
รองศาสตราจารย์ ดร.จินณวัตร ปะโคทั้ง
รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติ กิตติเลิศไพศาล
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวพรหม เนื้อไม้หอม
รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ
รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เลื่อนช้าง
รองศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ ปัญญาภา
รองศาสตราจารย์ ดร.กานต์ เนตรกลาง
รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอร แสนภูวา
รองศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ ปัญญาแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.พิบูล ภูมิโคกรักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวนารถ พันธุ์เพ็ง
รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ ทองทิพย์
รองศาสตราจารย์ ดร.สารภี วรรณตรง
รองศาสตราจารย์ ธงชัย วงศ์เสนา
รองศาสตราจารย์ สมหมาย ชินนาค
รองศาสตราจารย์ บุญยัง หมั่นดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินันต์ ไสยโสภณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชินวงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณา รัตนธรรมเมธี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป แพร่มย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์พัชร ศรีเพ็ญ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ
นักวิชาการอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ หมั่นเทพ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราสี สอนิจันทร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเทน วัชรศิโนรส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เดือนเพ็ญพร ชัยภักดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีณา คำพุกกะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว ปะติตังโข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญวรัตน์ แจ่มใส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยแสนอ ตริวิเศษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทศิริสิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภูมิวิทย์ ไสยโสภณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริเพ็ญ อัดไพบูลย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีระศักดิ์ วรฉัตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุวัต กระสังข์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.อ. ดร.ศธาอุษ พลโคตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิกษิตี กัลยาณมิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพันธ์ ชัดขุมแสง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารถนา แซ่ฮึง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนูรัตน์ อนันทนารถ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ธิลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรณ์ มาลา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยาภานต์ เรืองสุวรรณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป พิษทองกลาง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กชกร เดชะคำภู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ลิขิต แก้วหานาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญต์ แสงโชติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร วิชัยรัมย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ แสงเรณู

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จารุกัญญา อุตตานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

มหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยนครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวดี เผือกบัวขาว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรธิดา ประสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนู ศรีทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม ทิพราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรางโมทย์ ด้านประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระชัย ยศโสธร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดารี มหันตรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาวดี เดชธำรงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนู ศรีทอง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาพัชร์ วรพงศ์พัชร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชา นัจจนาวากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล ชะโยมชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรฉัตร วรวิธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษศิริ ทองเฉลิม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ เลิศสมพร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยัส ชูชื่น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สวนประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดนัย ลามคำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจง โสดาดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กองทรัพย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัมพาพรรณ พงศ์ผลาดิสัย

อาจารย์ ดร.เบญจวรรณ วงษ์ขาวดี

อาจารย์ ดร.ดำเกิง โถทอง

อาจารย์ ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

อาจารย์ ดร.ปริญา บริพุฒ

อาจารย์ ดร.ภัฏวรี สุขเสน

อาจารย์ ดร.ธนรัชต์ อนุกุล

อาจารย์ ดร.วิยะดา วรานนท์วนิช

อาจารย์ ดร.อัครสิทธิ์ ไชยณรงค์

อาจารย์ ดร.นริศรา ลอยฟ้า

อาจารย์ ดร.ธนรัฐ สะอาดเอี่ยม

อาจารย์ ดร.อุมาพร ไชยสูง

อาจารย์ ดร.ธนาพัชร์ วรพงศ์พัชร

อาจารย์ ดร.วิภาสทธิ์ หิรัญรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยพะเยา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วิทยาลัยพิษณุพนธ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์

อาจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ขาวสะอาด

อาจารย์ ดร.ปณณวีร์ หนูประกอบ

อาจารย์ ดร.หัสพร ทองแดง

อาจารย์ ดร.ปิ่นณธร หอมบุญมา

ดร.วิชญณ์ม ทองแมน

นางสาวสุภาพร ลาภจิตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษาสุรินทร์

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ ศูนย์การศึกษานอกระบบ

และการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสุรินทร์

กองเลขานุการวารสาร :

เลขานุการ : อาจารย์วิเชียร พรหมแก้ว

ผู้ช่วยเลขานุการ : นางนิรดา งามพานิชกิจ

ศิลปกรรม : นายณัฐนันท์ แสงสว่าง / นายอนันต์ แสงมี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ : นางสาวสุปราณี บุญรอด

DOI : นายทศพล คำชู / นายอธิมาตร เพิ่มพูน

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

ISSN 2822-0889 (Online)

บทบรรณาธิการ (Editorial)

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ เป็นวารสารทางวิชาการที่กองบรรณาธิการได้ใช้รูปแบบการนำเสนอบทความพร้อมกับข้อเสนอแนะสำหรับผู้มีหน้าที่ให้คุณภาพและมาตรฐานที่เข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ และเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพวารสารและยกระดับขั้นสู่ฐานข้อมูลสากล โดยทางวารสารได้มีการดำเนินการขอหมายเลขทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล หรือตัวระบุวัตถุดิจิทัล (ดีโอไอ) (Digital Object Identifier : DOI) มีการบรรจุอยู่ในฐานข้อมูล Google Scholar และระบบ Citation ทั้งไทยและอังกฤษในทุกบทความที่เผยแพร่ในวารสารเพื่อสะดวกต่อการสืบค้น อ้างอิง และการนำไปใช้ประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษา

โดยบทความในวารสารฉบับนี้มีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จำนวน 3 ท่าน พิจารณาแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้พิจารณาเพื่อความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเรียบร้อยแล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่

ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ และขอขอบคุณกองบรรณาธิการ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรัพย์สิน

บรรณาธิการ

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
กองบรรณาธิการ (Editorial Board)	I
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewers)	II
บทบรรณาธิการ (Editorial)	VII
บทความวิจัย (Research Articles)	
ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น Result of Teaching Economics Integrating Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students วชิรญาณ วรรณศรี, ชรินทร์ มั่งคั่ง และวรินทร์ สิริพงษ์นภัทร Vachirayar Wannasri, Charin Mangkhang and Varintorn Siripongnapat	1
ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้ง ราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ Marketing Mix Factors in Deciding to Purchase Fresh Seafood Rajini Shrimp Shop Mueang District, Surin Province วีระพงษ์ ปรีอปรัง และอรรถพล อรทัย Weeraphong Prueprung and Atthaphon Orathai	15
อิทธิพลของประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z The Effect of Brand Experience and Brand Image Influencing Brand Loyalty of Netflix Users of Generation Z สุทัตตา วรรณประเสริฐ, ปวริศา จันทร, ชญาดา ขำน้อย3, กมลพรรณ เสระจูน และนิภา นีรุตติกุล Suthatta Wannaprasoet, Pawarisa Chantorn, Chayada Khamnroy, Kamonphan Sarathin and Nipa Niruttikul	39

สารบัญญ (Content)

	หน้า (Page)
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หหารเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL The Development of Learning Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique กิตติพิชญ์ จันทรวิระกุล, ปวีณา ชันธศิลา และประภาพร นนงหารพิทักษ์ Kittiphit Jantaraweeragul, Paweena Khansila and Prapaporn Nongharnpituk	51
บทความวิชาการ (Academic Articles)	
ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่งที่แตกต่างและเหมือนกัน Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy: Differences and Similarities เมธาสิทธิ์ ธัญรัตน์ศรีสกุล Mathasit Tanyarattanasrisakul	67
ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์ Prasat Ban Phluang and the Promotion of Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province น้ำฝน จันทรนวล, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และเกริกวุฒิ กันเที่ยง Namfon Channaul, Yasothara Siriphaprapagon and Kroekwut Kanthiang	83
การท่องเที่ยวด้านศาสนาเชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ Spiritual Religious Tourism to Promote Pilgrimage Routes Phrom Surin Temple Mueang District Surin Province เกริกวุฒิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้ำฝน จันทรนวล และสุรียา คลังฤทธิ์ Kroekwut Kanthiang, Yasothara Siriphaprapagon, Namfon Channaul and Suriya Klangrit	101

สารบัญ (Content)

	หน้า (Page)
ภาคผนวก (Appendix)	
ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	117
หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	118
จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน	131
แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	135
ใบตอบรับการเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ	136

ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบ
เพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
Result of Teaching Economics Integrating Design Thinking
Processes to Promote the Future of Digital Skills of
Junior High School Students

วชิรญาณ วรรณศรี^{1*} ชรินทร์ มั่งคั่ง² และวรินทร์ สิริพงษ์ณภัทร³

Vachirayar Wannasri^{1*}, Charin Mangkhang² and Varintorn Siripongnat³

Received : June 11, 2024; Revised : November 21, 2024; Accepted : November 25, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อศึกษาผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ด้วยการประเมินทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 2) แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติการทางสังคมศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 0.5 สามารถนำไปใช้ได้ 2) ผลการประเมินทักษะอนาคตหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.66$, $SD=0.48$) และผลการส่งเสริมทักษะอนาคตหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ในภาพรวมอยู่อยู่ในระดับดี

¹⁻³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; Faculty of Education, Chiangmai University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : charin.mangkhang@cmu.ac.th

Citation : Wannasri, V., Mangkhang, C. & Siripongnat, V. (2024). Result of Teaching Economics Integrating

Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students.
Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

($\bar{X}=2.73$, $SD=0.42$) จึงสรุปได้ว่าแผนการสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบสามารถส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของผู้เรียนได้

คำสำคัญ (Keywords) : เศรษฐศาสตร์, กระบวนการคิดเชิงออกแบบ, ทักษะดิจิทัล, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The objective of this research article is to 1) develop an economics teaching plan that integrated design thinking processes to promote future digital skills for junior high school students, and 2) study the outcomes of teaching economics by assessing the future digital skills of junior high school students. The target group consisted of 43 junior high school students. The research instruments used were 1) a learning management plan and 2) an evaluation form for the quality of the learning management plan that integrated design thinking processes. This research is a social science action research utilizing a mixed-methods data collection approach.

The research findings revealed that 1) the quality of the learning management plan had a reliability score higher than 0.5, indicating that the plan could be utilized, and 2) the assessment of future skills in learning unit 1 showed an overall good level ($\bar{X}= 2.66$, $SD = 0.48$), and the promotion of future skills in learning unit 2 showed an overall good level ($\bar{X}= 2.73$, $SD = 0.42$). Therefore, it was concluded that the economics teaching plan that integrated design thinking processes could effectively promote the future digital skills of students.

Keywords : Economics, Design Thinking Process, Digital Skills, Junior High School Students

บทนำ (Introduction)

ความสำคัญของการพัฒนาพลเมืองในยุคศตวรรษที่ 21 จำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมทักษะอนาคตแก่ผู้เรียน แต่ปัจจุบันการเรียนรู้ผ่านหลักสูตรแกนกลาง และบรรยากาศในการเรียนรู้ของโรงเรียนไทยในปัจจุบันไม่ได้ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะเหล่านี้ให้กับผู้เรียนเท่าที่ควร

Citation : วชิรญาณ วรรณศรี, ขรินทร์ มั่งคั่ง และวรินทร์ สิริพงษ์ณภัทร. (2567). ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการ

กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

ดังนั้นทักษะอนาคตจึงมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถก้าวสู่สังคมการทำงานภายใต้แรงกดดันของสภาพสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในปัจจุบันที่ไม่เน้นกระบวนการทำงานกลุ่ม การสื่อสารหรือส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้เรียน แต่เป็นการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนเป็นผู้บรรยายเนื้อหาเป็นหลัก ในขณะที่ทักษะอนาคตเน้นให้ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถสังเคราะห์ความรู้และออกแบบชิ้นงานได้จากความเข้าใจของนักเรียนเอง (วิภาพรรณ พินลา และ วิภาดา พินลา, 2561 : 17) ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มของการศึกษาไทยด้านบวก ซึ่งผู้เรียนของยุคตัวอย่างดังต่อไปนี้ คือ 1) หลักสูตรใหม่เกิดขึ้นมากขึ้นเนื่องจากการแข่งขันในสังคมโลกยุคปัจจุบันทำให้ตลาดต้องการแรงงานที่มีความพัฒนาเท่าทันโลกมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ 2) การจัดการศึกษามีความเป็นสากลมากขึ้นสภาพโลกาภิวัตน์ที่มีการเชื่อมโยงในทุกด้านร่วมกันทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ กฎกติกา การดำเนินการด้านต่าง ๆ ทั้งการค้า การลงทุน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นความรู้ที่นักเรียนในยุคปัจจุบันควรได้รับการศึกษา และ 3) ความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษาลดลง เนื่องจากกระแสของการเรียกร้องสิทธิมนุษยชนที่เป็นกระแสระดับโลกเกิดขึ้นควบคู่กับความเป็นประชาธิปไตยเกิดขึ้นอีกครั้งในสังคมไทยยุคปัจจุบันที่สามารถรับรู้ได้จากข่าวสารช่องทางต่าง ๆ อีกทั้งมีการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการเรียนการสอน ทำให้ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเข้าถึงผู้คนรวมถึงวัยของผู้เรียน (ประหยัด พิมพา, 2561 : 245)

ศักยภาพที่สำคัญในการเตรียมพลเมืองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่ตอบสนองกระบวนการทำงาน ในสังคมมีความซับซ้อนและท้าทายมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มีความต้องการบุคคลที่มีความสามารถในการพัฒนาตนเองในด้านการใช้ความคิดอย่างสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า มีเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ สามารถสื่อสารทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงมีทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยีเป็นอย่างดี เพราะบุคคลเหล่านี้จะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกปัจจุบัน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนผ่านกรอบแนวคิดโดยการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจำเป็นต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้การเรียนรู้มีความท้าทาย ยืดหยุ่น มีความสร้างสรรค์ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ในการเชื่อมโยงบทเรียนกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เป็นผู้ให้คำแนะนำมากกว่าการเป็นผู้บรรยายบทเรียน (วิภาพรรณ พินลา และ วิภาดา พินลา, 2561 : 17) จะทำให้สามารถรับมือ

กับและสามารถพัฒนานักเรียนให้มีความพร้อมต่อการทำงานตามกรอบแนวคิดในศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เป็นอีกแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อระดมความคิดในการหาแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ และสร้างชิ้นงานออกมาอย่างเป็นรูปธรรม (Hasso Plattner Institute of Design at Stanford University, 2009 : 1-5)

ในปัจจุบันบทบาทครูสังคมศึกษาจะต้องแสวงหากระบวนการที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะที่สามารถสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ รวมถึงกระบวนการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น จากการศึกษาในบทความการศึกษาไทยในปัจจุบัน (ประหยัด พิมพา, 2561 : 248) มีอุปสรรคในเรื่องของการสอนทักษะการคิดและทักษะทางอารมณ์ไม่มีคุณภาพ สภาพเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการแข่งขัน ทำให้การจัดการศึกษามุ่งพัฒนาวิชาการเป็นสำคัญในขณะที่การศึกษาไทยยังไม่สามารถพัฒนาทักษะการคิดของผู้เรียนได้เท่าที่ควร เนื่องจากการเรียนการสอนยังมุ่งสอนให้ผู้เรียนคิดตามสิ่งที่ผู้สอนป้อนความรู้มากกว่าการคิดสิ่งใหม่ ๆ ประกอบกับครูผู้สอนมีภาระงานมาก จนส่งผลต่อการพัฒนาในด้านอื่น เช่น การพัฒนาเชิงสังคม รวมถึงการพัฒนาทักษะเชิงอารมณ์ นอกจากนี้ทักษะการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันหรือใช้ในการเรียนการสอน ทำให้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับสិทธิลดลงดังนั้นเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ เนื่องจากการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาเป็นการเรียนรู้เชิงบรรยาย ความรู้ความจำ ดังนั้นการเรียนรู้ในห้องเรียนจึงควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้และนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ผ่านกระบวนการที่ส่งเสริมทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะที่เป็นที่ต้องการของสังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ได้ (Bernie Trilling and Charles Fadel, 2552 : 47-48)

เป้าหมายของสาระเศรษฐศาสตร์คือการพัฒนาทักษะอนาคตในการตัดสินใจจากการศึกษา งานวิจัยพบว่า การนำกระบวนการคิดเชิงออกแบบ หรือ Design Thinking (Hasso Plattner Institute of Design at Stanford University, 2009 : 1-5) สามารถนำมาปรับใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์เพื่อส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นกระบวนการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่ดีที่สุด เป็นกระบวนการทำความเข้าใจกับปัญหาเพื่อนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในรูปแบบใหม่ โดยมีขั้นตอนอยู่ทั้งหมด 5 ขั้นตอนได้แก่ 1) การสร้างความเข้าใจ 2) การนิยามปัญหา 3) การสร้างทางเลือก 4) การสร้างต้นแบบ 5) ทดสอบหรือนำเสนอเพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกแบบแนวทางการ

แก้ไขปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาการทักษะการวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสารและการทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดชิ้นงานที่มีความน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ของวิจารย์ พานิช (2555 : 29) ที่มีอยู่ทั้งหมด 4 ด้านคือ 1) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ คือการคิดอย่างสร้างสรรค์ ทำงานกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และออกแบบผลงานได้อย่างแปลกใหม่ 2) ทักษะการคิดวิพากษ์ คือการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ไขปัญหา ได้อย่างมีเหตุผล เป็นระบบ และสามารถตัดสินใจได้อย่างเท่าทันปัจจุบัน 3) ทักษะการสื่อสาร คือความสามารถในการสื่อสารร่วมกับผู้อื่นได้อย่างชัดเจนและเข้าใจ และ 4) ทักษะการร่วมมือ คือการให้ความร่วมมือในการทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี การสอนเศรษฐศาสตร์จึงจำเป็นต้องทบทวนการปรับกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21

ดังนั้นบริบทของนักเรียนในโรงเรียนที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูงผู้วิจัยจึงสนใจที่จะส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียนผ่านการจัดการเรียนรู้กระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อส่งเสริมทักษะอนาคตที่จำเป็นต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้มาปรับใช้กับสถานการณ์สังคมปัจจุบันหรืออนาคตโดยการวิเคราะห์องค์ความรู้ด้วยตนเองและร่วมมือกันกับผู้อื่น เพื่อออกแบบชิ้นงานที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ซึ่งกระบวนการทั้งหมดเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความพร้อมต่อการเข้าสู่สังคมในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาแผนการการสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อศึกษาผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ด้วยการประเมินทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยแบบวิจัยเชิงปฏิบัติการทางสังคมศึกษา (PAOL) (ชรินทร์ มั่งคั่ง, 2564, 24) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Citation : Wannasri, V., Mangkhang, C. & Siripongnapat, V. (2024). Result of Teaching Economics Integrating

Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 215 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่นำมาใช้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 43 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์กระบวนการคิดเชิงออกแบบสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 ชั่วโมง

2.2 แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบ

2.3 แบบประเมินทักษะอนาคตสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาสังคมศึกษา (ส23102) สารเศรษฐศาสตร์ มีค่าน้ำหนัก 1.5 หน่วยกิต ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ ส 3.1 ตัวชี้วัด ม.3/1 และมาตรฐานการเรียนรู้ ส 3.2 ตัวชี้วัด ม.3/1, ตัวชี้วัด ม.3/3

3.2 ศึกษาข้อมูลและเอกสารการจัดการเรียนการสอนสารการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สารการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาสังคมศึกษา (ส23102) สารเศรษฐศาสตร์

3.3 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ระบบเศรษฐกิจ และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 ชั่วโมง และแบบประเมินทักษะอนาคต

Citation : วชิรญาณ วรรณศรี, ขรินทร์ มั่งคั่ง และวรินทร์ สิริพงษ์ภัทร. (2567). ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการ

กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

3.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบ สาระเศรษฐศาสตร์ทั้งสองแผนและแบบประเมินทักษะอนาคต เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะอนาคต เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนสังคม จำนวน 3 คน เพื่อประเมินตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ความถูกต้องเหมาะสมตามลักษณะที่ดีของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะอนาคตของผู้เรียน โดยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดคะแนนเป็น 1, 0 และ -1 เมื่อ 1 หมายถึง เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน และ -1 หมายถึง ไม่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

3.6 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปเปรียบเทียบเกณฑ์การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาตามค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพมากกว่า 0.5 สามารถนำไปใช้ได้

3.7 ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการทางสังคม ศึกษา (PAOL) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นวางแผน (Plan) วิเคราะห์ผู้เรียนสำรวจข้อมูลพื้นฐานวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์ปัญหา และออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อดำเนินการออกแบบและส่งแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านได้ทำการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และนำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย

4.2 ขั้นปฏิบัติ (Act) โดยการปฏิบัติสอนจริงตามแผนการจัดการเรียนรู้

4.3 ขั้นสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observer) โดยการสังเกตและรวบรวมผลการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาหรือไม่เกิดการพัฒนา

Citation : Wannasri, V., Mangkhang, C. & Siripongnapat, V. (2024). Result of Teaching Economics Integrating

Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

4.4 ขั้นประเมินผล (Reflect) ประเมินการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนการสอนเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับแผนการสอนในครั้งถัดไป ผ่านชิ้นงานที่เกิดจากสื่อสารและทำงานร่วมกันเป็นทีมเพื่อร่วมกันวิเคราะห์หาคำตอบเพื่อสร้างสรรค์ชิ้นงานและความรู้ที่เกิดจากการเข้าใจของนักเรียน เมื่อดำเนินการครบทั้ง 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จึงต้องทำการประเมินและวิจารณ์การจัดการเรียนรู้ทักษะอนาคตของผู้เรียนว่าผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดออกมาเป็นค่าเฉลี่ยและแปลความหมาย

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) และการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะอนาคต เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (Index of objective congruence: IOC โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ หากค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ตั้งแต่ 0.50

5.2 นำผลการประเมินทักษะอนาคตของนักเรียนมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ โดยแบบประเมินนั้นจะมีระดับคะแนนอยู่ที่ โดยกำหนดให้ค่าเฉลี่ยดังนี้ ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.00 คือ ดีมาก, เฉลี่ย 1.50 - 2.00 คือ ดี และ ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 คือ ปรับปรุง (Wannapaisan, 2020) โดยกำหนดให้ระดับที่ยอมรับได้อยู่ในระดับ ดี ขึ้นไป

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และส่งเสริมทักษะอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผ่านการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้สรุปผลวิจัย 2 ตอน ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ที่กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

Citation : วชิรญาณ วรรณศรี, ขรินทร์ มั่งคั่ง และวรินทร์ สิริพงษ์ภัทร. (2567). ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการ

กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

ตารางที่ 1 แสดงผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีวัดผล

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัดผล
1. นักเรียนเข้าใจลักษณะสำคัญของระบบเศรษฐกิจประเภทต่าง ๆ	1.นักเรียนสามารถบอกความแตกต่างของระบบเศรษฐกิจได้ (K) 2.นักเรียนสรุปประเภทของระบบเศรษฐกิจจากบทความได้ (P) 3.นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกลุ่ม (A)	1.แบบประเมินการตอบคำถามของนักเรียน 2.แบบประเมินใบงานกลุ่ม 3.แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน
2. วิเคราะห์ระบบเศรษฐกิจกับสินค้าและบริการ	1.นักเรียนสามารถเชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจกับสินค้าและบริการได้ (K) 2.นักเรียนออกแบบสินค้าและบริการได้ (P) 3.นักเรียนเห็นความสำคัญของระบบเศรษฐกิจที่มีต่อสินค้าและบริการ (A)	1.แบบประเมินการคิดเชื่อมโยงของนักเรียน 2.แบบประเมินการออกแบบสินค้า 3.แบบประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน
3. ออกแบบสินค้าและบริการภายใต้บริบทของระบบเศรษฐกิจ	1.นักเรียนสามารถอธิบายชิ้นงานของนักเรียนได้ (K) 2.นักเรียนออกแบบสินค้าและบริการได้(P) 3.นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้เรื่องระบบเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อสินค้าและบริการ (A)	1. แบบประเมินชิ้นงาน 2. แบบประเมินทักษะอนาคตของนักเรียน
4. เข้าใจความหมาย ความแตกต่าง และประโยชน์ของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจแต่ละประเภท	1.นักเรียนสามารถอธิบายความแตกต่างของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจประเภทต่าง ๆ ได้ (K) 2. นักเรียนสรุปความรู้ออกมาเป็น infographic ได้ (P) 3.นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน (A)	1. แบบประเมินชิ้นงาน
5. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	1.นักเรียนอธิบายสาเหตุที่ส่งผลกระทบระหว่างประเทศได้ (K) 2. นักเรียนออกแบบแผนภูมิกำแพงปลาที่แสดงถึงสาเหตุของปัญหาได้ (P) 3.นักเรียนเห็นความสำคัญขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (A)	1.แบบประเมินชิ้นงาน
6. วัดจุดประสงค์และหน้าที่ขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	1.นักเรียนอธิบายสาเหตุในการเลือกองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศมาแก้ไขปัญหาค่าได้ (K) 2. นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนได้ (P) 3.นักเรียนเห็นความสำคัญขององค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (A)	1.แบบประเมินชิ้นงาน 2. แบบประเมินทักษะอนาคตของนักเรียน

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีผลการประเมินค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ในทุก

Citation : Wannasri, V., Mangkhang, C. & Siripongnapat, V. (2024). Result of Teaching Economics Integrating

Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

รายการอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.66-1 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการศึกษาศึกษาผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ด้วยการประเมินทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าผลการประเมินทักษะอนาคตของนักเรียนสามารถนำเสนอต่อไปได้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินทักษะอนาคตของนักเรียน

เกณฑ์การให้คะแนนทักษะอนาคต	$\bar{X}$	SD	ระดับ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1			
1. ความสร้างสรรค์	2.40	0.66	พอใช้
2. ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ	2.80	0.38	ดี
3. ความสามารถในการสื่อสาร	2.57	0.58	พอใช้
4. ความร่วมมือ	2.40	0.33	ดี
ภาพรวมหน่วยการเรียนรู้ที่ 1	2.54	0.48	ดี
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2			
1. ความสร้างสรรค์	2.54	0.49	พอใช้
2. ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ	2.84	0.36	ดี
3. ความสามารถในการสื่อสาร	2.67	0.48	ดี
4. ความร่วมมือ	2.88	0.33	ดี
ภาพรวมหน่วยการเรียนรู้ที่ 2	2.73	0.42	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการประเมินทักษะอนาคตของนักเรียน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.54$, $SD=0.48$) และในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.73$, $SD=0.42$)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยผู้วิจัยได้อภิปรายผลวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ที่กระบวนกรคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกระบวนกรคิดเชิงออกแบบสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ระบบเศรษฐกิจ และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 องค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

Citation : วชิรญาณ วรรณศรี, ขรินทร์ มั่งคั่ง และวรินทร์ สิริพงษ์ภัทร. (2567). ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการ

กระบวนกรคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 ชั่วโมง ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ผ่านกระบวนการคิดเชิง มีผลการประเมินอยู่ระหว่าง 0.66-1 อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ สามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการสอนที่มีคุณภาพจะต้องมีเนื้อหาที่ชัดเจนและละเอียด ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้ได้อย่างถูกต้องและครอบคลุม สอดคล้องกับพระครุชิต อิสสโร (2560 : 41-60) กล่าวว่า การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้มีหลักการที่แน่นอนชัดเจนแล้วก็นำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเองกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย จะสังเกตว่ากระบวนการเหล่านี้ล้วนแต่เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร อีกทั้งแผนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นผ่านการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่หลากหลาย รวมถึงการคัดสรรเนื้อหาที่เหมาะสมกับหัวข้อการจัดการเรียนรู้จึงทำให้ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุจุ บุนนิก (2565, 45-51) ที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการพัฒนาแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่หลากหลายเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งเพื่อให้แผนการเรียนรู้มีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการศึกษาศึกษาผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ด้วยการประเมินทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยอภิปรายได้ดังต่อไปนี้ ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.54, SD=0.48$) และในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.73, SD=0.42$) เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้นำเอากระบวนการคิดเชิงออกแบบมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม เน้นการลงมือปฏิบัติจริงของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (2563, 1-2) ได้กล่าวว่า กระบวนการที่ให้นักเรียนได้สร้างสรรค์เป็นทักษะเชิงประยุกต์ที่ต้องใช้การคิดที่หลากหลาย ผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ไปสู่การสร้างสรรค์จริงได้

Citation : Wannasri, V., Mangkhang, C. & Siripongnepat, V. (2024). Result of Teaching Economics Integrating

Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Qing Yu et al. (2022, 1-12) ซึ่งให้เห็นว่าการสอนด้วยกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ช่วยเสริมทักษะการแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน การสอนด้วยกระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน การระดมสมอง และการทดลองแนวคิดใหม่ ๆ จึงสามารถพัฒนาทักษะกระบวนการทำงานในศตวรรษที่ 21 ได้ ผลจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แผน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะอนาคตแล้ว ยังสามารถทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้วิชาเศรษฐศาสตร์กับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้มากขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่กระบวนการทำงานในยุคศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills)

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นความสำคัญของการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดขั้นสูง การนำแผนการจัดการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ผ่านกระบวนการคิดเชิงออกแบบ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน อีกทั้งต้องส่งเสริมความสามารถในการทำงานเป็นทีมและความสามารถในการสื่อสาร ให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ในชั้นเรียนกับประสบการณ์จริงได้

1.2 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตจำเป็นต้องนำปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มาสู่การออกแบบให้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนควรนำความรู้หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งจากสื่อ ข่าวสาร รูปภาพ และสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัยการสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการกระบวนการคิดเชิงออกแบบ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะดิจิทัลแห่งอนาคต ดังนั้นผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะนักเรียนที่ต้องการส่งเสริมในบริบทที่แตกต่างของห้องเรียน เพื่อให้เห็นประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด

2.2 ควรพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดเชิง
ออกแบบไปปรับใช้กับสาระการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา
ทักษะที่อย่างหลากหลายมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชรินทร์ มั่งคั่ง. (2564). **ปัญญาการสอนสังคมศึกษา**. เชียงใหม่: ลานนาการพิมพ์จำกัด.
- ประหยัด พิมพา. (2561). การศึกษาไทยในปัจจุบัน. **วารสารมหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย
วิทยาเขตร้อยเอ็ด**. 7(1) : 424-249.
- พระครุฑ อีสโร. (2560). หลักการและเทคนิคการเขียนแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. **วารสารศึกษาศาสตร์ มมร**.
5(1) : 41-60.
- ภานุรุจ บุรินอก. (2565). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้สาระเศรษฐศาสตร์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสด
ศรีสุภาวดีวงศ์
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2563). **การเรียนรู้ร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรม**. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภาพรรณ พินลา และ วิภาดา พินลา (2561). **การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21**.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Hasso Plattner Institute of Design at Stanford University. (2009). **bootcamp bootleg**.
California: Stanford d.School.
- Qing Yu, Kun Yu & Rongri Lin. (2022). Design thinking and student learning: A meta-
analysis. **PLOS ONE**. 17(5) : 1-12.
- Trilling, B. and Fadel, C. (2552). **21st Century Skills: Learning for Life in Our Times**.
San Francisco: Jossey-Bass.

Citation : Wannasri, V., Mangkhang, C. & Siripongnapat, V. (2024). Result of Teaching Economics Integrating

Design Thinking Processes to Promote the Future of Digital Skills of Junior High School Students.

Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

Wannapaisan, C. (2020). **Social Studies Research: Principles and Applications**.
Bangkok: Danex Inter corporation Company Limited.

Citation : วชิรญาณ วรรณศรี, ชรินทร์ มั่งคั่ง และวรินทร์ สิริพงษ์ภัทร. (2567). ผลลัพธ์การสอนเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการ

กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมทักษะดิจิทัลแห่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารราชภัฏ
สุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 1-14; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.36>

ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสด
ของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
Marketing Mix Factors in Deciding to Purchase Fresh Seafood
Rajini Shrimp Shop Mueang District, Surin Province

วีระพงษ์ ปรีอปรัง^{1*} และอรรถพล อรทัย²
Weeraphong Prueprung^{1*} and Atthaphon Orathai²

Received : December 23, 2023; Revised : October 16, 2024; Accepted : October 17, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 2) ศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ และ 3) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริโภคอาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การทดสอบ t (Independent t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลของผู้บริโภคกุ้งราชินี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.26$) เรียงลำดับ

¹⁻³ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์; Faculty of Management Science, Surindra Rajabhat University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : weerapong66778@gmail.com

Citation : Prueprung, W. & Orathai, A. (2024). Marketing Mix Factors in Deciding to Purchase Fresh Seafood

Rajini Shrimp Shop Mueang District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 15-38; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.37>

จากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ($\bar{X} = 4.30$) ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 4.19$) และด้านราคา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.14$) ตามลำดับ 2) พฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ส่วนใหญ่เลือกซื้ออาหารทะเลสดประเภท กุ้ง มีค่าใช้จ่ายต่อครั้ง 501-1,000 บาท ความถี่ในการซื้อเฉลี่ยต่อเดือน 1-2 ครั้ง โดยมีปัจจัยที่ใช้ในการเลือกซื้ออาหารทะเลสด คือ ความสดใหม่ และตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดด้วยตนเองเพื่อนำมารับประทานกับครอบครัว และ 3) ผู้บริโภคที่มีเพศ และอาชีพ ต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริโภคที่มีอายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords) : ปัจจัยส่วนประสมการตลาด, การตัดสินใจเลือกซื้อ, อาหารทะเลสด

Abstract

The objectives of this research are: 1) study the marketing mix factors influencing the decision-making process for purchasing fresh seafood among consumers at the Queen Shrimp restaurant in Mueang District, Surin Province, 2) examine the purchasing behavior of fresh seafood consumers at the Queen Shrimp restaurant in Mueang District, Surin Province, and 3) compare the marketing mix factors affecting the decision-making process for purchasing fresh seafood among consumers at the Queen Shrimp restaurant in Mueang District, categorized by gender, age, occupation, and average monthly income. This is a quantitative study utilizing a questionnaire as a tool for data collection from 400 consumers of fresh seafood at the Queen Shrimp restaurant in Surin Province. The statistical methods used for data analysis include percentage, frequency, mean ($\bar{X}$), and standard deviation. (S.D.) Content Analysis, Independent t-test, and One-Way ANOVA. (One Way ANOVA)

The research findings revealed that 1) the marketing mix factors influencing consumers' decisions to purchase seafood at Queen Shrimp are overall at a very high

Citation : วีระพงษ์ ปรีอปรัง และอรุณพล อรทัย. (2567). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของ

ผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 15-38;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.37>

level, with an average value of ($\bar{X}$ = 4.26). When ranked from highest to lowest, the distribution channel has the highest average ($\bar{X}$ = 4.41), followed by fresh seafood products ($\bar{X}$ = 4.30), marketing promotion ($\bar{X}$ = 4.19), and price, which has the lowest average ($\bar{X}$ = 4.14), respectively. 2) The purchasing behavior of consumers at Queen Shrimp in Mueang District, Surin Province, shows that most choose to buy fresh seafood, particularly shrimp, with an expenditure per visit ranging from 501 to 1,000 baht and an average purchase frequency of 1-2 times per month. The main factors influencing their choice of fresh seafood are freshness, and they prefer to decide on their purchases themselves to enjoy meals with their families. 3) Consumers of different genders and occupations place similar importance on the marketing mix factors when deciding to purchase fresh seafood overall. However, consumers of different ages and average monthly incomes show significant differences in the importance they place on the marketing mix factors when deciding to purchase fresh seafood, with a statistical significance level of 0.05.

Keywords : Marketing Mix Factors, Deciding to Buy, Fresh Seafood

บทนำ (Introduction)

ในปัจจุบันเศรษฐกิจไทยคาดว่าจะขยายตัวเฉลี่ย 3.4% โดยการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล ทำให้ธุรกิจกลับมาฟื้นตัว การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคก็เปลี่ยนไปตาม เช่น การกักตุนอาหารและสิ่งของจำเป็น เพื่อลดการออกไปในที่สาธารณะ การสั่งอาหารและสินค้าออนไลน์ที่สะดวกส่งตรงถึงบ้าน ในภาคธุรกิจร้านอาหารที่ปิดตัวลงก็กลับมาเปิดให้บริการและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (ณิชาภา ศรีคุณารักษ์, 2565) ธุรกิจต้องอาศัยการสื่อสารหลายช่องทางเพื่อนำสารไปยังผู้บริโภคที่หลากหลายและรวดเร็วมากขึ้น การเติบโตของธุรกิจร้านอาหารมีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ธุรกิจร้านอาหารจึงมีแนวโน้มเติบโตสูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2562) และหนึ่งในประเภทร้านอาหารยอดนิยมของคนไทย คือ อาหารทะเล หรืออาหารซีฟู้ด เป็นอาหารที่ได้รับความนิยมทั่วไปไม่ว่าจะเป็นหมึก หอย กุ้ง หลา เป็นต้น

Citation : Prueprung, W. & Orathai, A. (2024). Marketing Mix Factors in Deciding to Purchase Fresh Seafood

Rajini Shrimp Shop Mueang District, Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) :

15-38; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.37>

จังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคอีสานตอนล่าง ที่เป็นแหล่งรวมเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว และวัฒนธรรม ซึ่งมีจำนวนร้านอาหารและร้านหมูกระทะเป็นจำนวนมากเพื่อรองรับประชากรและนักท่องเที่ยวที่มาเยือน โดยอาหารทะเลเป็นวัตถุดิบที่กำลังได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะร้านอาหารซีฟู้ด ร้านส้มตำ ร้านหมูกระทะ ความต้องการในการใช้อาหารทะเลสดจึงมีมากตามมาด้วยเช่นกัน ดัชนีราคาสินค้าอาหารทะเลจึงมีแนวโน้มสูงขึ้น (ชัยวัช โสวเจริญสุข, 2562) ทำให้ธุรกิจจำหน่ายอาหารทะเลในจังหวัดสุรินทร์มีจำนวนมากขึ้น การแข่งขันจึงมีมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งร้านกุ้งราชินีเป็นร้านค้าที่จัดจำหน่ายสินค้าอาหารทะเลสด ในจังหวัดสุรินทร์ ร้านตั้งอยู่ถนนนอกเมือง ด้านหลังอนุสาวรีย์พระยาสุรินทรภักดีศรีณรงค์จางวาง เริ่มต้นธุรกิจในปี 2564 โดยจำหน่ายสินค้าอาหารทะเลสด เช่น ปลา กุ้ง หอย ปู หมึก สินค้ามีความสดใหม่ ปราศจากสารเคมี

ในส่วนการบริหารบุคลากรมีการมอบอำนาจการตัดสินใจให้พนักงานในการปฏิบัติงานในระดับหนึ่ง ทำให้พนักงานมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน เพื่อการบริการแก่ผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดึงดูดใจลูกค้าให้เข้ามาเลือกซื้อ ให้บริการส่งสินค้าช่องทางออนไลน์ และให้บริการส่งสินค้าให้แก่ผู้บริโภคถึงที่พัก แต่เนื่องจากการแข่งขันในปัจจุบัน และมีผู้ประกอบการรายใหม่ขึ้นเป็นจำนวนมาก การรับรู้ส่วนประสมทางการตลาดจึงเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่นำมาใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจและความต้องการของลูกค้า ดังที่ ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักษิตานนท์ และศุภร เสรีรัตน์ (2552) ได้กล่าวถึง การรับรู้ส่วนประสมทางการตลาดประกอบด้วย 4 ปัจจัยได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ซึ่งเป็นเครื่องมือในการผลักดันธุรกิจให้มีการเจริญเติบโต ช่วยสร้างจุดเด่นให้แก่ธุรกิจให้ดีขึ้น รวมถึงเพิ่มความแข็งแกร่งให้แก่ธุรกิจและยังส่งผลสืบเนื่องไปถึงเรื่องของความพึงพอใจของผู้ใช้บริการเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะได้รับฟังข้อเสนอแนะต่างๆ ทั้งในแง่ดีและแง่ไม่ดี เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงต่อไป

ดังนั้น จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ประกอบการ สามารถนำผลวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาปรับปรุงและกำหนดกลยุทธ์การดำเนินต่าง ๆ ในกิจการของตนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริโภคทั่วไปที่ซื้ออาหารทะเลสดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริโภคที่เลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แต่ด้วยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยใช้สูตร W.G. Cochran (1953) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ที่ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน เพื่อเพิ่มความสะดวกในการเก็บแบบสอบถามจึงได้เพิ่มขนาดตัวอย่าง อีก 16 ตัวอย่างหรือรวมเป็น 400 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น (Non-probability Sampling) โดยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารทะเลสด ของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภค ร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านอาหารทะเลสด ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด และข้อเสนอแนะ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างผังกำถามและสร้างเป็นแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามฉบับร่างนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้ข้อเสนอแนะ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นผ่านวิธีการสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยหาความตรงเชิงเนื้อหาโดยค่า IOC ผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ค่าคะแนนตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ตลอดจนปรับปรุงข้อคำถามให้มีความชัดเจนและกระชับ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริโภคที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากร แต่มีใช้ตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการวัดความสอดคล้องภายในของครอนบาค (Cronbach's Alpha)

เมื่อผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ทำการพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปทำการทดลองกับสมาชิกที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่นซึ่งได้เท่ากับ 0.922 หลังจากนั้นจึงได้ทำการพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริโภคอาหารทะเลสดร้านกุ้งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 ราย โดยการสุ่มแบบสะดวก ระหว่างวันที่ 5 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565 ถึงวันที่ 20 เดือนกันยายน พ.ศ. 2565

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 5 ข้อ โดยการคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)
2. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในร้านกุ้งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบ t-test (Independent t-test) ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และโดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%
4. วิเคราะห์ข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ มีลักษณะแบบสอบถามของเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open ended question) ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยแบ่งการนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้บริโภคส่วนใหญ่ เพศหญิง จำนวน 236 คน (คิดเป็นร้อยละ 58.00) อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 157 คน (คิดเป็นร้อยละ 39.25) การศึกษาระดับปริญญาตรี (คิดเป็นร้อยละ 32.25)

อาชีพธุรกิจส่วนตัวอาชีพอิสระ จำนวน 194 คน (คิดเป็นร้อยละ 48.50) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 10,001–15,000 บาท จำนวน 103 คน (คิดเป็นร้อยละ 25.75)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

ผู้บริโภคส่วนใหญ่ เลือกซื้ออาหารทะเลสดประเภท กุ้ง (คิดเป็นร้อยละ 70.75) มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 501-1,000 บาท (คิดเป็นร้อยละ 39.50) ซื้ออาหารทะเลสดเฉลี่ยต่อเดือน 1-2 ครั้ง จำนวน 153 คน (คิดเป็นร้อยละ 38.25) มีปัจจัยที่ใช้ในการเลือกซื้อคือ ความสดใหม่ จำนวน 203 คน (คิดเป็นร้อยละ 50.75) ผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อคือ ตนเอง จำนวน 280 คน (คิดเป็นร้อยละ 70.00) มีเหตุผลหรือโอกาสในการเลือกซื้ออาหารทะเลสด คือ ทานกับครอบครัว จำนวน 262 คน (คิดเป็นร้อยละ 65.50)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

1. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม

ตารางที่ 1 แสดงผลระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม

ปัจจัยส่วนประสมการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด	4.30	0.51	มากที่สุด
ด้านราคา	4.14	0.46	มาก
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	4.41	0.59	มากที่สุด
ด้านการส่งเสริมการตลาด	4.19	0.56	มาก
รวม	4.26	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม มีระดับความสำคัญ

มากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$; S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดคือ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ($\bar{X}=4.30$; S.D. = 0.51) ด้านที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดคือ ด้านราคา ($\bar{X} = 4.14$; S.D. 0.46)

2. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด

ตารางที่ 2 แสดงผลระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด

ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด	$\bar{X}$	S.D.	ความสำคัญ
สินค้ามีให้เลือกหลากหลาย	4.06	0.55	มาก
สินค้ามีความสดใหม่	4.49	0.63	มากที่สุด
สินค้ามีความสะอาด	4.49	0.61	มากที่สุด
การรับประกันคุณภาพสินค้า	4.31	0.68	มากที่สุด
สินค้ามีวางจำหน่ายเพียงพอ	4.12	0.60	มาก
รวม	4.30	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ในภาพรวมอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$; S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดคือ สินค้ามีความสดใหม่ และสินค้ามีความสะอาด ($\bar{X} = 4.49$; S.D. = 0.61, 0.63) และข้อที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดคือ สินค้ามีให้เลือกหลากหลาย ($\bar{X} = 4.06$; S.D. = 0.55)

3. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร
ทะเลสดในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านราคา

ตารางที่ 3 แสดงผลระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้อ
อาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านราคา

ด้านราคา	$\bar{X}$	S.D.	ความสำคัญ
ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพสินค้า	4.06	0.53	มาก
มีหลากหลายราคาให้เลือกซื้อ	4.13	0.55	มาก
มีการให้ส่วนลดกับลูกค้า	4.16	0.78	มาก
ราคาเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับร้านอื่น	3.79	0.67	มาก
มีป้ายแสดงราคาชัดเจน	4.56	0.59	มากที่สุด
รวม	4.14	0.46	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจ
เลือกซื้ออาหารทะเลสดในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านราคาในภาพรวมระดับ
ความสำคัญมาก ($\bar{X} = 4.14$; S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญ
มากที่สุดคือ มีป้ายแสดงราคาชัดเจน ($\bar{X} = 4.56$; S.D. = 0.59) และข้อที่มีระดับความสำคัญน้อย
ที่สุดคือ ราคามีความเหมาะสมกับคุณภาพสินค้า ($\bar{X} = 4.06$; S.D. = 0.53)

4. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ตารางที่ 4 แสดงผลระดับพบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	$\bar{X}$	S.D.	ความสำคัญ
สามารถสั่งซื้อผ่านทางออนไลน์ เช่น โทรศัพท์, ส่งข้อความทาง Facebook Messenger, Line เป็นต้น	4.42	0.64	มากที่สุด
การจัดวางสินค้ามีความสะดวกต่อการเลือกซื้อ	4.39	0.64	มากที่สุด
พื้นที่ภายในร้านกว้างขวางสะดวกต่อการเลือกซื้อ	4.46	0.60	มากที่สุด
การสั่งซื้อทางโทรศัพท์ เว็บไซต์ หรือสื่อสังคมออนไลน์	4.41	0.64	มากที่สุด
สามารถกระทำได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	4.38	0.64	มากที่สุด
รวม	4.41	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในภาพรวมระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$; S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดคือ การจัดวางสินค้ามีความสะดวกต่อการเลือกซื้อ มีระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$; S.D. = 0.60) และข้อที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดคือ การสั่งซื้อทางโทรศัพท์ เว็บไซต์ หรือสื่อสังคมออนไลน์สามารถกระทำได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X} = 4.38$; S.D. = 0.64)

5. ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร
ทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการส่งเสริมการตลาด

ตารางที่ 5 แสดงผลระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้อ
อาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการส่งเสริมการตลาด

ด้านการส่งเสริมการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	ความสำคัญ
มีการให้ส่วนลดสินค้าเมื่อซื้อในปริมาณมาก	4.29	0.62	มากที่สุด
มีการลดราคาสินค้า ในช่วงเทศกาล	3.66	0.80	มาก
มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านเว็บไซต์	4.33	0.69	มากที่สุด
มีบริการชำระเงินหลากหลายช่องทาง เช่น เงินสด บัตร เครดิต แอปพลิเคชันธนาคาร เป็นต้น	4.34	0.69	มากที่สุด
ประชาสัมพันธ์ร้าน โดยโพสต์แนะนำสินค้าต่าง ๆ ของร้าน ในสื่อสังคมออนไลน์หรือเว็บไซต์ของร้าน อย่างสม่ำเสมอ	4.35	0.67	มากที่สุด
รวม	4.19	0.56	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจ
เลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ใน
ภาพรวมระดับความสำคัญมาก ($\bar{X}$ = 4.19; S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มี
ระดับความสำคัญมากที่สุดคือ ประชาสัมพันธ์ร้าน โดยโพสต์แนะนำสินค้าต่าง ๆ ของร้านในสื่อ
สังคมออนไลน์หรือเว็บไซต์ของร้าน อย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}$ = 4.35; S.D. = 0.67) และข้อที่มีระดับ
ความสำคัญน้อยที่สุดคือ มีการให้ส่วนลดสินค้าเมื่อซื้อในปริมาณมาก ($\bar{X}$ = 4.29; S.D. = 0.62)

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้บริโภคที่มีเพศแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ปัจจัยส่วนประสมการตลาด	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด	ชาย	4.33	0.54	1.160	0.754
	หญิง	4.27	0.54		
ด้านราคา	ชาย	4.13	0.48	0.026	0.699
	หญิง	4.14	0.46		
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ชาย	4.44	0.58	1.345	0.941
	หญิง	4.38	0.60		
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ชาย	4.23	0.55	1.066	0.579
	หญิง	4.16	0.56		
รวม	ชาย	4.28	0.47	1.029	0.910
	หญิง	4.23	0.48		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสด ร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสด ร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม	3.202	4	0.800	3.105	0.016*
อาหารทะเลสด	ภายในกลุ่ม	101.832	395	0.258		
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	5.128	4	1.282	6.262	0.000*
	ภายในกลุ่ม	80.872	395	0.205		
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	4.797	4	1.199	3.501	0.008*
	ภายในกลุ่ม	135.279	395	0.342		
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	2.220	4	0.555	1.810	0.126
	ภายในกลุ่ม	121.120	395	0.307		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.426	4	0.856	3.861	0.004*
	ภายในกลุ่ม	87.618	395	0.222		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า สมมติฐานที่ 2 ผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันให้ความสำคัญต่อบัณฑิตส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันมีระดับความสำคัญการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านอาคารสถานที่ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ผู้บริโภคมีระดับการศึกษาต่างกันให้ความสำคัญต่อบัณฑิตส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลสด	ระหว่างกลุ่ม	3.273	4	0.818	3.176	0.014*
	ภายในกลุ่ม	101.760	395	0.258		
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	3.744	4	0.936	4.495	0.001*
	ภายในกลุ่ม	82.256	395	0.208		
ด้านช่องทาง การจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	3.030	4	0.757	2.183	0.070
	ภายในกลุ่ม	137.046	395	0.347		
ด้านการส่งเสริม การตลาด	ระหว่างกลุ่ม	2.991	4	0.876	2.888	0.022*
	ภายในกลุ่ม	88.053	395	0.303		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.991	4	0.748	3.396	0.010*
	ภายในกลุ่ม	91.043	395	0.223		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า สมมติฐานที่ 3 ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 ผู้บริโภคมีอาชีพต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด	ระหว่างกลุ่ม	0.711	4	0.178	0.673	0.611
	ภายในกลุ่ม	104.322	395	0.264		
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	0.784	4	0.196	0.909	0.459
	ภายในกลุ่ม	85.216	395	0.216		
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	2.112	4	0.528	1.512	0.198
	ภายในกลุ่ม	137.964	395	0.349		
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	2.035	4	0.509	1.656	0.159
	ภายในกลุ่ม	121.306	395	0.307		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.691	4	0.173	0.755	0.555
	ภายในกลุ่ม	90.352	395	0.229		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้บริโภคที่มีอาชีพแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกึ่งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ผู้บริโภคที่มีอาชีพแตกต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกึ่งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกึ่งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่าง

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านผลิตภัณฑ์	ระหว่างกลุ่ม	6.071	4	1.518	6.058	0.000*
อาหารทะเลสด	ภายในกลุ่ม	98.963	395	0.251		
ด้านราคา	ระหว่างกลุ่ม	5.421	4	1.355	6.644	0.000*
	ภายในกลุ่ม	80.579	395	0.204		
ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	ระหว่างกลุ่ม	7.952	4	1.988	5.943	0.000*
	ภายในกลุ่ม	132.124	395	0.334		
ด้านการส่งเสริมการตลาด	ระหว่างกลุ่ม	5.931	4	1.483	4.988	0.001*
	ภายในกลุ่ม	117.409	395	0.297		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	6.368	4	1.592	6.722	0.000*
	ภายในกลุ่ม	93.554	395	0.237		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 พบว่า สมมติฐานที่ 5 ผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันให้ความสำคัญต่อบ้างปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน ในภาพรวม แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริโภคที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันให้ความสำคัญต่อบ้างปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์แตกต่างกัน ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ระดับปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อบ้างปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจ

Citation : Prueprung, W. & Orathai, A. (2024). Marketing Mix Factors in Deciding to Purchase Fresh Seafood

Rajini Shrimp Shop Mueang District, Surin Province. Journal of Academic Surindra Rajabhat. 2(6) :

15-38; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.37>

เลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกั๊งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับแรกคือด้านช่องทางการจัดจำหน่าย รองลงมาคือด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านการส่งเสริมการตลาด และอันดับสุดท้ายคือด้านราคา อยู่ในระดับมากตามลำดับ ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสด ร้านกั๊งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด มากที่สุด คือ ความสดใหม่ และความสะอาด อาจเป็นเพราะ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ภายในร้านจะมีการนำเข้ามาใหม่ทุกวัน ปริมาณสินค้านำเข้าสัมพันธ์กับปริมาณขาย ไม่เกิดสินค้าค้างสต็อก มีการทำความสะอาดภาชนะและบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์อาหารสดทุกวัน ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสดภายในร้านจึงมีความสดใหม่ และสะอาดอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนม์กานต์ อภิเศกตานต (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในกรุงเทพมหานครด้านอาหารทะเลสด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ คือ อาหารทะเลสดมีความสดใหม่รองลงมาคืออาหารทะเลสดมีความอร่อย ถัดมาอาหารทะเลสดมีความสะอาด อาหารทะเลสดมีความหลากหลาย และอันดับสุดท้ายคืออาหารทะเลสดมีคุณค่าทางโภชนาการอยู่ในระดับมากตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของรังสิณี ธรรมสวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารทะเลของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารทะเล ของบุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านผลิตภัณฑ์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารทะเล อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความสดใหม่ของอาหาร รองลงมารสชาติความอร่อย ตรงตามความต้องการ คุณค่าทางโภชนาการ ความสะอาดของอาหาร

1.2 ด้านราคา พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกั๊งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านราคา มากที่สุดคือ มีป้ายแสดงราคาชัดเจน อาจเป็นเพราะ ร้านกั๊งราชีนี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ มีป้ายแสดงราคาสินค้าที่ชัดเจน ตรงตามราคาที่แสดง ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นป้ายแสดงได้ง่าย และชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล สุขประกอบ และกตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2565) ได้

ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการตลาดในการเลือกซื้ออาหารทะเลแปรรูปของผู้บริโภคในภาคตะวันออก พบว่า ปัจจัยด้านราคา มีระดับความคิดเห็นของผู้บริโภคส่วนใหญ่โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริโภคต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีการติดป้ายราคาชัดเจน เช่น ป้ายบอกราคา เนื่องจากอาหารทะเลแปรรูปเป็นสินค้าที่มีความหลากหลาย หลายผู้บริโภคไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันมีราคาเท่ากันหรือไม่ หรืออาจจะมีราคาที่สูงกว่า ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริรัตน์ โพธิ์สุภาพ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา โดยรวมในระดับมาก ได้แก่ มีป้ายบอกราคาให้ลูกค้าเห็นอย่างชัดเจน ราคาเหมาะสมกับคุณภาพและปริมาณ และราคาประหยัด ตามลำดับ

1.3 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มากที่สุดคือ การจัดวางสินค้ามีความสะดวกต่อการเลือกซื้อ อาจเป็นเพราะ พื้นที่ร้านมีขนาดที่กว้างขวาง ทำให้การจัดวางสินค้ามีความเป็นระเบียบ และเป็นสัดส่วน ทำให้ผู้บริโภคมีความสะดวกในการเลือกซื้อสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ บุญยง บุญเฉลิมรัตน์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากได้แก่ มีการจัดวางสินค้ามีความชัดเจนและสะดวกต่อการเลือกซื้อ มีช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านเว็บไซต์ Facebook และมีสถานที่กว้างขวางสามารถรองรับลูกค้าได้อย่างเพียงพอ ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวลิท โรจนประภายนต์ และธีระศักดิ์ เปี่ยมสุภักพงศ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกซื้ออาหารทะเลของผู้บริโภคในตลาดมหาชัยจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าการเลือกซื้อของผู้บริโภคอาหารทะเลในตลาดมหาชัย มีระดับการตัดสินใจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การแยกประเภทของร้านค้าในการจัดจำหน่าย อยู่ในระดับมาก เนื่องจากในตลาดมหาชัยไม่ได้จัดสรรประเภทร้านค้าไว้อย่างชัดเจน รองลงมาคือ การจัดวางสินค้ามีความสะดวกต่อการเลือกซื้อซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่จะจัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ

1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อบัณฑิตส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการส่งเสริมการตลาด มากที่สุดคือ มีการประชาสัมพันธ์ และนำเสนอสินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook , Line อย่างสม่ำเสมอ อาจเป็นเพราะ ร้านมีการ โพสต์แนะนำสินค้า ผ่านทาง กลุ่มไลน์ เพจเฟสบุ๊ค ทั้งของร้านและพนักงาน ทำให้ผู้บริโภคเข้าถึงโพสต์ ของทางร้านอยู่ เรื่อย ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ พรทิพย์ อินทรพรอดม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาทางการตลาดธุรกิจร้านอาหารคลีนฟู้ด ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ร้านอาหารคลีนฟู้ดในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่ จะใช้การส่งเสริมทางการตลาดส่วนใหญ่ผ่านทางสื่อ SocialMedia โดยที่ทุกร้านมีหน้าเว็บเพจในเฟสบุ๊คเป็นของตัวเอง ซึ่งภายในเพจมีการแนะนำอาหาร มีรูปสินค้า หรือมีการแทรกเกี่ยวกับความรู้ของอาหารคลีนฟู้ดไว้ด้วย ซึ่งลูกค้าหรือผู้ที่สนใจก็สามารถติดตามข่าวสารของร้านผ่านทางหน้าเว็บเพจเหล่านี้ได้

2. พฤติกรรมการเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภค พบว่า ส่วนใหญ่เลือกซื้อประเภทกุ้งมากที่สุด โดยมีค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้อต่อครั้งระหว่าง 501-1,000 บาท เฉลี่ยการเลือกซื้อต่อเดือน 1-2 ครั้ง บัณฑิตที่ใช้ในการเลือกซื้อคือความสดใหม่ มีการตัดสินใจเลือกซื้อด้วยตนเองเพื่อนำไปรับประทานกับครอบครัว ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันอาหารทะเลนั้นมีจำหน่ายเป็นจำนวนมาก ผู้บริโภคส่วนใหญ่นิยมซื้อนำกลับไปประกอบอาหารรับประทานเองที่บ้านเนื่องจากเป็นครอบครัวใหญ่ โดยมีสมาชิกเป็นจำนวนมาก ซึ่งการซื้อไปรับประทานเองที่บ้านนั้นจะมีความประหยัดกว่า สอดคล้องกับการวิจัยของ ขวลิต โรจนประภายนต์ และธีระศักดิ์ เปี่ยมสุภักพงศ์ (2561) ที่พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเลือกซื้ออาหารทะเลที่คุณภาพสินค้า/ความสดโดยในการเลือกซื้อต่อครั้งต่ำกว่า 1,000 บาท เน้นรับประทานเองกับครอบครัว

3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ร้านกุ้งราชินีอำเภอเมืองจังหวัดสุรินทร์ ดังนี้

3.1 เพศต่างกัน ให้ความสำคัญต่อบัณฑิตส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ บุญยง บุนนาค (2560) ได้ศึกษาวิจัย ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งของ ผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็ง ไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนม์กานต์ อภิเศกานต (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.2 อายุต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกันด้านภาพรวม ด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อาจเป็นเพราะ ผู้บริโภคที่มีอายุต่างกันมีประสบการณ์ ความต้องการ และวิถีการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริโภคจะให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่างกันเนื่องจากความแตกต่างในทัศนคติและความคาดหวัง กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ บุญนุช บุญเฉลิมรัตน์ (2560) ได้ศึกษาการวิจัย ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งของ ผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริรัตน์ โพธิ์สุภาพ (2564) ได้ศึกษาวิจัย การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ส่งผลให้การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.3 อาชีพต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาริรัตน์ โพธิ์สุภาพ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกัน ส่งผลให้การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาชีพ ทำให้การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ต่างกัน เนื่องจากผู้บริโภคมีความต้องการบริโภคอาหารทะเลในทุกอาชีพ และสอดคล้องกับงานวิจัย รังสิณี ธรรมสวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารทะเลของ

บุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยทางด้านอาชีพแตกต่างกันส่งผลการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารทะเล ของบุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3.4 รายได้เฉลี่ยต่างกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกันด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสด ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด อาจเป็นเพราะ คนที่มีรายได้ต่างกันมักจะมี ความสนใจและค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ ในการซื้อสินค้าหรือบริการที่ต่างกันเนื่องจากระดับรายได้และสภาพเศรษฐกิจที่ต่างกัน เป็นสาเหตุบางประการที่คนที่มีรายได้ต่างกันให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางการตลาดต่างกัน ซึ่งผู้บริโภคที่มีรายได้สูงจะให้ความสำคัญต่อสมรรถนะของสินค้าหรือบริการ เนื่องจากราคาที่สูงมักเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิทย์ อ่อนละมูล (2563) ได้ศึกษาวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารคาวของผู้บริโภคในจังหวัดสุโขทัย พบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน มีปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารคาว แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุช สิงห์แก้ว (2563) ได้ศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีความแตกต่างกันทำให้ การตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์ของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันจะเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญกับด้านผลิตภัณฑ์อาหารทะเลสดมากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องทำให้สินค้าของตนเองมีความสด สะอาด เพื่อส่งผลต่อภาพลักษณ์ของร้าน ถือเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคจะพิจารณาเป็นอันดับแรกก่อนการตัดสินใจ

1.2 ด้านราคา พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อยี่ห้อแสดงราคาชัดเจนมากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีการตั้งราคาที่ชัดเจนให้เป็นมาตรฐานโดยคำนึงถึงเรื่องของคุณภาพ/ความสดของสินค้าให้เหมาะสมกับราคา

Citation : วีระพงษ์ ปรีอปรัง และอรุณพล อรทัย. (2567). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของ

ผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 15-38;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.37>

1.3 ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อการจัดวางสินค้ามีความสะดวกต่อการเลือกซื้อมากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรพิจารณาจัดสรรพื้นที่ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้สามารถใช้ประโยชน์ในการจัดวางสินค้าเพื่อขายได้สูงสุด

1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์แนะนำสินค้าผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook , Line อย่างสม่ำเสมอ มากที่สุด ดังนั้นผู้ประกอบการควรกำหนดช่องทางการจำหน่ายทางสื่อสังคมออนไลน์ให้ชัดเจนและเพิ่มช่องทางการให้บริการตามกระแสสังคมที่นิยมใช้ในปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง โดยทำการศึกษาเกี่ยวกับการทำตลาดออนไลน์การเข้าถึงข้อมูลทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภคที่มีการซื้ออาหารออนไลน์

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาส่วนประสมทางการตลาด 7Ps เพื่อพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดเพิ่มเติมให้ครอบคลุมมากกว่านี้ และจะทำให้มีข้อมูลมากยิ่งขึ้นและสามารถนำมาขยายฐานลูกค้าหรือพัฒนาด้านอื่น ๆ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น และยังสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันด้วย

2.2 ควรศึกษาถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้บริโภคที่เคยเลือกซื้ออาหารทะเลสดโดยอาจศึกษาด้วยการใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2562). **บทวิเคราะห์ประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2564 “ธุรกิจอาหาร”**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2562/T26/T26_201902.pdf. สืบค้น 20 มกราคม 2567.
- ชนม็กสานต์ อภิเศกตานต. (2560). **ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดในกรุงเทพมหานคร**. การศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- ขวลิต โรจนประภาณต์ และธีระศักดิ์ เปี่ยมสุภคพงศ์. (2561). **ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกซื้ออาหารทะเลของผู้บริโภคในตลาดมหาชัยจังหวัดสมุทรสาคร**. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี**. 12(27) : 134-144.

ชัยวัช โขเจริญสุข. (2562). **แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมปี 2562-64**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

[https://www.krungsri.com/bank/getmedia/e637a1b2-295a-4532-9f78-](https://www.krungsri.com/bank/getmedia/e637a1b2-295a-4532-9f78-92832d673464/IO_Rice_190814_TH_EX.aspx)

92832d673464/IO_Rice_190814_TH_EX.aspx. สืบค้น 20 มกราคม 2567.

ณัฐพล สุขประกอบ และกตัญญู หิรัญญสมบุรณ์. (2565). ปัจจัยการตลาดในการเลือกซื้ออาหารทะเลแปรรูปของผู้บริโภคในภาคตะวันออก. **วารสารบริหารธุรกิจ**. 12(2) : 1-13.

ณิชาภา ศรีคุณารักษ์. (2565). การสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นุช สิงห์แก้ว. (2563). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์ของผู้บริโภคในเขต**

กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/mlw12/](https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/mlw12/6114961018.pdf)

6114961018.pdf. สืบค้น 20 มกราคม 2567.

บุญยบุญ บุญเฉลิมรัตน์. (2560). **ส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

พรทิพย์ อินทรพรอดม. (2558). **แนวทางการพัฒนาทางการตลาดธุรกิจร้านอาหารคลีนฟู้ด ในอำเภอเมือง**

จังหวัดเชียงราย. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [https://postgrads.mfu.ac.th/wp-](https://postgrads.mfu.ac.th/wp-content/uploads/2022/12/5751203267-พรทิพย์-MBA.pdf)

content/uploads/2022/12/5751203267-พรทิพย์-MBA.pdf. สืบค้น 20 มกราคม 2567.

รังสิณี ธรรมสวัสดิ์. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคอาหารทะเลของบุคคลวัยทำงานในเขต**

กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [https://is.rajapark.ac.th/assets/uploads/](https://is.rajapark.ac.th/assets/uploads/5d690791af4f722__2244557.pdf)

5d690791af4f722__2244557.pdf. สืบค้น 20 มกราคม 2567.

วรวิทย์ อ่อนละมูล. (2563). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหารคลีนของผู้บริโภคในจังหวัดสุโขทัย**. การ

ค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์ และศุภร เสรีรัตน์. (2552). **การบริหารตลาดยุคใหม่**. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

อารีรัตน์ โพธิ์สุภาพ. (2564). **การตัดสินใจซื้ออาหารทะเลแช่แข็งผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคใน**

กรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : [https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-](https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-9/6214155009.pdf)

9/6214155009.pdf. สืบค้น 20 มกราคม 2567.

Cochran, W.G. (1953). **Sampling Techniques**. New York : John Wiley & Sons.

Citation : วีระพงษ์ ปรีอปรัง และอรุณพล อรทัย. (2567). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารทะเลสดของ

ผู้บริโภคร้านกุ้งราชินี อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. **วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ**. 2(6) : 15-38;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.37>

อิทธิพลของประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z

The Effect of Brand Experience and Brand Image Influencing Brand Loyalty of Netflix Users of Generation Z

สุทธิตา วรณประเสริฐ^{1*} ปวริศา จันทร์² ชญาดา ขำน้อย³ กมลพรรณ เสระฐิน⁴
และนิภา นิรุตติกุล⁵

Suthatta Wannaprasoet^{1*}, Pawarisa Chantorn², Chayada Khamnoy³,
Kamonphan Sarathin⁴ and Nipa Niruttikul⁵

Received : July 3, 2024; Revised : November 24, 2024; Accepted : November 28, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประสบการณ์ในตราสินค้า 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีอิทธิพลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ และกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่ม Generation Z ที่ใช้บริการแอปพลิเคชัน Netflix จำนวน 400 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงอนุมาน ได้แก่ วิเคราะห์ถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่มีตราสินค้า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ (Keywords) : ประสบการณ์ในตราสินค้า, ภาพลักษณ์ตราสินค้า, ความภักดีในตราสินค้า, เน็ตฟลิกซ์

¹⁻⁵คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา; Faculty of Management Sciences, Kasetsart University, Sriracha Campus, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : Suthatta.wanna@gmail.com

Citation : Wannaprasoet, S., Chantorn, P., Khamnoy, C., Sarathin, K. & Niruttikul, N. (2024). The Effect of Brand Experience and Brand Image Influencing Brand Loyalty of Netflix Users of Generation Z. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 39-50; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.38>

Abstract

The objective of the research were 1) to study factors related to brand experience and 2) to examine brand image factors that affect brand loyalty, specifically focusing on Netflix usage among Generation Z consumers. This research was a quantitative study. The sample consisted of 400 Generation Z individuals who use the Netflix service. A questionnaire was used as the instrument. The data were analyzed using descriptive statistics such as percentage, mean, and standard deviation, along with inferential statistics, including simple regression analysis. The results showed that brand experience and brand image factors significantly affect brand loyalty among Netflix users, with a significance level of 0.05.

Keywords : Brand Experience, Brand Image, Brand Loyalty, Netflix

บทนำ (Introduction)

สื่อภาพยนตร์ได้กลายเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมบันเทิงขนาดใหญ่ของโลก ที่สร้างเม็ดเงินได้อย่างมหาศาล รวมทั้งยังได้มีการคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามา เพื่อช่วยให้ขยายประสบการณ์ของผู้ชมภาพยนตร์ให้เพิ่มมากขึ้น หลังจากที่สื่อภาพยนตร์ถูกแพร่กระจายจนได้รับความนิยมทั่วโลกจึงมีการพัฒนาความคมชัดของภาพและเสียงทำให้ตั้งแต่ปี 2550 ธุรกิจภาพยนตร์ได้เข้าสู่ยุคของวิดีโอสตรีมมิ่ง (Video Streaming) อย่างเต็มรูปแบบ (เอกศาสตร์ สรรพช่าง, 2565) ต่อมาปี 2562 ได้เกิดเหตุการณ์ระบาดของไวรัสโควิด - 19 ทั่วโลก ส่งผลให้ Netflix และแอปพลิเคชันวิดีโอสตรีมมิ่งอีกมากมายได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมากในปี 2563 ซึ่งเป็นจุดเร่งของธุรกิจภาพยนตร์สตรีมมิ่ง (สรวิทย์ ทองศรีคำ, มาโนช ชุ่มเมืองปัก และ ลูตินัน บุญภาพ คอมมอน, 2563 : 4) ส่งผลให้ธุรกิจโรงภาพยนตร์ไม่สามารถเปิดให้บริการได้ ทั้งนี้ผู้ชมภาพยนตร์จึงปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาชมภาพยนตร์ในบ้านแทน (หนึ่งฤทัย คำหมั่น และกัญญ์กุลณัช พีรชาอัครชัย, 2566 : 3)

ในช่วงสถานการณ์โควิด - 19 ที่ผ่านมา Netflix มีการเติบโตที่รุ่งเรืองมากขึ้นในช่วงปี 2563 โดยพบว่าการเติบโตจากทั่วโลกในปี 2563 ทำรายได้รวมที่ 749,143 ล้านบาท ซึ่งเติบโตขึ้นจากปี 2562 ถึง 21.5% และมียอดผู้ใช้งานทั่วโลกทั้งหมด 203.7 ล้านบัญชี รวมถึงในปี 2564 Netflix

Citation : สุทัตตา วรรณประเสริฐ, ปวีศา จันท, ชญาดา ชำน้อย, กมลพรรณ เสระฐิน และนิภา นิลตฤกุล. (2567). อิทธิพลของ

ประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่ม

ผู้บริโภค Generation Z. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 39-50;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.38>

สามารถทำรายได้เพิ่มขึ้น 16% รวมถึงจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น 221.84 ล้านคน (Bursztynsky, 2022) จะเห็นได้ว่าช่วงแรกที่มีการระบาดของโควิด-19 ยอดสมาชิกจะเติบโตมาก เนื่องจากผู้บริโภคใช้เวลาอยู่กับบ้านมากขึ้น (นพปฎล พลศิลป์, 2566) แต่ในปี 2565 ผู้บริโภคเริ่มออกมาใช้ชีวิตประจำวันได้ตามปกติ ดังนั้นจึงทำให้การเติบโตของสมาชิกลดลงเหลือ 220.67 ล้านคน แต่เมื่อเทียบกับการเติบโตของ Netflix ในไทยแล้วนั้นถือว่าการเติบโตอย่างก้าวกระโดดสามารถทำกำไรเพิ่มขึ้นถึง 1,163.81% เมื่อเข้าสู่ในช่วงหลังสถานการณ์โควิด - 19 อุตสาหกรรมภาพยนตร์เริ่มกลับมา ผู้คนก็กลับสู่การชมภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์ซึ่งให้รรถรสมากกว่าการรับชมจากทีวี นอกจากนี้ Netflix ยังมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายโดยการออกกฎหมายห้ามแชร์พาสเวิร์ดในกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่กันคนละครั้วเรือนและมีการปรับขึ้นราคา จนทำให้ในช่วงแรกเกิดการยกเลิกการสมัครเป็นสมาชิก แต่เป็นเพียงในระยะสั้นๆ อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะเกิดกระแสในเชิงลบที่จะส่งผลลดความภักดีของผู้บริโภคอยู่ไม่น้อย ซึ่งในทางกลับกันบรรดาผู้บริโภคกลับค่อยๆ หันไปจ่ายเงินเพื่อเปิดบัญชีเป็นของตนเอง (ทีมข่าวเฉพาะกิจไทยรัฐออนไลน์, 2566) โดยทำให้ในปี 2566 Netflix มีจำนวนสมาชิกที่ได้ผลตอบรับดีเกินคาดเพิ่มมากถึง 13.1 ล้านราย ซึ่งเป็นการเติบโตที่ใหญ่ที่สุดทำให้ยอดรวมสมาชิก ณ ปัจจุบันทั่วโลกอยู่ที่ 260.8 ล้านราย เพิ่มขึ้นจากปี 2565 ถึง 12.8% (ไทยรัฐวันนี้, 2567)

นอกจากนี้ กลุ่ม Generation Z หรือ กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เกิดในช่วงปี ค.ศ.1995-2009 (พ.ศ. 2538 ถึง 2552) เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตและสิ่งอำนวยความสะดวก พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช, แอนนา จุมพลเสถียร และชกัลปียกร วรกุลลัญฐานันย์ (2563 : 190) กล่าวว่า เป็นกลุ่มที่มีการเปิดรับเทคโนโลยี ชื่นชอบการดูหนังหรือรายการผ่านอินเทอร์เน็ตมากกว่าการดูผ่านทีวี และเป็นกลุ่มที่มีการจ่ายค่าบริการสตรีมมิ่งผ่านมือถือมากที่สุดและรายใหญ่ที่สุดของ Netflix รวมถึงเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลต่อตราสินค้าและทิศทางการตลาดในออนไลน์อย่างมาก โดยกลุ่มดังกล่าวนี้เป็นกลุ่มเป้าหมายใหญ่กลุ่มหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อยอดขายสินค้าหรือบริการของ Netflix ได้มากที่สุด จึงเหมาะแก่การเลือกผู้บริโภคในกลุ่มนี้มาศึกษา (ไทยโพสต์, 2564 : ออนไลน์)

ความภักดีในตราสินค้าเป็นสิ่งที่สำคัญต่อธุรกิจ ผู้บริโภคที่มีความภักดีต่อตราสินค้า จะเลือกกลับมาใช้ตราสินค้าเดิมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการสนับสนุนต่อตราสินค้าในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ดีที่ผู้บริโภคได้รับมาจากการใช้งานสินค้าหรือบริการ จนกลายมาเป็นความภักดีและเชื่อมั่นต่อตราสินค้า ซึ่งความภักดีในตราสินค้า (Brand Loyalty) หมายถึง กระบวนการ

ของการตัดสินใจและการประเมิน โดยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ทำให้ผู้บริโภคเกิดการพัฒนาจนเป็นระดับของความผูกพันกับตราสินค้าอย่างแท้จริง เมื่อตราสินค้าใดที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อมั่นและง่ายต่อการเข้าถึง ผู้บริโภคไม่จำเป็นต้องใช้เวลาหรือลงทุนในการค้นหาข้อมูลเมื่อต้องการซื้อสินค้า (Aaker, 1991 : 861 - 871)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้านประสบการณ์ในตราสินค้า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า ที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z โดยผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยเล่มนี้จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปต่อยอด หรือพัฒนาธุรกิจในด้านแอปพลิเคชันที่คล้ายคลึงกันได้ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคให้ได้มากที่สุด เพื่อให้ธุรกิจสามารถบรรลุเป้าหมายสูงสุดได้ในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประสบการณ์ในตราสินค้า (Brand Experience) ที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) ที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ กลุ่ม Generation Z เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ใช้แอปพลิเคชัน Netflix และใช้ชีวิตบนโลกออนไลน์เป็นเวลานาน เฉลี่ยวันละ 12 ชั่วโมง 5 นาที (พัทธ์พิชา ฤกษ์สิริบุญกุล, 2564) ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีจำนวนมากและเนื่องด้วยผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนสัดส่วนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวน โดยมีค่าความเชื่อมั่นที่ 95% หรือมีค่าความคลาดเคลื่อน 5% ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงได้มีการเก็บสำรวจกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้น 15 คน โดยมีการกำหนดกลุ่มประชากรตัวอย่างที่ในงานวิจัยทั้งสิ้น 400 ชุด เพื่อป้องกันการคลาดเคลื่อนและ

Citation : สุทัตตา วรรณประเสริฐ, ปวีศา จันทร, ชญาดา ชำน้อย, กมลพรรณ เสระจูน และนิภา นิรุตติกุล. (2567). อิทธิพลของ

ประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่ม

ผู้บริโภค Generation Z. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 39-50;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.38>

ความผิดพลาดของข้อมูลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเกินกว่าระดับความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้ที่ 95% (ละเอียดยศิธาน้อย, 2560 : 57) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยใช้การสุ่มตามความสะดวกและกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่เคยใช้บริการแอปพลิเคชัน Netflix ของกลุ่ม Generation Z โดยทำการกระจายแบบสอบถามในรูปแบบ Google forms ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Instagram, Line เป็นต้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ คือ การเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีการศึกษาเชิงประจักษ์ และการทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อคัดกรองผู้ตอบที่มีอายุช่วง Generation Z และเป็นผู้ที่เคยใช้บริการรับชมสตรีมมิงภาพยนตร์บน Netflix

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน รวมถึงพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้บริการสตรีมมิงออนไลน์ผ่านทาง Netflix ของผู้ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งหมด 7 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด (Close - Ended Question)

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า จำนวน 5 ข้อ จำนวน 7 ข้อ รวมข้อคำถามในส่วนที่ 3 ทั้งหมด 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix จำนวน 5 ข้อ โดยคำถามส่วนที่ 3 และ ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า ภาพลักษณ์ตราสินค้า และความภักดีในตราสินค้า ลักษณะข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีของ Likert (Rating Scale) เป็นระดับการวัดข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยแต่ละข้อจะแบ่งเป็น 5 ระดับ ตามรูปแบบ Likert's Scale ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวที่ตรงกับความคิดของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ (เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด) (ฤทธิ์ไกร ไชยงาม, 2562)

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นคำถามปลายเปิด (Open - Ended Question) เพื่อรับความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้บริการสตรีมมิงออนไลน์ผ่านทาง Netflix โดยใช้ค่าทางสถิติ คือ แจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression) เนื่องจากงานที่ได้ทำการวิจัยมาทั้งตัวทฤษฎีและกรอบแนวคิดได้มีการใช้ Simple Regression โดยการศึกษาครั้งนี้มีทั้งหมด 2 ตัวแปร คือ ประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า (Brand Experience) ภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม คือ ความภักดีในตราสินค้า (Brand Loyalty) เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 – 3

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z ซึ่งทางกลุ่มผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามสำหรับอายุ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจาก ข้อกำหนดในการสมัครสมาชิกเพื่อใช้บริการแอปพลิเคชัน Netflix มีการกำหนดอายุขั้นต่ำอยู่ที่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งทำให้ผู้บริโภคส่วนใหญ่ที่ใช้บริการ Netflix จะมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และเนื่องจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เป็นกลุ่มผู้บริโภค Generation Z ในประเทศไทยที่ใช้แอปพลิเคชัน Netflix ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่ชัดได้ โดยผู้วิจัยได้ทำการกระจายแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างผ่านทางแพลตฟอร์ม Facebook เป็นหลัก และได้มีการเข้า กลุ่ม Netflix Thailand Community ซีรีส์Netflix เป็นต้น ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการใช้ Netflix เพื่อรับชมภาพยนตร์จริง ซึ่งเหมาะแก่การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาได้อย่างดี ทางผู้วิจัยมีการเสนอแบบสอบถามในรูปแบบของ Google forms ผ่านกลุ่มออนไลน์ ซึ่งก่อนการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม 400 ชุด ผู้วิจัยได้มีการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด และนำผลทดสอบมาคำนวณทางสถิติเพื่อทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป โดยการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธีของสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha

Citation : สุทัตตา วรรณประเสริฐ, ปวีศา จันทร, ชญาดา ชำน้อย, กมลพรรณ เสระฐิน และนิภา นิลตติกุล. (2567). อิทธิพลของ

ประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่ม

ผู้บริโภค Generation Z. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 39-50;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.38>

Coefficient) ผลปรากฏว่าค่า Coefficient Alpha ด้านประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า เท่ากับ 0.789 ด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า เท่ากับ 0.810 ด้านความภักดีในตราสินค้า เท่ากับ 0.765 กล่าวโดยสรุป ข้อคำถามข้างต้นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) อยู่ระหว่าง (0.765 - 0.810) จากผลการทดสอบทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์มีค่ามากกว่า 0.70 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามสามารถเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงเพื่อใช้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป (Cortina, 1993 : 98-104)

ผลการวิจัย (Research Results)

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทั้งหมดเป็นกลุ่มผู้บริโภครุ่น Generation Z ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.8 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18 - 22 ปี (พ.ศ.2545 - พ.ศ. 2549) คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 78.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.8 โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 มีพฤติกรรมในการดูภาพยนตร์สตรีมมิ่งออนไลน์ผ่านทาง Netflix 1 - 3 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งให้เหตุผลที่เลือกรับชมวิดีโอสตรีมมิ่งผ่าน Netflix เพื่อความบันเทิง พักผ่อน คลายเครียด คิดเป็นร้อยละ 61.8 และคอนเทนต์วิดีโอที่ส่วนใหญ่รับชมผ่านวิดีโอสตรีมมิ่งบน Netflix มากที่สุด คือ ภาพยนตร์หรือซีรีส์แนวสืบสวนสอบสวน คิดเป็นร้อยละ 22.1

2. สรุปผลการศึกษาประสบการณ์ในตราสินค้า และ ภาพลักษณ์ตราสินค้า ที่มีอิทธิพลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภครุ่น Generation Z เมื่อพิจารณาพบว่าปัจจัยด้านประสบการณ์ในตราสินค้า ($\bar{X}$ = 4.38, S.D = 0.4391) ภาพลักษณ์ตราสินค้า ($\bar{X}$ = 4.45, S.D = 0.419) ทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า (Brand Experience) ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภครุ่น Generation Z ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า (Brand Experience) ที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภครุ่น Generation Z

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ตัวแปร	ความภักดีในตราสินค้า		Beta (β)	t	Sig.
	สัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error)			
Constant	1.652	0.195		8.461	0.001
ประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า	0.621	0.044	0.574	14.001	0.001
R = 0.574, R ² = 0.330, Adjusted R ² = 0.328, F = 196.032, sig = 0.001					

จากตารางที่ 1 ประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้าส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F = 196.032) (sig. = 0.001, β = 0.574) อีกทั้งยังพบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้าที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าสามารถพยากรณ์ความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z คิดเป็นร้อยละ 32.8 (Adjusted R² = 0.328)

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) ที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

ตัวแปร	ความภักดีในตราสินค้า		Beta (β)	t	Sig.
	สัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Std. Error)			
Constant	1.642	0.213		7.703	0.001
ภาพลักษณ์ตราสินค้า	0.614	0.048	0.542	12.858	0.001
R = 0.542, R ² = 0.293, Adjusted R ² = 0.292, F = 165.328, sig = 0.001					

จากตารางที่ 2 ภาพลักษณ์ตราสินค้าที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (F = 165.328) (sig. = 0.001, β

= 0.542) อีกทั้งยังพบว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้าสามารถพยากรณ์ความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z คิดเป็นร้อยละ 29.2 (Adjusted R^2 = 0.293)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยเรื่อง “ประสบการณ์ในตราสินค้า และ ภาพลักษณ์ตราสินค้า ที่มีอิทธิพลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z ” สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษาปัจจัยประสบการณ์ในตราสินค้าส่งผลในเชิงบวกต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้บริโภคจะเกิดความภักดีเมื่อ Netflix มีการนำเสนอภาพยนตร์ที่สามารถดึงดูดใจ ทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน สามารถสร้างความประทับใจต่อประสบการณ์ด้านการมองเห็นในการรับชมได้ ผู้บริโภคได้รับชมสตรีมมิ่งภาพยนตร์ใน Netflix ด้วยภาพที่คมชัดในด้านอารมณ์ ผู้บริโภครู้สึกเพลิดเพลินต่อการเลือกรับชมภาพยนตร์ใน Netflix ในด้านความรู้ความเข้าใจ สามารถสะท้อนรสนิยมทางความคิดต่อการเลือกรับชมภาพยนตร์ของผู้บริโภคได้ และในด้านพฤติกรรมประสบการณ์ในการรับชมภาพยนตร์ใน Netflix สามารถทำให้พฤติกรรมในการรับชมภาพยนตร์ของผู้บริโภคเปลี่ยนไป ซึ่งอาจทำให้ผู้บริโภคเกิดความสะดวกสบาย สามารถเลือกชมภาพยนตร์สตรีมมิ่งได้อย่างรวดเร็วไม่ยุ่งยาก ซึ่งประสบการณ์ในตราสินค้า จะทำให้ตราสินค้ามีความน่าเชื่อถือและเกิดความสัมพันธ์ที่ดี ผู้บริโภคจะเกิดใช้บริการอย่างต่อเนื่องและยินดีแนะนำให้ผู้อื่น ซึ่งจะนำไปสู่ความภักดีต่อตราสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Brakus, Schmitt & Zarantonello (2009 : 52 - 66) กล่าวว่า การสร้างประสบการณ์จะต้องทำให้ ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตราสินค้า เกิดการใช้ชีวิตที่ง่าย รวมถึงเป็นการสร้างประสบการณ์ผ่านการตระหนักรู้ หรือการนึกคิด ซึ่งสามารถสื่อสารเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความตระหนักถึงปัญหาของตัวเอง ผู้บริโภคจะเกิดกระบวนการคิด และเห็นความสำคัญของตราสินค้า ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภคได้

2. สรุปผลการศึกษาปัจจัยภาพลักษณ์ตราสินค้า (Brand Image) ที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่มผู้บริโภค Generation Z แสดงให้เห็นว่า Netflix มีภาพลักษณ์ของการเป็นแอปพลิเคชันสำหรับให้ความบันเทิง มีความทันสมัยเหมาะสำหรับคนรุ่นใหม่

Citation : Wannaprasoet, S., Chantorn, P., Khamnoy, C., Sarathin, K. & Niruttikul, N. (2024). The Effect of Brand

Experience and Brand Image Influencing Brand Loyalty of Netflix Users of Generation Z. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 39-50; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.38>

และสามารถสร้างวิดีโอที่มีคุณภาพ มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ จนส่งผลต่อความภักดีในการใช้ Netflix ผู้บริโภคจะมีมุมมองหรือภาพภายใน ที่มีต่อตราสินค้าเนื่องมาจากสิ่งที่ผู้บริโภคเห็นและเข้าใจในตราสินค้านั้น ผู้บริโภคมองภาพรวมของ Netflix เป็นแพลตฟอร์มความบันเทิงที่มีคุณภาพ ในการสร้างคอนเทนต์ได้ตรงใจเป็นมุมมองที่ดี ในทิศทางบวกต่อตราสินค้า Netflix ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Pantea (2019 : 22 - 27) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ตราสินค้าเป็นนามธรรม เป็นสิ่งที่เกิดจากการรับรู้ของผู้บริโภค ในสิ่งที่ผู้บริโภคเห็นหรือเข้าใจในตัวสินค้านั้นมากกว่าพิจารณาในเรื่อง ลักษณะของสินค้า ถือว่าเป็นภาพรวมทั้งหมดของความประทับใจ (Impression) ที่ผู้บริโภคได้รับจากแหล่งต่าง

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่มีต่อตราสินค้า สามารถนำผลวิจัยไปทำความเข้าใจความต้องการและความคาดหวังของผู้บริโภคได้อย่างชัดเจนมากขึ้น เพื่อปรับปรุงประสบการณ์ที่ผู้บริโภคจะได้รับ เช่น ปรับปรุงคุณภาพให้สินค้าหรือบริการบนเว็บไซต์และแอปพลิเคชันหรือสร้างความแตกต่างในตราสินค้าเพื่อใช้เป็นจุดขายที่โดดเด่นรวมถึงการนำเสนอคุณสมบัติพิเศษของสินค้าหรือบริการที่ตอบโจทย์ผู้บริโภคได้ดีกว่า อย่างอุตสาหกรรมภาพยนตร์สตรีมมิ่ง สามารถปรับปรุงคุณภาพการรับชมให้กับผู้บริโภคโดยอาจจะเน้นไปที่การมองเห็นภาพที่มีความคมชัด ใช้เทคโนโลยีใหม่ที่มีความคมชัดสูงที่สุดซึ่งสามารถพัฒนาไปได้ถึงสี่เท่า (8K) จากความละเอียดเดิมที่ 4K เพื่อให้ได้ความคมชัดของภาพที่มากกว่าเดิม และรายละเอียดการรับชมวิดีโอสตรีมมิ่งที่เหนือกว่า

1.2 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ตราสินค้า สินค้า ผู้ประกอบการหรือเจ้าของธุรกิจสามารถนำผลวิจัยไปศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาภาพลักษณ์ตราสินค้าให้มีคุณภาพเน้นการสื่อสารถึงความเป็นเอกลักษณ์ผ่านการตลาดที่มีความสร้างสรรค์และแตกต่าง เช่น การใช้โฆษณาที่มีความสนุกสนานและน่าสนใจ สร้างคอนเทนต์ที่มีคุณภาพสูงและหลากหลาย เพื่อให้ผู้บริโภครู้สึกว่าเป็นแพลตฟอร์มที่คุ้มค่าต่อการใช้บริการรักษามาตรฐานของการให้บริการและคอนเทนต์ที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ เพิ่มฟังก์ชันการใช้งานที่หลากหลายโดยการเพิ่มฟีเจอร์หรือแถบเมนูที่แสดงให้เห็นจำนวนผู้ติดตามเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แอปพลิเคชัน สร้างสรรค์และอัปเดตแนวโน้มใหม่ๆ เพื่อให้ตราสินค้า

Citation : สุทัตตา วรรณประเสริฐ, ปวีศา จันทร, ชญาดา ชำน้อย, กมลพรรณ เสระฐิน และนิภา นิรุตติกุล. (2567). อิทธิพลของ

ประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่ม

ผู้บริโภค Generation Z. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 39-50;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.38>

เป็นที่นิยมและโดดเด่น รวมถึงปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ตราสินค้าในกรณีที่ตราสินค้าไม่ได้รับการยอมรับอย่างทั่วถึงจากตลาด

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาปัจจัยอื่นๆและใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การสำรวจเชิงปริมาณ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบของ Netflix เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมผู้ใช้ที่แท้จริง ซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่มีความแตกต่างจากงานวิจัยครั้งนี้

2.2 ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น กลุ่มผู้บริโภค Generation X, Generation Y หรือ Baby Boomer เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบให้เห็นถึงพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ซึ่งการศึกษากลุ่มตัวอย่างเดียวข้อดีคือสามารถเจาะลึกถึงความภักดีของกลุ่มนั้นๆได้อย่างชัดเจน แต่อาจจะยังไม่ครอบคลุมมากพอ ควรทำความเข้าใจความต้องการและความคาดหวังของแต่ละกลุ่ม ซึ่งอาจช่วยระบุปัจจัยที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

2.3 วิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์เพียงอย่างเดียวทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่น่าเชื่อถือและไม่ลงลึกมากนัก จึงแนะนำให้ผู้วิจัยท่านต่อไปทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ใช้เป็นแนวทางในการวางกลยุทธ์ธุรกิจและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

เอกสารอ้างอิง (References)

ทีมข่าวเฉพาะกิจไทยรัฐออนไลน์. (2023). Netflix กับ ความเปลี่ยนแปลง [Netflix and Changes].

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.thairath.co.th/scoop/world/2698694>. สืบค้น 16 มีนาคม 2566.

ไทยโพสต์. (2024). ETDA เผยคนไทยใช้เน็ตเฉลี่ยวันละ 10 ชั่วโมง Gen Z แข่งเป็นแชมป์ใช้งานมากที่สุด [ETDA Reveals Thai People Use the Internet for an Average of 10 Hours per Day, with Gen Z as the Top User]. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://www.thaipost.net/economy-news/45988/>. สืบค้น 16 มีนาคม 2566.

Citation : Wannaprasoet, S., Chantorn, P., Khamnong, C., Sarathin, K. & Niruttikul, N. (2024). The Effect of Brand

Experience and Brand Image Influencing Brand Loyalty of Netflix Users of Generation Z. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 39-50; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.38>

พัทธ์พิชา ฤกษ์สิริกุล. (2024). เจเนอเรชันไหนเสพคอนเทนต์ผ่าน Streaming บนมือถือนานสุด

[Which generations watch mobile streaming content for the longest time?].

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.springnews.co.th/spring-life/816568>. สืบค้น 18 มีนาคม 2566.

ละเอียด ศิลาน้อย. (2560). การใช้สูตรทางสถิติ (ที่ถูกต้อง) ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยเชิงปริมาณในทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 12(2) : 50-61.

สรารุณี ทองศรีคำ, มาโนช ชุ่มเมืองปัก และ จิตินัน บุญภาพ คอมมอน. (2563). ประสบการณ์ความบันเทิงของภาพยนตร์สตรีมมิ่งและการปรับตัวของธุรกิจภาพยนตร์ ในประเทศไทย. วารสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์. 20(2) : 74-88.

หนึ่งฤทัย คำหมั่น และ กัญญ์กุลณัช พิธราชอัครชัย. (2566). พฤติกรรมและความพึงพอใจในการรับชมภาพยนตร์ชุดออนไลน์สตรีมมิ่งของระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มจร วิทยาเขตอีสาน. 4(1) : 1- 12.

เอกศาสตร์ สรรพช่าง. (2022). หนึ่งหน้าจอ (เล็กๆ) สตรีมมิ่งกำลังเปลี่ยนห่วงโซ่ธุรกิจหนังไปอย่างไร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://themomentum.co/entweeklyrndup-streaming/>. สืบค้น 18 มีนาคม 2566.

ฤทธิไกร ไชยงาม. (2019). มาตรวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต [Likert rating scales]. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/659229>. สืบค้น 23 มีนาคม 2566.

Aaker, D. A. (1996). **Building strong brands**. New York: Free Press.

Brakus, J. J., Schmitt, B. H., & Zarantonello, L. (2009). Brand experience: what is it? How is it measured? Does it affect loyalty?. **Journal of Marketing**. 73(3) : 52-68.

Bursztynsky, J. (2022). Netflix ไตรมาส 4/2021 รายได้รวมยังเติบโต แต่น้อยกว่าที่นักวิเคราะห์คาด [Netflix Q4 2021 Total Revenue Still Grows, But Less Than Analysts Expect]. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.cnbc.com/2022/01/20/netflix-nflx-earnings-q4-2021.html>. สืบค้น 23 มีนาคม 2566.

Cortina, J. M. (1993). What is coefficient alpha? An examination of theory and applications. **Journal of applied psychology**. 78(1) : 98-104.

Pantea, S. (2019). The nation as a brand. **Across the Board**. 37(10) : 22-27.

Citation : สุทัตตา วรรณประเสริฐ, ปวีศา จันทร, ชญาดา ชำน้อย, กมลพรรณ เสระฐิน และนิภา นิรุตติกุล. (2567). อิทธิพลของ

ประสบการณ์ในตราสินค้าและภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีต่อความภักดีในตราสินค้าของผู้ใช้บริการ Netflix ของกลุ่ม

ผู้บริโภค Generation Z. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 39-50;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.38>

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์
เรื่อง บวก ลบ คูณ หาสเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้เทคนิค KWDL

The Development of Learning Achievement in Solving
Mathematical Problems on Addition, Subtraction,
Multiplication, and Division of Fractions of
Grade 5 Students Using KWDL Technique

กิตติพิชญ์ จันทรวีระกุล^{1*} ปวีณา ขันธศิลา² และประภาพร นองหารพิทักษ์^{3*}
Kittiphit Jantaraweeragul¹, Paweena Khansila² and Prapaporn Nongharnpituk^{3*}

Received : February 20, 2024; Revised : December 26, 2024; Accepted : December 26, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หาสเศษส่วน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านหนองผ้าอ้อม จำนวน 13 คน ได้มาจากการวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการ

¹⁻³คณะศึกษาศาสตร์และนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์; Faculty of Education and Educational Innovation, Kalasin University, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : papraporn.no@ksu.ac.th

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharnpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat.* 2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.39>

วิจัย ได้แก่ ชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหา แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ประสิทธิภาพ (E1 / E2) และ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายพบว่า มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 74.44/73.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจมีต่อการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ (Keywords) : การแก้โจทย์ปัญหา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิค KWDL

Abstract

This research aims to: 1) develop a package of exercises for solving mathematical problems on addition, subtraction, multiplication, and division of fractions for grade 5 students using the KWDL technique to be effective according to the 70/70 criteria, 2) compare learning achievement before and after organizing learning with a package of exercises to develop problem-solving skills of grade 5 students using the KWDL technique, and 3) study the satisfaction of grade 5 students with learning management. The target group used in this research is 13 students in Grade 5, academic year 2023, at Ban Nong Nam Pham School, obtained through purposive samples. The tools used in the research include a package of exercises for solving mathematical problems, a skill training quality assessment form, lesson plans, an achievement test, and a satisfaction assessment form. The statistics used in the research were mean, standard deviation, percentage, efficiency (E1 / E2) and t-test (dependent samples). The results of the research found that 1) the efficiency of the package in solving problems in the experiment with the target group found that it has an efficiency value of 74.44/73.84, which is higher than the specified criteria. 2) The learning achievement after studying is higher than before studying, with a

Citation : กิตติพิชญ์ จันทวีระกุล, ปวีณา ชันธิ์ศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

statistical significance of.05. 3) Students are satisfied with learning management with an average of 4.92, which is the highest level of satisfaction.

Keywords : Problem Solving, Learning Achievement, K W D L

บทนำ (Introduction)

คณิตศาสตร์มีความสำคัญต่อการพัฒนาความคิดของมนุษย์ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ และการให้เหตุผล โดยสามารถนำทักษะเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ร่วมกับศาสตร์ความรู้วิชาต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวันของมนุษย์ อย่างมีเหตุผลและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้น การเรียนการสอนคณิตศาสตร์ต้องปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยให้ทันเหตุการณ์ ในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิต ทำให้ครูผู้จัดการเรียนการสอนได้หลากหลายมากขึ้น โดยวิธีการสอนที่หลากหลาย (วิลลรัตน์ ศรีสุข, 2551)

อีกหนึ่งปัญหาสำคัญของผู้สอนที่พบอยู่เสมอในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ หรือแม้แต่โรงเรียนบ้านหนองผำอ้อม จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นแบบอธิบายในหน้ากระดานแล้วให้นักเรียนจดตาม ซึ่งการสอนในรูปแบบนี้ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ตามที่ได้ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะการวิเคราะห์ การแปลความหมาย การแก้ปัญหา การให้นักเรียนได้ลงมือทำด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน รวมถึงเทคนิควิธีการสอน ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่โจทย์กำหนดมาให้ โจทย์อยากทราบอะไร จากเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถแก้โจทย์ปัญหาเรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วนได้

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่หนึ่ง K โจทย์กำหนดอะไรบ้าง ขั้นที่สอง W โจทย์ต้องการทราบอะไร ขั้นที่สาม D หาคำตอบจากสิ่งที่โจทย์กำหนดให้ และ ขั้นที่สี่ L สรุปสิ่งที่ได้จากการหาคำตอบ การแก้ปัญหตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ K W D L จะเป็นแนวทางในการอ่านวิเคราะห์ในการหาคำตอบต่าง ๆ จากบทความนั้น และสามารถนำมาปรับใช้ในการศึกษาและเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียนเป็นอย่างดี การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนเทคนิค K W D L การถามนำทำให้ผู้เรียนเกิดการอ่านและวิเคราะห์หาคำตอบในแต่ละขั้นตอน ทำให้เกิดการอ่านและการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอน จึงเหมาะสมอย่างยิ่ง

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharnpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. **Journal of Academic Surindra Rajabhat.**

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

ที่จะนำมาจัดการเรียนการสอนแก้ปัญหาในรายวิชาคณิตศาสตร์ในแต่ละระดับชั้น (Shaw, J.M., 1997) โดยปัญหาที่พบมากที่สุด การอ่านโจทย์ไม่ชัดเจน วิเคราะห์โจทย์ไม่ได้ จึงเป็นปัจจัยหนึ่ง นอกจากการคิดคำนวณไม่เป็น (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2554) เทคนิค K W D L เป็นกระบวนการที่ใช้ในการแก้โจทย์ปัญหา ซึ่งมีความจำเป็นต่อการเรียนในรายวิชาคณิตศาสตร์อย่างมาก ดังนั้น เทคนิค K W D L จึงเป็นทางเลือกที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาแก่ผู้เรียนในการแก้โจทย์ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอนและมีความถูกต้อง ในการจัดการเรียนสอน แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับการฝึกการแก้โจทย์ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน ฝึกวิเคราะห์ และฝึกแสดงวิธีหาคำตอบ จนเกิดทักษะ แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา จึงมีความสำคัญ ช่วยให้นักเรียนได้ลงมือทำด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหาอย่างเป็นขั้นตอน จนเกิดทักษะการแก้โจทย์ปัญหา (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2553)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้สนใจในการปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองผ้าอ้อม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้น่าสนใจ นักเรียน มีความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากยิ่งขึ้น เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียนในยุคปัจจุบัน รวมถึงสามารถนำความรู้และทักษะการทำงานได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน โดยใช้เทคนิค KWDL

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการกระบวนการ ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลอง แบบศึกษากลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง one-group pretest -posttest design (นวลอนงค์ บุญฤทธิ์พงศ์, 2556: 55) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนของการวิจัย

N (กลุ่ม)	Pre – test (ก่อนเรียน)	Treatment (การทดสอบ)	Post – test (หลังเรียน)
1	O ₁	X	O ₂

1	แทน	กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย (จำนวนกลุ่ม)
O ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre – test)
X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL
O ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Post – test)

2. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านหนองผำอ้อม ตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 13 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชุดฝึก ตัวอย่างดังภาพที่ 1

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Dubtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. **Journal of Academic Surindra Rajabhat.**

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

ใบงานที่ 2 เรื่อง โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วน
เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

1. ใบงานนี้ใช้สำหรับ โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วนที่มีตัวเศษเป็นจำนวนเต็ม และตัวส่วนเป็นจำนวนเต็ม

โจทย์ตัวอย่าง
.....
วิธีทำ
.....

2. โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วนที่มีตัวเศษเป็นจำนวนเต็ม และตัวส่วนเป็นจำนวนเต็ม

โจทย์ตัวอย่าง
.....
วิธีทำ
.....

3. โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วนที่มีตัวเศษเป็นจำนวนเต็ม และตัวส่วนเป็นจำนวนเต็ม

โจทย์ตัวอย่าง
.....
วิธีทำ
.....

ใบงานที่ 2 เรื่อง โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วน
เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

1. โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วนที่มีตัวเศษเป็นจำนวนเต็ม และตัวส่วนเป็นจำนวนเต็ม

โจทย์ตัวอย่าง
.....
วิธีทำ
.....

2. โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วนที่มีตัวเศษเป็นจำนวนเต็ม และตัวส่วนเป็นจำนวนเต็ม

โจทย์ตัวอย่าง
.....
วิธีทำ
.....

3. โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วนที่มีตัวเศษเป็นจำนวนเต็ม และตัวส่วนเป็นจำนวนเต็ม

โจทย์ตัวอย่าง
.....
วิธีทำ
.....

ภาพที่ 1 ใบงานที่ 2 เรื่อง โจทย์ปัญหาการลบเศษส่วน

2. แบบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 6 ชั่วโมง ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน แบบอัตนัยชนิดเลือกแสดงวิธีทำ จำนวน 8 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามวัดคุณภาพ (IOC) เท่ากับ 0.67-1.00 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.22-0.56 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22-0.78 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

5. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 18 ข้อ มีค่าดัชนีความ

Citation : กิตติพิชญ์ จันทร์วีระกุล, ปวีณา ชันยศิริลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตความพึงพอใจในแต่ละด้าน (IOC) เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.84

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเลือกกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1 ห้องเรียน จาก 1 ห้องเรียน แบบเจาะจง

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวน 8 ข้อ โดยให้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดเตรียมไว้ โดยนักเรียนกลุ่มเป้าหมายใช้จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL

4. หลังจากเสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมดที่กำหนดไว้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน

5. หลังเสร็จการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของการจัดกิจกรรม

6. ทำการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโจทย์ปัญหา เรื่อง การบวก ลบ คูณหารเศษส่วน และตรวจแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากการจัดการเรียน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คำนวณจากแบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการแก้โจทย์ปัญหา ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharnpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. **Journal of Academic Surindra Rajabhat.**

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

3. วิเคราะห์ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน โดยใช้เทคนิค KWDL โดยใช้สถิติ พื้นฐานหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย (Research Results)

จากการพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้และนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ สรุปผลการวิจัยได้ทั้งหมด 4 ตอน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการประเมินคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหาเรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน เศษส่วน โดยใช้เทคนิค KWDL ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 สรุปผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะการแก้ปัญหาเรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน โดยใช้เทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

คะแนน	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	ค่าประสิทธิภาพ (E ₁ /E ₂)
แบบฝึกหัด (E1)	13	90	67	74.44	74.44/70.30
แบบทดสอบ (E2)	13	40	28.12	70.30	

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนจากการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหาเรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน โดยใช้เทคนิค KWDL ระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 67 จากคะแนนเต็ม 90 คิดเป็นร้อยละ 74.44 และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.12 จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 70.30แสดงให้เห็นว่า ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ โดยใช้เทคนิค KWDL มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 74.44/70.30 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 สรุปผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWDL ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	13	40	17.60	10.16	1.69*	.00
หลังเรียน	13	40	28.12	6.64		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.12 คะแนนและคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 17.60 คะแนน พิจารณาที่ค่า Sig ซึ่งมีค่าเท่ากับ .00 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่ .05 นั้นหมายความว่า การทดสอบนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 3 ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL ดังตารางที่ 3

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharnpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Dubtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. **Journal of Academic Surindra Rajabhat.**

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

ตารางที่ 3 ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการแก้ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านที่ 1 บทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้			
1. ครูมีการเตรียมการสอน	4.54	0.52	มากที่สุด
2. การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.23	0.93	มาก
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยนำไปใช้ได้จริง	4.77	0.44	มากที่สุด
ด้านที่ 2 การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน			
4. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.62	0.51	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	4.62	0.65	มากที่สุด
6. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และรายบุคคล	4.58	0.90	มากที่สุด
7. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามปัญหา	4.23	0.83	มาก
8. ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลาย	4.92	0.28	มากที่สุด
9. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	4.69	0.48	มากที่สุด
10. ครูให้ความสนใจแก่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.54	0.88	มากที่สุด
ด้านที่ 3 สื่อและระบบการจัดการเรียนรู้			
11. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด อินเทอร์เน็ต หรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ	4.08	0.95	มาก
12. ครูตั้งใจสอน ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.31	1.11	มาก
13. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	4.54	1.20	มากที่สุด
14. ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา	4.00	0.91	มาก
15. นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า	3.85	0.90	มาก
16. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	4.00	0.91	มาก
17. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.69	0.48	มากที่สุด
18. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.62	0.96	มากที่สุด
รวม	4.43	0.76	มาก

Citation : กิตติพิชญ์ จันทร์วีระกุล, ปวีณา ชันวีศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL โดยรวมอยู่ในตารางอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43, S.D.=0.76$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อื่นๆในชั้นเรียน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้อื่นๆในชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60, S.D.= 0.64$) รองลงมา คือ ด้านบทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้อื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51, S.D.= 0.63$) และด้านสื่อและระบบการจัดการเรียนรู้อื่นๆ มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26, S.D.= 0.92$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การดำเนินการการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หาคะส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL มีผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญประเมินทั้ง 3 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.97 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ด้านเนื้อหา ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าค่าเฉลี่ยรวม 4.27 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ด้านรูปแบบการนำเสนอ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าค่าเฉลี่ยรวม 4.30 มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และด้านตัวอักษร 4.46 คะแนนจากการพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $74.44/73.84$ ซึ่งหมายความว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 74.44 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 73.84 แสดงว่า ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 ที่เป็นเช่นนี้ เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL เป็นการจัดการเรียนรู้อื่นๆที่สนองต่อความต้องการและวิธีการเรียนของนักเรียน โดยที่นักเรียนจะมีส่วนร่วม มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ร่วมกับผู้อื่น มีบทบาทในการทำกิจกรรม

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharnpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Subtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*.

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง และผลจากการทำร่วมกันเป็นกลุ่ม จะทำให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาณัฏสนากร สุ่มมาตย์และคณะ (2565) ได้ทำการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L พบว่า มีประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) เท่ากับ 80.78 และ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 80.14 ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค K W D L มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.78 /80.14 สอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และสอดคล้องกับ ไกรวิทย์ ทาระจันทร์และคณะ (2563) ได้ทดลองการพัฒนาชุดฝึกการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค K W D L ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ของนักเรียนทั้งหมด พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม เท่ากับ 40.63 คิดเป็นร้อยละ 81.26 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด อีกทั้งยังสอดคล้องกับ จิระพันธุ์ ปากวิเศษ (2561) ซึ่งได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.08/81.82 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.40 คะแนน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ โดยใช้เทคนิค KWDL มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 7.03 จะเห็นว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่ง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 2.63 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสร้างและพัฒนาชุดพัฒนาทักษะมีประสิทธิภาพเหมาะสมและตรงความต้องการของผู้เรียน ทั้งในเรื่องของเนื้อหาการแก้โจทย์ปัญหา ที่สร้างขึ้นมาให้เข้าใจง่าย มีเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและช่วงวัยของผู้เรียน มีกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านรูปแบบการสอน K W D L ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ได้เป็นอย่างดี มีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงสมร ดอนจันไพร (2563) ซึ่งได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง กฎเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการนับ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผ่านระบบออนไลน์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

Citation : กิตติพิชญ์ จันทร์วีระกุล, ปวีณา ชันธศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง กฎเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการนับโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 5.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.49 และคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ 16.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.36 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ สถิติ t - test dependent พบว่านักเรียนมีคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ($t = 23.57$) สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ที่ โอเกล (Ogle, 1986) ผู้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L ที่กล่าวว่า การดำเนินการตามลำดับขั้นตอน K W D L จะช่วยเป็นแนวทางในการอ่านและหาคำตอบ จากเรื่องนั้น การมีคำถามนำเพื่อให้คิดหาข้อมูลในแต่ละขั้น จะช่วยส่งเสริมการอ่านโดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ จึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่เหมาะสมกับวิชาคณิตศาสตร์โดยเฉพาะถ้าโจทย์ปัญหาเป็นปัญหาของนักเรียนมากที่สุด และสอดคล้องกับ เพิ่มพร บรรดาศักดิ์ (2561) ซึ่งมีผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเทคนิค K W D L ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.22 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 81.1

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL โดยรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.43 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.76 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.60$, S.D.= 0.64) รองลงมา คือ ด้านบทบาทของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D.= 0.63) และด้านสื่อและระบบการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$, S.D.= 0.92) ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา โดยใช้เทคนิค KWDL เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้ความช่วยเหลือ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจลักษณ์ ภูสามารถและคณะ (2563) ซึ่งได้ทำการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค K W D L พบว่า

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharnpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Dubtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat.*

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหา ทศนิยม โดยใช้เทคนิค K W D L ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.57$, S.D.= 0.21) ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค K W D L ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหา ทศนิยมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับข้อพิพาท ศาลและคณะ (2559) ที่ได้ทำการศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L เรื่อง ค่ากลางของข้อมูล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัย พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ พัฒนาการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ ควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน K W D L ในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มากขึ้น

1.2 ในการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน K W D L ในช่วงคาบแรก นักเรียนไม่สามารถเขียนสรุป กระบวนการคิดในขั้นตอน L ได้ เนื่องจากนักเรียนคุ้นเคยกับการทำแบบฝึกหัดที่แสดงวิธีทำแล้วตอบเลย ดังนั้น ในช่วงแรกครูจะต้องคอยอธิบาย พร้อมยกตัวอย่างเพิ่มเติมในกระบวนการคิดในขั้น L เพื่อให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจสามารถเขียนอธิบายได้

1.3 การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน K W D L เหมาะที่จะนำไปใช้ประเมินผลการเรียนรู้ในระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในระหว่างการจัดการเรียนรู้หรือไม่ หากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็ควรหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน K W D L จะช่วยให้นักเรียนพยายามเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้ลงไปในแผนผังมากที่สุด แม้จะเป็นโจทย์ซึ่งเป็นปัญหาใหม่ที่นักเรียนไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนไม่เข้าใจปัญหาในจุดไหน

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนในวิธีการที่หลากหลายกับกลุ่มเป้าหมาย
เพิ่ม

เอกสารอ้างอิง (References)

- จิระพันธุ์ ปากวิเศษ. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). การจัดการเรียนรู้แนวใหม่ : ทฤษฎีแนวปฏิบัติและผลการวิจัย. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชัยพียะห์ สาและคณะ. (2559). การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L เรื่องค่ากลางของข้อมูล ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงสมร ดอนจันไพร. (2563). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง กฎเกณฑ์เบื้องต้นเกี่ยวกับการนับ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นวลอนงค์ บุญฤทธิ์พงศ์. (2556). ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฑาทอง.
- ปรียาณัฏสนากร สุ่มมาตย์. (2562). การจัดเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL ในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โจทย์ปัญหาร้อยละ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2554). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วิมลรัตน์ ศรีสุข. (2551). การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยการบูรณาการรูปแบบการสร้าง มโนทัศน์กับรูปแบบการแปลง เพื่อสร้างความรู้ทางคณิตศาสตร์ และความสามารถทางการคิด แบบอุปนัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Citation : Jantaraweeragul, K., Khansila, P. & Nongharpituk, P. (2024). The Development of Learning

Achievement in Solving Mathematical Problems on Addition, Dubtraction, Multiplication, and Division of Fractions of Grade 5 Students Using KWDL Technique. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*.

2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

เบญจลักษณ์ ภูสามารถและคณะ. (2563). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค K W D L ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราคม.

เพิ่มพร บรรดาศักดิ์. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความเป็น นำจะเป็น โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยเทคนิค KWDL และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ไกรวิทย์ ทาระจันทร์. (2563). การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการเชิงเส้นสองตัวแปร โดยใช้เทคนิค K W D L. วารสารวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ศึกษา. 3(2) : 134-142.

Ogle, D.M. K-W-D-L Teaching Model that Develop Active Reading of Expository Text. Reading Teacher. 39 : 564-570 ; February 1986.

Shaw, J. M., et al. (1997). Cooperative Problem Solving: Using K-W-D-L as an Organizational Technique. Teaching Children Mathematics. 3(39). 482 - 486.

Citation : กิตติพิชญ์ จันทร์วีระกุล, ปวีณา ชันธิ์ศิลา และประภาพร หนองหารพิทักษ์. (2567). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง บวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิค KWDL. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 51-66; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.39>

ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้าน
สารสนเทศ: สิ่งที่แตกต่างกันและเหมือนกัน
Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:
Differences and Similarities

เมธาสิทธิ์ ธีรัตนศรีสกุล^{1*}
Mathasit Tanyarattanasrisakul^{1*}

Received : April 5, 2024; Revised : August 23, 2024; Accepted : August 24, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

สังคมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลข่าวสารทำให้ความฉลาดรู้เกี่ยวกับสถิติ ข้อมูล และสารสนเทศมีความสำคัญและเป็นจุดเน้นสำหรับการจัดการเรียนรู้มากขึ้น บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสิ่งที่แตกต่างและสิ่งที่เหมือนกันระหว่างความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ สาระสำคัญ ประกอบด้วย 1) ความฉลาดรู้ด้านสถิติ มุ่งเน้นการรู้เท่าทันข้อสรุปทางสถิติที่พบ ซึ่งเกิดจากความเข้าใจและสามารถตั้งคำถามสืบบย้อนกลับไปในกระบวนการแก้ปัญหาทางสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล เน้นการสร้างสารสนเทศหรือความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในโลกชีวิตจริง และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ มุ่งเน้นการสร้างสารสนเทศใหม่ซึ่งเกิดจากการสังเคราะห์สารสนเทศที่เกี่ยวข้องและนำไปใช้ตอบคำถามหรือแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และ 2) ความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท มีสิ่งที่แตกต่างกัน ได้แก่ ความหมาย กระบวนการส่งเสริม เป้าหมาย ลักษณะการทำงาน ลักษณะสำคัญ และสาขาวิชา และสิ่งที่เหมือนกันคือเกิดขึ้นภายใต้การทำงานในลักษณะสหวิทยาการและการประเมินอย่างมีวิจารณญาณต่อสารสนเทศที่พบ เมื่อเข้าใจสิ่งที่แตกต่างและและสิ่งที่เหมือนกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท จะทำให้การจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้องและตรงประเด็น

¹กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนราชินีบูรณะ จังหวัดนครปฐม; Department of Mathematics, Rachineeburana School, Nakhon Pathom, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : mathasit24@gmail.com

Citation : Tanyarattanasrisakul, M. (2024). Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:

Differences and Similarities. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

คำสำคัญ (Keywords) : ความฉลาดรู้, สถิติ ข้อมูล สารสนเทศ, สิ่งที่แตกต่างกัน, สิ่งเหมือนกัน

Abstract

In an information-driven society, statistical literacy, data literacy, and information literacy have become increasingly important and central to educational approaches. This academic paper aims to highlight both the differences and similarities between these three types of literacy. The key points include: 1) Statistical literacy focuses on understanding and critically assessing statistical conclusions by questioning the underlying processes involved in statistical problem-solving; data literacy emphasizes the creation of information or knowledge that can be applied in real-world contexts; and information literacy concentrates on synthesizing relevant information to generate new insights or solutions to specific problems. 2) The three types of literacy distinct in terms of their definitions, promotion processes, goals, tasks, concepts, and disciplinary approaches. However, they share commonalities, such as their interdisciplinary nature and the need for critical evaluation of information. Understanding the distinctions and overlaps among these literacies enables educators to organize teaching and learning more effectively and with greater precision.

Keywords : Literacy, Statistics Data Information, Distinctions, Commonalities

บทนำ (Introduction)

ความฉลาดรู้ (Literacy) ทักษะสำคัญซึ่งเป็นที่ใฝ่ฝันและคาดหวังให้เกิดขึ้นกับพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ของนักวิชาการทุกแขนงและต่อยอดเป็นความฉลาดรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย พื้นฐานสำคัญว่าด้วยเรื่องการอ่านออกเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว เช่นเดียวกับความฉลาดรู้ด้านสถิติ (Statistical Literacy) ทักษะสำคัญสำหรับการเรียนรู้สถิติที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจและการตัดสินใจภายใต้ข้อสรุปทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ความฉลาดรู้ด้านสถิติมีความข้องเกี่ยวกับการทำงานบนพื้นฐานของข้อมูล (Data) เช่น การเข้าถึงและเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติต่าง ๆ อนึ่ง ผลการวิเคราะห์และตีความนั้นทำให้เกิดสารสนเทศ (Information) หรือความรู้ใหม่ขึ้นมา เมื่อพิจารณา

Citation : เมธาสิทธิ์ ธีรรัตน์ศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างกันและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

จากมุนีจะเห็นว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล (Data Literacy) และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ (Information Literacy) อยู่มาก และหากมองย้อนไปกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา Schield (2004 : 7-8) ได้นำเสนอความสัมพันธ์ภายใน (Inter-Relation) ของความฉลาดรู้ทั้งสามไว้ในบทความเรื่อง “Information Literacy, Statistical Literacy and Data Literacy” โดยอธิบายว่าความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท มีความแตกต่างกัน และชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ว่าความฉลาดรู้ด้านสถิติและความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเกื้อหนุนให้เกิดความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ รวมทั้งความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเป็นพื้นฐานสำคัญของความฉลาดรู้ด้านสถิติ ต่อมา Gould (2017 : 22-24) ได้อุปมาว่าความฉลาดรู้ด้านข้อมูลคือความฉลาดรู้ด้านสถิติ ไว้ในบทความเรื่อง “Data Literacy is Statistical Literacy” อย่างน่าสนใจ สะท้อนให้เห็นว่าความฉลาดรู้เหล่านี้มีบางสิ่งที่แตกต่างและเหมือนกันในมุมมองของนักวิชาการขณะนั้น แต่เมื่อเวลาผันเปลี่ยนไปอาจทำให้นิยาม จุดเน้น และกระบวนการส่งเสริมความฉลาดรู้เหล่านี้ได้รับการพัฒนาต่อยอดหรือค้นพบกระบวนการส่งเสริมในระดับมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิภาพและก้าวหน้าไปตามยุคสมัย ซึ่งอาจมีสิ่งที่แตกต่างและเหมือนกันในแง่มุมต่าง ๆ มากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนจึงเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการจำแนกความต่างและความเหมือนของความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ เพิ่มเติมจากงานของ Schield และ Gould เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นในปัจจุบัน รวมทั้งเป็นหนึ่งในสารสนเทศที่ผู้อ่านตลอดจนผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาความฉลาดรู้ให้กับนักเรียนได้ในอนาคต

ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ

สำหรับประเด็นแรก ผู้เขียนขออธิบายแนวคิดของความฉลาดรู้ทั้งสามประเภทเพื่อสร้างพื้นฐานความเข้าใจร่วมกัน ก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์สิ่งที่แตกต่างและเหมือนกันในลำดับต่อไป ดังนี้

1. ความฉลาดรู้ด้านสถิติ (Statistical Literacy) เป็นหนึ่งในความฉลาดรู้เชิงปริมาณ (Quantitative Literacy) (Callingham & Watson, 2017 : 181) ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในสังคมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล ทำให้วงการศึกษาย้ายยกขึ้นมาเป็นประเด็นการพัฒนาสำหรับการเรียนรู้สถิติ (Statistical Education) ทุกระดับ ปฐมบทของความฉลาดรู้ด้านสถิติปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนจากแนวคิดและการนิยามของ Wallman (1993 : 1) ที่อธิบายว่า ความฉลาดรู้ด้านสถิติเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจและประเมินผลลัพธ์ทางสถิติที่แทรกซึมอยู่ในชีวิตประจำวันด้วยวิจารณญาณควบคู่ไปกับการมีส่วนร่วมในการคิดทางสถิติเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและส่วนรวม

Citation : Tanyarattanasrisakul, M. (2024). Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:

Differences and Similarities. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.40>

ต่อมา Gal (2002 : 2-4) ได้พัฒนากรอบแนวคิดของความฉลาดรู้ด้านสถิติสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งรวมถึงนักเรียนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในฐานะพลเมืองวิถีประชาธิปไตย โดยให้ความหมายว่าเป็นความสามารถของบุคคลในสองประการ ได้แก่ 1) การตีความและประเมินข้อสรุป ข้อโต้แย้ง หรือปรากฏการณ์ทางสถิติอย่างมีวิจารณญาณในบริบทที่หลากหลาย และ 2) การอภิปรายและสื่อสารความเข้าใจข้อสรุปทางสถิติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ข้อสรุป รวมทั้งความกังวลและการยอมรับข้อสรุปทางสถิติ นอกจากนี้ ยังได้อธิบายถึงส่วนประกอบที่ก่อให้เกิดความฉลาดรู้ด้านสถิติไว้ใน 2 มิติ คือ มิติความรู้ (Knowledge Elements) ประกอบด้วย ทักษะการอ่านออกเขียนได้ (Literacy Skills) ความรู้ทางสถิติ (Statistical Knowledge) ความรู้ทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Knowledge) ความรู้เกี่ยวกับบริบท (Context Knowledge) และทักษะการตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Question Skills) และมิติลักษณะบุคคล (Dispositional Elements) ประกอบด้วย การแสดงจุดยืนหรือการยืนยันทนความคิดเห็น (Critical Stance) และความเชื่อและเจตคติ (Beliefs & Attitudes) แนวคิดของ Gal เป็นหลักการที่สะท้อนให้เห็นถึงส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้บุคคลมีความฉลาดรู้ด้านสถิติ และได้รับความนิยมนำไปใช้เป็นฐานคิดของการศึกษาต่อ ยอดด้านนี้ในวงกว้าง

จากนิยามของ Wallman และ Gal ที่ได้ให้ไว้ Watson and Callingham (2003 : 6-7) ได้นำไปเป็นฐานคิดและให้ความหมายความฉลาดรู้ด้านสถิติว่าเป็นความสามารถที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการตีความข้อมูลทางสถิติที่ปรากฏในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารรายงานหรือข้อมูลทางดิจิทัล ซึ่งเกิดจากการผสมผสานความรู้ความสามารถตามลำดับขั้น ได้แก่ 1) ความเข้าใจคำศัพท์พื้นฐานทางสถิติ 2) ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทางสถิติเมื่อปรากฏอยู่ในบริบท 3) ความสามารถในการตั้งคำถามหรือข้อสงสัยบนแนวคิดที่ซับซ้อนเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจหรือโต้แย้งข้อสรุปทางสถิติ และอีกมุมหนึ่ง Schield (2004 : 6) ได้อธิบายความหมายของความฉลาดรู้ด้านสถิติว่าเป็นความสามารถที่บุคคลจะใช้ข้อมูลทางสถิติเพื่อการโต้แย้งซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ คือ การรู้ความหมายของสถิติ การเลือกใช้สถิติ การนำเสนอ และการรู้บริบท

นอกจากนี้ ช่วงทศวรรษที่ผ่านมา Weiland (2016 : 989) ได้นำเสนอโมเดลความฉลาดรู้ด้านสถิติประกอบด้วยความสามารถด้านการอ่าน (Read Mode) ได้แก่ 1) การทำความเข้าใจและวิพากษ์วิจารณ์ข้อสรุปและข้อโต้แย้งทางสถิติตามข้อมูลที่พบในบริบทที่หลากหลาย 2) การอภิปรายหรือสื่อสารความหมายของข้อสรุปทางสถิติ และ 3) การประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มา การเก็บรวบรวม และการรายงานข้อมูล อีกด้านหนึ่งคือความสามารถด้านการเขียน (Write Mode)

Citation : เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

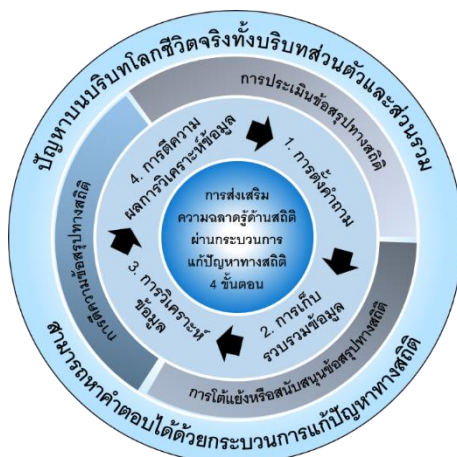
ที่แตกต่างและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

ได้แก่ 1) การสร้างคำถามทางสถิติ (Formulating Statistical Questions) เป็นขั้นตอนการทำความเข้าใจปัญหาและตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้ด้วยวิธีการทางสถิติ 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting Data) เป็นขั้นตอนการออกแบบและวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสม และนำแผนนั้นไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล 3) การวิเคราะห์ข้อมูล (Analyzing Data) เป็นขั้นตอนการเลือกวิธีการเชิงกราฟ (Graphical) และการคำนวณเชิงตัวเลข (Numerical) ที่เหมาะสม และนำวิธีการนั้นไปใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ และ 4) การแปลความหมายข้อมูล (Interpreting Data) เป็นขั้นตอนการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งเชื่อมโยงและตีความไปสู่การตอบคำถามที่ตั้งไว้ หรือที่รู้จักกันในชื่อ “วงจรสืบสวนทางสถิติ (Statistical Investigative Cycle)” ซึ่ง Bargagliotti et al. (2020 : 13) คณะทำงานของสภาครุคณิตศาสตร์แห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (National Council of Teachers of Mathematics) ได้นำมากำหนดเป็นกระบวนการส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านสถิติในชื่อ “กระบวนการแก้ปัญหาทางสถิติ (Statistical Problem-Solving Process)” และบรรจุไว้ในกรอบแนวคิดการศึกษาสถิติและวิทยาศาสตร์ข้อมูล (A Framework for Statistics and Data Science Education) สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เป็นข้อบ่งชี้ว่าการใช้กระบวนการแก้ปัญหาทางสถิติได้อย่างชำนาญ ร่วมกับการทำความเข้าใจและโต้แย้งข้อมูลหรือสารสนเทศที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการอภิปรายหรือสื่อสารความหมายของข้อมูลทางสถิติ การประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มา การเก็บรวบรวมข้อมูล และการรายงานข้อมูลได้ด้วยตนเอง เป็นแนวทางหนึ่งของการส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านสถิติให้กับนักเรียน

จากแนวคิดข้างต้น ความฉลาดรู้ด้านสถิติเป็นความสามารถในการตีความ การประเมินข้อสรุปทางสถิติอย่างมีวิจารณญาณ และการอภิปรายหรือสื่อสารความคิดเห็นของตนเองเพื่อโต้แย้งหรือสนับสนุนข้อสรุปทางสถิติซึ่งเกิดจากความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับสถิติ บริบท และคณิตศาสตร์ นำไปสู่การตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและส่วนรวม ซึ่งส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ผ่านกระบวนการแก้ปัญหาทางสถิติ ได้แก่ การตั้งคำถามทางสถิติ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการตีความผลการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงกรอบแนวคิดความฉลาดรู้ด้านสถิติดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดความฉลาดรู้ด้านสถิติ

ท้ายที่สุดแล้ว เป้าหมายสำคัญของความฉลาดรู้ด้านสถิติ คือ การรู้เท่าทันข้อสรุปทางสถิติที่พบ ซึ่งเกิดจากความเข้าใจและสามารถสืบสวนย้อนกลับไปถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ลักษณะข้อมูลที่เก็บรวบรวม และคำถามทางสถิติซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างข้อสรุปนั้นอย่างมีวิจารณญาณ

2. ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล (Data Literacy) เป็นหนึ่งในความฉลาดรู้ที่มีความสำคัญในยุคที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล ในประเด็นนี้ Schield (2004 : 7-8) อธิบายว่า ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเป็นความเข้าใจเครื่องมือที่หลากหลายในการเข้าถึง (Assessing) การแปลงข้อมูล (Converting) และการจัดการข้อมูล (Manipulating) ซึ่งเป็นความสามารถหรือทักษะทางเทคนิค (Technical Skills) ที่มองผ่านพื้นฐานวิชาวิทยาศาสตร์ข้อมูล (Data Science) โดยจะเห็นได้ว่าเป็นการนิยามบนพื้นฐานการใช้เครื่องมือเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ต่อมาได้มีการพัฒนาและสร้างนิยามด้านการศึกษาค้นหาและครอบคลุมความสามารถของบุคคลที่จะทำงานกับข้อมูลและเกิดความฉลาดรู้ในงานของ Ridsdale et al. (2015 : 11) โดยอธิบายว่า ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเป็นความสามารถในการเก็บรวบรวม การจัดการ การประเมิน และการนำข้อมูลไปใช้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด จากแนวคิดนี้ Downes (2022 : 3) นำไปต่อยอดและให้ความหมายว่าเป็นความสามารถในการรวบรวม การจัดการ การประเมิน และการประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ซึ่งประกอบด้วยทักษะที่สำคัญเพื่อการค้นหาและเข้าถึงข้อมูล การจัดการข้อมูล การประเมินคุณภาพข้อมูล การดำเนินการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูล การตีความผลการวิเคราะห์ และความเข้าใจหลักจริยธรรมในการใช้ข้อมูล ในอีกมุมมองหนึ่ง Gould (2017 : 23) ได้เพิ่มเติมความสามารถในการปกป้องข้อมูลเข้าไป และให้ความหมายเป็นความสามารถ

Citation : เมธาสิทธิ์ ธีรรัตน์ศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.40>

ของบุคคลที่จะระบุปัญหาที่หาคำตอบได้ด้วยข้อมูล ทำการรวบรวมข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือ วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลการวิเคราะห์ นำเสนอสารสนเทศหรือความรู้ที่ได้ และปกป้องข้อมูล ทำให้เห็นถึงความสามารถที่ไม่ใช่ทางเทคนิค (Non-Technical Skills) หรือเป็นทักษะทางปัญญาของความฉลาดรู้ด้านข้อมูลอีกประการหนึ่ง

ในประเด็นการส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านข้อมูล Wolff et al. (2016 : 23) เผยความหมายของความฉลาดรู้ด้านข้อมูลที่ชัดเจนและสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความฉลาดรู้ด้านข้อมูลในโรงเรียน ผ่านการสังเคราะห์แนวคิดและแนวทางปฏิบัติ ผลการสังเคราะห์ระบุว่าความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเป็นความสามารถที่จะตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับโลกชีวิตจริง (Real-World Question) จากชุดข้อมูล (Data Sets) ผ่านกระบวนการสืบเสาะ (Inquiry Process) 5 ขั้นตอน (PPDAC) ประกอบด้วย การระบุปัญหา (Problem) เป็นการระบุปัญหาหรือตั้งคำถามที่สามารถหาคำตอบได้ด้วยข้อมูล การวางแผน (Plan) เป็นการพัฒนาสมมติฐานและระบุแหล่งที่มาของข้อมูลที่เป็นไปได้ การรวบรวมข้อมูล (Data) เป็นการเก็บรวบรวมหรือรับข้อมูล การวิเคราะห์และสร้างคำอธิบาย (Analysis) เป็นการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปสารสนเทศและความรู้ที่นำไปปฏิบัติได้ และการสร้างข้อสรุป (Conclusion) เป็นการตีความสารสนเทศและความรู้ที่ได้เพื่อสร้างข้อสรุป รวมทั้งการประเมินความถูกต้องของข้อสรุปที่อาจนำไปสู่การระบุปัญหาใหม่อีกครั้ง กระบวนการนี้เกิดขึ้นภายใต้การใช้ข้อมูลอย่างมีจริยธรรม นอกจากนี้ยังได้จำแนกบทบาทของพลเมืองที่มีความฉลาดรู้ด้านข้อมูลไว้ 4 บทบาท ได้แก่ 1) นักสื่อสาร (Communicators) ผู้ที่เข้าใจและบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อให้ผู้อื่นสามารถแยกแยะได้ 2) ผู้อ่าน (Readers) ผู้ที่ใช้ทักษะการตีความข้อมูลจากสิ่งที่อ่านเข้ามาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง 3) นักสร้าง (Makers) ผู้ที่สามารถใช้ทักษะบูรณาการข้อมูลเข้ากับกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อระบุและแก้ไขปัญหาในโลกชีวิตจริง รวมทั้งรับผิดชอบต่อข้อมูลที่สร้างขึ้น และ 4) นักวิทยาศาสตร์ (Scientists) ผู้ที่สามารถผสมผสานวิธีการจัดการกับข้อมูลอย่างหลากหลายเพื่อสร้างความรู้เชิงลึกจากชุดข้อมูลที่มี

จากแนวคิดข้างต้น ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเป็นความสามารถในการจัดการกับข้อมูลที่รวบรวมมาได้เพื่อสร้างสารสนเทศที่นำไปใช้ตอบคำถามเกี่ยวกับโลกชีวิตจริงและสามารถหาคำตอบได้ด้วยชุดข้อมูลเฉพาะ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ผ่านกระบวนการสืบเสาะ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การระบุปัญหา การวางแผน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และสร้างคำอธิบาย และการสร้างข้อสรุป ภายใต้

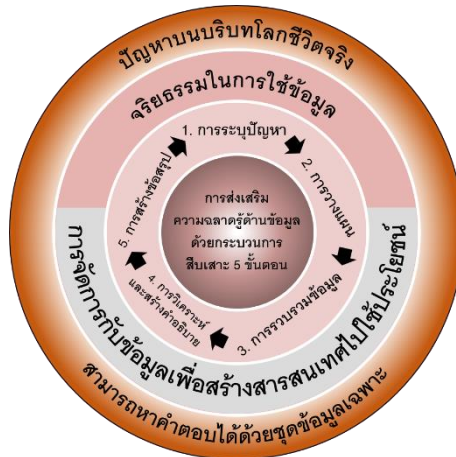
Citation : Tanyarattanasrisakul, M. (2024). Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:

Differences and Similarities. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.40>

ขอบเขตด้านจริยธรรมในการใช้ข้อมูล ควบคู่กับการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการเข้าถึง การแปลงข้อมูล และการจัดการข้อมูล แสดงกรอบแนวคิดความฉลาดรู้ด้านข้อมูล ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดความฉลาดรู้ด้านข้อมูล

ท้ายที่สุดแล้วผลผลิตสำคัญของความฉลาดรู้ด้านข้อมูล คือ สารสนเทศหรือความรู้ที่นำไปใช้ตอบคำถามที่สนใจหรือประยุกต์ใช้ได้ในโลกชีวิตจริง

3. ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ (Information Literacy) หรืออาจเรียกกันโดยทั่วไปว่า การรู้เรื่องสารสนเทศ แต่สำหรับบทความนี้ผู้เขียนจะใช้คำว่า “ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ” เพื่อให้การแปลความหมายของคำว่า “Literacy” สอดคล้องกับความฉลาดรู้ทั้ง 2 ประเภทที่ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้ เป็นอีกหนึ่งทักษะที่ต้องการในศตวรรษที่ 21 สำหรับวัยเรียนและวัยทำงาน โดยทั่วไปได้รับการกล่าวถึงทางกลุ่มวิชาการบรรณารักษศาสตร์ นิยามอย่างเป็นทางการโดย Paul Zurkowski ในปี ค.ศ.1974 ซึ่งอธิบายว่าเป็นความสามารถในการใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลายแก้ไขปัญหาที่พบในที่ทำงานหรือในชีวิตจริง (Virkus, 2009 : Online) สำหรับ Schield (2004 : 7-8) ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศเป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้ถึงความจำเป็นของสารสนเทศ รวมทั้งสามารถค้นหา ประเมิน และใช้สารสนเทศที่จำเป็นอย่างมีประสิทธิภาพ อีกมุมหนึ่ง สมาคมบรรณารักษ์โรงเรียนแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of School Librarians Association, 1998 : 2) อธิบายว่านักเรียนที่มีความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศจะสามารถไตร่ตรองคุณภาพสารสนเทศอย่างรอบด้าน เช่น ความถูกต้อง ความตรง ความครบถ้วน ความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการ ตลอดจนความเป็นกลาง

Citation : เมธาสิทธิ์ ธีรรัตน์ศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

ของสารสนเทศนั้น ๆ และนำไปสู่การตัดสินใจที่จะยอมรับ ปฏิเสธ หรือแทนที่สารสนเทศเพื่อตอบสนองต่อวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยกำหนดตัวบ่งชี้พฤติกรรม คือ 1) ระบุความถูกต้อง ความเกี่ยวข้อง และความครอบคลุมของสารสนเทศ 2) แยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็นออกจากสารสนเทศ 3) ระบุสารสนเทศที่ทำให้เข้าใจผิด และ 4) เลือกสารสนเทศที่เหมาะสมกับปัญหาหรือคำถามที่ต้องการหาคำตอบ ทั้งนี้ Landø, Popa & Repanovici (2020 : 27) ได้จำแนกองค์ประกอบของความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศไว้ 3 ด้าน ได้แก่ การเข้าถึงสารสนเทศ (Information Assessing) การประเมินสารสนเทศ (Information Evaluation) และการใช้สารสนเทศ (Use of information) สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถด้านนี้เน้นไปที่การประเมินความน่าเชื่อถือของสารสนเทศที่ค้นคว้าจากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ อนึ่ง ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศเป็นทักษะสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning)

ในมุมของการส่งเสริมให้เกิดความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศในวงการการศึกษา Eisenberg and Berkowitz ได้เสนอตัวแบบที่มีชื่อเสียงชื่อว่า “Big 6” ซึ่งเป็นกระบวนการแก้ปัญหาทางสารสนเทศ (Information Problem-Solving Process) จำนวน 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดขอบข่ายงาน (Task Definition) เป็นการกำหนดปัญหาและระบุสารสนเทศที่ต้องการ 2) การกำหนดกลยุทธ์เพื่อแสวงหาข้อมูล (Information Seeking Strategies) เป็นการระบุแหล่งสารสนเทศและประเมินความเหมาะสมหรือความน่าเชื่อถือของแหล่งสารสนเทศนั้นเพื่อนำมาสู่การเลือกแหล่งสารสนเทศที่เหมาะสมที่สุด 3) การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศและสารสนเทศที่ต้องการ (Location and Access) เป็นการใช่วิธีการเข้าถึงสารสนเทศให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ต้องการ 4) การใช้สารสนเทศ (Use of Information) เป็นการรับสารสนเทศด้วยการอ่าน การฟัง หรือการดู และคัดแยกเฉพาะส่วนที่ต้องการ 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการสังเคราะห์สารสนเทศที่ได้คัดเลือกมาจากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ และนำเสนอเป็นสารสนเทศใหม่ และ 6) การประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าสารสนเทศที่สร้างขึ้นแก้ปัญหาที่ต้องการทราบหรือตอบคำถามที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ (Eisenberg, 2003 : 3-4) เช่นเดียวกับ Schield (2004 : 7-8) ที่ได้อธิบายว่าบุคคลที่มีความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศจะมีความสามารถเชิงกระบวนการ ดังนี้ 1) กำหนดขอบเขตของสารสนเทศที่จำเป็น 2) เข้าถึงสารสนเทศที่จำเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล 3) ประเมินสารสนเทศและแหล่งที่มาของสารสนเทศด้วยวิจารณญาณ 4) รวบรวมสารสนเทศที่เลือกไว้ในฐานความรู้ของตนเอง 5) ใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะที่ตั้งไว้ แต่เพิ่มเติมประเด็นจริยธรรมการทำความเข้าใจประเด็นทางเศรษฐกิจ กฎหมาย

Citation : Tanyarattanasrisakul, M. (2024). Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:

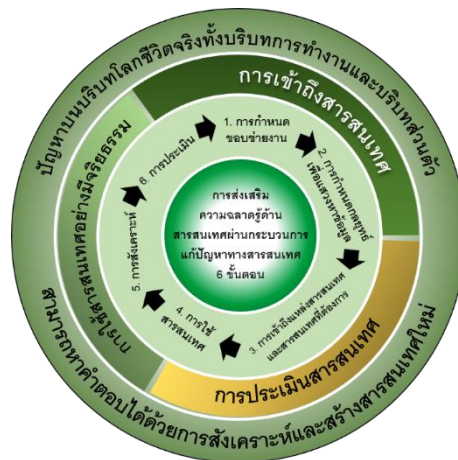

Differences and Similarities. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.40>

และสังคมที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศ รวมทั้งการเข้าถึงและใช้สารสนเทศอย่างมีจริยธรรม และถูกต้องตามกฎหมายกำกับไว้

จากแนวคิดข้างต้น ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศเป็นความสามารถในการใช้แหล่งข้อมูล เพื่อค้นหาสารสนเทศที่ต้องการ นำไปสู่การสร้างสารสนเทศใหม่ที่น่าไปใช้ตอบคำถามหรือแก้ปัญหา ที่พบในชีวิตจริงทั้งในบริบทการทำงานและบริบทส่วนตัวได้อย่างมีจริยธรรม โดยหาคำตอบได้จากการรวบรวม สังเคราะห์และสร้างสารสนเทศใหม่ ซึ่งส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ผ่านกระบวนการแก้ปัญหาทางสารสนเทศ 6 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดขอบข่ายงาน การกำหนดกลยุทธ์เพื่อแสวงหาข้อมูล การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศและสารสนเทศที่ต้องการ การใช้สารสนเทศ การสังเคราะห์ และการประเมิน แสดงกรอบแนวคิดความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ

ท้ายที่สุดแล้วผลลัพธ์สำคัญของความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ คือ สารสนเทศใหม่ ซึ่งเกิดจากการสังเคราะห์สารสนเทศที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้ตอบคำถามหรือแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างตรงประเด็น

จากที่ผู้เขียนได้อธิบายแนวคิดของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท เพื่อให้เข้าใจความเป็นมาและลักษณะสำคัญในด้านพื้นฐานวิชา ความหมาย กระบวนการที่ใช้ในการส่งเสริม และผลผลิตที่เกิดขึ้นจากความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท ไว้เพียงพอที่จะทำให้ผู้อ่านเห็นสิ่งที่แตกต่างในบางประเด็นบ้างแล้ว ทั้งนี้ ผู้เขียนได้ทำการวิเคราะห์และสรุปสิ่งที่แตกต่างและสิ่งที่เหมือนกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท เพื่อสนับสนุนแนวคิดของผู้อ่านและเพิ่มเติมในบางมุมมองที่ซ่อนอยู่ ไว้ในหัวข้อถัดไป

Citation : เมธาสิทธิ์ ธีรรัตน์ศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.40>

สิ่งที่แตกต่างและสิ่งที่เหมือนกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท

จากการทบทวนและสังเคราะห์วรรณกรรมที่ผ่านมา หัวข้อนี้ผู้เขียนขอนำเสนอสิ่งที่แตกต่างของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สิ่งที่แตกต่างกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท

ประเด็น	สิ่งที่แตกต่างของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท		
	ความฉลาดรู้ด้านสถิติ	ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล	ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ
ความหมาย	ความสามารถในการตีความ การประเมินข้อสรุปทางสถิติ อย่างมีวิจารณญาณ และการอภิปรายหรือสื่อสาร ความคิดเห็นของตนเอง เพื่อโต้แย้งหรือสนับสนุน ข้อสรุปทางสถิติ ซึ่งเกิดจากความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับ บริบท คณิตศาสตร์ และสถิติ นำไปสู่การตัดสินใจ เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว และส่วนรวม	ความสามารถในการจัดการ กับข้อมูลที่รวบรวมมาได้ เพื่อสร้างสารสนเทศ ที่นำไปใช้ตอบคำถาม เกี่ยวกับโลกชีวิตจริง และสามารถหาคำตอบ ได้ด้วยชุดข้อมูลเฉพาะ	ความสามารถในการใช้ แหล่งข้อมูลเพื่อค้นหา สารสนเทศที่ต้องการ นำไปสู่การสร้างสารสนเทศใหม่ ที่นำไปใช้ตอบคำถาม หรือแก้ปัญหาที่พบ ในชีวิตจริงทั้งในบริบท การทำงานและบริบท ส่วนตัวได้อย่างมีจริยธรรม
กระบวนการ ส่งเสริม	กระบวนการแก้ปัญหา ทางสถิติ 4 ขั้นตอน (สร้างข้อสรุปทางสถิติ)	กระบวนการสืบเสาะ 5 ขั้นตอน (เปลี่ยนข้อมูล เป็นสารสนเทศ)	กระบวนการแก้ปัญหา ทางสารสนเทศ 6 ขั้นตอน (สร้างสารสนเทศใหม่)
เป้าหมาย	การรู้เท่าทันข้อสรุปทางสถิติ ที่พบ ซึ่งเกิดจากความเข้าใจ และสามารถสืบสวนย้อนกลับ ไปในกระบวนการแก้ปัญหา ทางสถิติ	สารสนเทศหรือความรู้ ที่สามารถนำไปใช้ตอบ คำถามที่สนใจ หรือประยุกต์ใช้ได้ ในโลกชีวิตจริง	สารสนเทศใหม่ซึ่งเกิดจากการสังเคราะห์สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้ ตอบคำถามความไม่รู้หรือ แก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ตารางที่ 1 สิ่งที่แตกต่างกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท (ต่อ)

ประเด็น	สิ่งที่แตกต่างกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท		
	ความฉลาดรู้ด้านสติ	ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล	ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ
ลักษณะการทำงาน	ทำงานกับสารสนเทศที่เป็นข้อสรุปทางสถิติเพื่อสร้างข้อโต้แย้งหรือสนับสนุน	ทำงานกับข้อมูลเพื่อสร้างสารสนเทศและนำไปใช้ปฏิบัติ	ทำงานกับการหาหนทางที่ทำให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ต้องการ
ลักษณะสำคัญ	การตีความ การประเมิน และการโต้แย้งหรือสนับสนุนข้อสรุปทางสถิติ	การจัดการกับข้อมูลเพื่อสร้างสารสนเทศไปใช้ประโยชน์อย่างมีจริยธรรม	การเข้าถึงสารสนเทศ การประเมินสารสนเทศ และการใช้สารสนเทศอย่างมีจริยธรรม
สาขาวิชา	สถิติและคณิตศาสตร์ศึกษา	วิทยาศาสตร์ข้อมูล	บรรณารักษศาสตร์

จากตารางที่ 1 ผู้เขียนนำเสนอสิ่งที่แตกต่างกันไว้ 6 ประเด็น ซึ่งเป็นประเด็นหลักตามที่ได้ให้รายละเอียดไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ แต่อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงลงไปยังพบว่ามีสิ่งที่แตกต่างกันที่แฝงอยู่ ดังนี้

1. ทักษะการคิดหลัก (Core Thinking Skill) หากพิจารณาในแง่ของการใช้ทักษะการคิดจะพบว่าความฉลาดรู้ด้านสติและความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเน้นไปทางการคิดวิเคราะห์ นักเรียนที่มีความฉลาดรู้ด้านสติจะต้องทำการวิเคราะห์ข้อสรุปทางสถิติเพื่อนำไปสู่การโต้แย้งหรือสนับสนุน เช่นเดียวกับนักเรียนที่มีความฉลาดรู้ด้านข้อมูลจะต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูลผ่านการเรียงลำดับการคำนวณทางคณิตศาสตร์หรือสถิติเพื่อให้เกิดสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ได้ ในขณะที่ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศจะเน้นไปทางการคิดสังเคราะห์ให้เกิดสารสนเทศใหม่เพื่อนำไปใช้

2. จริยธรรมการใช้ข้อมูลสารสนเทศ (Ethic for Using Data and Information) หากพิจารณาในประเด็นลักษณะสำคัญ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลและความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศจะผนวกเรื่องจริยธรรมเข้ามาด้วย ในขณะที่ความฉลาดรู้ด้านสติไม่มีการอธิบายถึงในเรื่องนี้ จะเห็นความต่างอีกประการหนึ่งคือ ความเป็นสาธารณะของข้อมูลสารสนเทศ นั่นคือ ความฉลาดรู้ด้านสติจะใช้กับข้อสรุปทางสถิติที่เป็นรายงานข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ หรือข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณชน ดังนั้น การเข้าถึงข้อสรุปทางสถิติเหล่านี้จึงเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของประชาชน ในทางตรงกันข้าม ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลจะมีการสร้างสารสนเทศจากข้อมูลซึ่งอาจเป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลที่ไม่ได้รับความยินยอมให้นำมาใช้ เช่นเดียวกับความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศที่มีการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศและสารสนเทศ

Citation : เมธาสิทธิ์ ธรรมรัตนศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างกันและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.40>

ที่ต้องการ รวมทั้งการสังเคราะห์สารสนเทศใหม่ซึ่งต้องไม่ใช้การลอกเลียนหรือการไม่อ้างอิงผู้เป็นเจ้าของสารสนเทศนั้น ทำให้ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลและความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศให้มีความสำคัญและหยิบยกมาเป็นประเด็นในด้านจริยธรรม

อย่างไรก็ตาม ภายใต้ความแตกต่างที่นำเสนอไว้ข้างต้น มีสิ่งที่เหมือนกันดังนี้

1. การทำงานแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) ความฉลาดรู้ทั้งสามประเภทเกิดขึ้นภายใต้การทำงานแบบสหวิทยาการ หรือต้องทำงานร่วมกับสาขาวิชาอื่นอย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา ไม่สามารถเกิดขึ้นเพียงลำพังในสาขาวิชาตนเองได้ นั่นคือ ความฉลาดรู้ด้านสถิติจะเกิดขึ้นได้ต้องมีข้อสรุปทางสถิติซึ่งอาจมาจากบริบทสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีบริบทที่ทำให้ต้องเปลี่ยนจากข้อมูลเป็นสารสนเทศเพื่อการนำไปใช้ เช่นเดียวกับความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศจะต้องมีกรอบสาขาวิชาของสารสนเทศที่ทำการค้นหาและสร้างสารสนเทศใหม่เช่นกัน

2. การประเมินอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Evaluation) ในที่นี้หมายถึงการประเมินโดยพิจารณาและไตร่ตรองสิ่งที่สัมพันธ์กันอยู่อย่างรอบด้าน สำหรับความฉลาดรู้ด้านสถิตินักเรียนจะต้องประเมินความน่าเชื่อถือของข้อสรุปทางสถิติที่พบโดยไตร่ตรองย้อนกลับไปถึงตัวแบบทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การได้มาซึ่งข้อมูล รวมทั้งปรากฏการณ์ที่นำมาสู่การตั้งคำถามทางสถิติและทำให้เกิดข้อสรุปที่กำลังพิจารณาอยู่ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับบริบท สถิติ และคณิตศาสตร์ มาประมวลรวมกันเพื่อตัดสินใจ ในด้านความฉลาดรู้ด้านข้อมูล นักเรียนจะต้องประเมินความถูกต้องของสารสนเทศหรือข้อสรุปที่ได้ก่อนที่จะมีการนำไปใช้ รวมทั้งความสมเหตุสมผล ความสอดคล้องกับบริบทและคำถามที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ นักเรียนจะต้องประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งสารสนเทศและสารสนเทศที่ได้ ประเมินความสอดคล้องและเชื่อมโยงของสารสนเทศใหม่ที่เกิดจากการสังเคราะห์ รวมทั้งประเมินคุณภาพของสารสนเทศใหม่ที่เกิดขึ้น เป็นต้น

บทสรุป (Conclusion)

แม้ว่าความฉลาดรู้ด้านสถิติจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลและสารสนเทศอยู่มาก แต่มีความแตกต่างจากความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศในหลายประเด็น ได้แก่ ความหมาย กระบวนการส่งเสริม เป้าหมาย ลักษณะการทำงาน ลักษณะสำคัญ และสาขาวิชา แต่ยังคงมีประเด็นที่เหมือนกัน คือ การทำงานในลักษณะสหวิทยาการ และใช้การประเมินอย่างมีวิจารณญาณต่อสารสนเทศที่พบ อย่างไรก็ตาม คงปฏิเสธไม่ได้ว่าความฉลาดรู้ทั้งสามประเภทมีความสัมพันธ์ภายในและเกี่ยวพัน

Citation : Tanyarattanasrisakul, M. (2024). Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:

Differences and Similarities. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

ซึ่งกันและกัน ภายใต้ความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศอาจพบเจอกับสารสนเทศในรูปแบบข้อสรุปทางสถิติ ซึ่งต้องใช้ความฉลาดรู้ด้านสถิติในการพิจารณา หรืออาจพบเจอกับสารสนเทศที่มาจากกรณีวิเคราะห์ ด้วยความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และภายใต้กระบวนการส่งเสริมให้เกิดความฉลาดรู้ด้านสถิติอาจต้องอาศัย ความฉลาดรู้ด้านข้อมูลเพื่อสร้างข้อสรุปทางสถิติเพื่อนำมาสู่การพิจารณาโต้แย้งหรือสนับสนุน ดังนั้น จึงเป็นบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนที่ต้องเข้าใจสิ่งที่แตกต่างและสิ่งที่เหมือนกันของความฉลาดรู้ทั้ง 3 ประเภท เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง

เอกสารอ้างอิง (References)

- American Association of School Librarians Association. (1998). **Information Literacy Standards for Student Learning**. Retrieved from https://www.ala.org/ala/aasl/aaslproftools/-informationpower/InformationLiteracyStandards_final.pdf
- Bargagliotti, A., Franklin, C., Arnold, P., Gould, R., Johnson, S., Perez, L., and Spangler, D. A. (2020). **Pre-K–12 Guidelines for Assessment and Instruction in Statistics Education II (GAISE II)**. Alexandria, VA: American Statistical Association.
- Callingham, R. and Watson, J. (2017). The Development of Statistical Literacy at School. **Statistics Education Research Journal**. 16(1) : 181-201.
- Downes, S. (2022). **Data Literacy**. Retrieved from https://www.downes.ca/files/docs/FINAL_May_2022_Data_Literacy_Report.pdf
- Eisenberg, M. B. (2003). **The Big6 Approach to Information and Technology Literacy**. Retrieved from <https://Eisenberg.2003.TheBig6ApproachtolInformationandTechnologyLiteracy.pdf>
- Gal, I. (2002). Adults' Statistical literacy: Meanings, Components, Responsibilities. **International Statistical Review**. 70(1) : 1-25.
- Gould, R. (2017). Data Literacy is Statistical Literacy. **Statistical Education Research Journal**. 16(1) : 22-25.

Citation : เมธาสิทธิ์ ธีบุญรัตนศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

- Landøy, A., Popa, D., and Repanovici, A. (2020). **Collaboration in Designing a Pedagogical Approach in Information Literacy**. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/978-3-030-34258-6>
- Ridsdale, C., Rothwell, J., Smit, M., Ali-Hassan, H, Bliemel, M., Irvine, D., Kelley, D., Matwin, S., and Wuetherick, B. (2015). **Strategies and Best Practices for Data Literacy Education: Knowledge Synthesis Report**. Retrieved from <https://dalspace.library.dal.ca/bitstream/handle/10222/64578/Strategies%20and%20Best%20Practices%20for%20Data%20Literacy%20Education.pdf>
- Schild, M. (2004). **Information Literacy, Statistical Literacy, and Data Literacy**. Retrieved from https://iassistquarterly.com/public/pdfs/iqvol282_3shields.pdf
- Virkus, S. (2009). **Concept of Information-related Competencies**. Retrieved from https://www.tlu.ee/~sirvir/Information%20and%20Knowledge%20Management/Concept%20of%20Informationrelated%20Competencies/definitions_of_information_literacy.html
- Wallman, K. K. (1993). Enhancing Statistical Literacy: Enriching Society. **Journal of the American Statistical Association**. 88(421) : 1-8.
- Watson, J., and Callingham, R. (2003). Statistical Literacy: A Complex Hierarchical Construct. **Statistics Education Research Journal**. 2(2) : 3-46.
- Weiland, T. (2016). **Toward a Framework for Critical Statistical Literacy in High School Mathematics**, in Wood, M. B., Turner, E. E., Civil, M., and Eli, J. A. (Eds.). Proceedings of the 38th Annual Meeting of the North American Chapter of the International Group for the Psychology of Mathematics Education. Tucson, AZ: The University of Arizona.
- Wolff, A., Gooch, D., Montaner, J., Rashid, U., and Kortuem, G. (2016). Creating an Understanding of Data Literacy for a Data-driven Society. **The Journal of Community Informatics**. 12(3) : 9-26.

Citation : Tanyarattanasrisakul, M. (2024). Statistical Literacy, Data Literacy, and Information Literacy:

Differences and Similarities. **Journal of Academic Surindra Rajabhat**. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

Citation : เมธาสิทธิ์ อัญรัตน์ศรีสกุล. (2567). ความฉลาดรู้ด้านสถิติ ความฉลาดรู้ด้านข้อมูล และความฉลาดรู้ด้านสารสนเทศ: สิ่ง

ที่แตกต่างและเหมือนกัน. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 67-82;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.40>

ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชน
พื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์

Prasat Ban Phluang and the Promotion of Community Cultural
Tourism in the Area Prasat District, Surin Province

น้ำฝน จันทรันวล^{1*} ยโสธรา ศิริภาพระภากร^{2*} และเกริกวุฒิ กันเที่ยง³

Namfon Channau¹, Yasothara Siriphaprapagon^{2*} and Kroekwut Kanthiang³

Received : April 6, 2024; Revised : May 24, 2024; Accepted : June 29, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความนี้เพื่อนำเสนอเกี่ยวกับปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่ อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ พบว่า เป็นโบราณสถานที่สร้างขึ้นในคติทางศาสนาพราหมณ์ ฮินดู โบราณสถานแห่งนี้มีความสำคัญต่อของชุมชนและมีบทบาทต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ในฐานะเป็นโบราณสถานที่ช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชน ได้มีการจัดงานประจำปี คือ การเซ่นไหว้เทพเจ้าและการจัดกิจกรรมประจำท้องถิ่นมีการร่ำบูชาปราสาท การจัดกิจกรรมชุมชน เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยววัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจชุมชน คุณค่าที่เกิดปราสาทบ้านพลวงและการส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนพบว่า (1) คุณค่าเป็นบ่อทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำชุมชนท้องถิ่น (2) คุณค่าที่เกิดจากความเกรงกลัวต่อ

^{1,3}วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย; College of Industrial Technology and Management, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thailand.

²รองผู้อำนวยการสำนักงานสำนักปฏิบัติธรรม แห่งที่ 2 วัดป่าโยธาประสิทธิ์ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์; Deputy Director of the 2nd Dhamma Practice Office, Wat Pa Yotha Prasit, Nok Mueang Subdistrict, Mueang Surin District Surin Province, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : yasotharar.s@gmail.com

Citation : Channau¹, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

ปราสาทบ้านพลวง ฐานคติความสำคัญในศาสนสถานและดวงวิญญาณและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ชุมชนให้ความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมได้ (3) ฐานคติของมนุษย์ที่มีความเชื่อในด้านให้โชคลาภ (4) คุณค่าด้านจักรวาลวิทยาชุมชนมีความเชื่อในเรื่อง โหราศาสตร์ (5) คุณค่าการสร้างปราสาทเสมือนเป็นการจำลองเขาพระสุเมรุที่ประดิษฐานพระผู้เป็นเจ้า (6) คุณค่าด้านเทววิทยามนุษย์มีความผูกพันกับเทพเจ้ามีความเชื่อต่อเทพเจ้า (7) คุณค่าด้านศิลปะการแสดงมีการจัดพิธีกรรมบูชา มีการจัดรำบูชาและตำนานเรื่องเล่าพื้นบ้าน (8) คุณค่าด้านวิถีชีวิต ที่ข้อปฏิบัติของคนในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม (9) คุณค่าด้านผลิตผลทางการเกษตรของชุมชนบ้านพลวงและชุมชน (10) คุณค่าด้านนิทานพื้นบ้านสามารถเป็นนวัตกรรมการแสดงของชุมชน (11) คุณค่าด้านนวัตกรรมเครื่องบูชา (12) คุณค่าด้านการสร้างอัตลักษณ์เพื่อการท่องเที่ยวควรมีชุดศิลปะการแสดงประจำชุมชน เป็นต้น

คำสำคัญ (Keywords) : ปราสาทบ้านพลวง, ส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชน, จังหวัดสุรินทร์

Abstract

This article is to present about Prasat Ban Phluang and the promotion of community cultural tourism in the area of Prasat District, Surin Province. It was found that it is an ancient site built in the Hindu Brahmin religious belief. This ancient site is important to of the community and plays a role in the way of life and living as an ancient site that helps promote tourism and community culture. There is an annual event, which is to pay homage to the gods and organize local activities, including the castle dance. Organizing community activities It is a guideline for promoting local cultural tourism. that are useful in the community economy The value that was born from Prasat Ban Phluang and the promotion of community culture found that (1) the value is the source of the identity of the local community; (2) the value that arises from the fear of Prasat Ban Phluang The basis of beliefs about the importance of religious places and spirits and sacred things, the community gives beliefs that can influence behavior. (3) The basis of beliefs of humans who believe in giving good fortune. (4) The values of cosmology that the community believes in. In the matter of astrology (5) the value of creating Pra-Sat as if it were a replica of Mount Meru, where God is enshrined (6) theological value, human beings have ties with

Citation : นัฒน จันทน์วล, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และเกริกวุฒิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

the gods and believe in the gods (7) the value of performing arts has Organize a worship ritual There are worship dances and folk legends. (8) Lifestyle values that the practices of people in the community related to morality (9) the value of agricultural products of the Ban Phluang community and community (10) the value of folk tales that can be an innovation for community performances (11) the value of innovation Offerings (12) The value of creating identity for tourism should include community performing arts sets, etc.

Keywords : Prasat Ban Phluang, Promote Community Culture, Surin Province

บทนำ (Introduction)

การส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนในท้องถิ่นมีความหมายที่สำคัญและเป็นบทสะท้อนถึงสิ่งที่ปรากฏมีตามพื้นที่และท้องถิ่นต่างๆ ทั้งนี้ยังมีความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและยังเป็นการศึกษาหาความรู้ในพื้นที่บริเวณที่มีคุณลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมชุมชนด้วยทั้งยังเป็นการบอกเล่าเรื่องราวในการพัฒนาทางสังคมและมนุษยผ่านสถานที่ทางด้านประวัติศาสตร์อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรม องค์ความรู้และการให้คุณค่าของชุมชนโดยสถาปตยกรรมที่มีในชุมชน ที่สามารถแสดงออกให้เห็นถึงความสวยงามและประโยชน์ที่ได้รับจากสิ่งที่มีอยู่และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพวิถีชีวิตความเป็นอยู่วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น พื้นที่เขตอีสานใต้โดยเฉพาะเขตอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์เป็นพื้นที่ที่มีประวัติศาสตร์มายาวนานมีวัฒนธรรมและประเพณี ความเชื่อและพิธีกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นมีกลุ่มชาวไทยเชื้อสายเขมร กลุ่มชาวไทยลาว กลุ่มชาวไทยกูย มีชาวไทยเชื้อสายจีน และศาสนาซิกข์และศาสนาอิสลามบ้างเล็กน้อย (ยโสธรา ศิริภาพรรณ และสำเริง อินทยุง, 2561 : 453) พื้นที่โบราณสถานปราสาทบ้านพลวง เป็นพื้นที่ที่น่าสนใจและกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนในพื้นที่และชาวต่างแดนได้เดินทางเข้ามาชื่นชมได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมาก สิ่งที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับที่โดดเด่นในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ งานพิธีบวงสรวงปราสาทหินงานช่างสุรินทร์ประจำปี ประเพณีแข่งเรือเมืองสุรินทร์มรดกภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะกัณฑ์ริมโบราณเมืองสุรินทร์ การขับร้องเจริญภาษาเขมรพื้นเมืองสุรินทร์ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ผ้าไหมมัดหมี่ท้องถิ่นที่มีความเฉพาะด้านเทคนิคการย้อมและการสร้างสรรค์ลวดลาย บานเขวาสินรินทร์

Citation : Channaul, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

ที่มีประวัติศาสตร์มายาวนานกับหัตถกรรมเครื่องเงินที่มีชื่อเรียกภาษาถิ่นว่า “ประเทียม” กลุ่มโบราณสถานมีลักษณะ คือ ปราสาทหิน คติการสร้างทางศาสนาพราหมณ์-ฮินดู และอโรคยาศาล คติการสร้างทางพุทธศาสนาแบบมหายาน เป็นต้น โบราณสถานเหล่านี้ได้ปรากฏในพื้นที่อีสานใต้ตามจุดต่างๆ ที่สำคัญ (ไกรฤกษ์ ปณแกว, 2556) และเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ ทางศาสนาและได้พัฒนาจนกลายเป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้คนต่างพื้นที่ ทั้งในและต่างประเทศให้เข้ามาท่องเที่ยวและรวมศึกษาชุมชนท้องถิ่นจนกลายเป็นสิ่งที่สร้างชื่อเสียงในปัจจุบัน เป็นต้น นอกจากนี้ความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชิงชุมชนยังเป็นการสร้างรายได้ทางหนึ่งและยังเป็นการท่องเที่ยวอีกแบบหนึ่งที่นาสนใจมากและยังถูกได้รับการเผยแพร่ให้เป็นที่ยุติของทุกคนทั่วไป ผู้คนต่างถิ่นได้เข้ามาทำการศึกษาและอาจเป็นจุดขายในการท่องเที่ยวด้วยตามความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสมเอาไว้มาเป็นเวลานาน และถูกถ่ายทอดมาเป็นมรดกที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน (พระปลัดสุตฤทธิ ธนสารโร และโยธธรรมา ศิริภาประภากร, 2563 : 82) ดังนั้น จึงทำให้ผู้ศึกษาเกิดความสนใจที่จะศึกษาพื้นที่ของปราสาทบ้านพลวง เป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมและมีการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชน พื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่ตั้งอยู่ของปราสาทบ้านพลวง เป็นโบราณสถานที่สำคัญของชุมชน แล่นนี้และได้กลายเป็นสถานที่หนึ่งในการช่วยส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน และท้องถิ่น อาจจะเป็นที่มาของการสร้างรายได้ สร้างความสำคัญ ให้กับชุมชนได้จากเอกสารการศึกษาคุณค่าและด้านการพัฒนาการเป็นโบราณสถานในพื้นที่หนึ่งของชุมชนเพื่อใช้ในการพัฒนาศึกษาของนักเรียนนักศึกษา นักวิชาการ นักท่องเที่ยว ผู้สนใจและสร้างแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมชุมชน และช่วยเผยแพร่สถานที่สำคัญให้เกิดการท่องเที่ยวของตนเองและช่วยกันอนุรักษ์รักษาเป็นสถานที่การศึกษาอัตลักษณ์ของปราสาทหินและเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยพัฒนาชุมชนและพื้นที่จังหวัดสุรินทร์และยังเป็นแนวทางในการช่วยเสริมสร้างพัฒนาต่อยอดและการพัฒนาจากฐานคติการสร้างปราสาทหิน ด้านตำนาน ฐานคติความเชื่อ ด้านเรื่องเล่าและนิทานพื้นบ้านและเพื่อการพัฒนาศิลปะของชุมชนชุดนวัตกรรมสร้างสรรค์ด้านทางศิลปะการแสดงและเอื้อประโยชน์ให้กับชุมชนได้ จึงเป็นที่ยอมรับของผลงานนี้มีความสำคัญในระดับชาติที่จำเป็นที่จะต้องเร่งการพัฒนาชุมชนเพื่อหาแนวทางช่วยส่งเสริมและต่อยอด เกิดงานวิจัยขึ้นอย่างมากมาย แต่ทั้งนี้ก็ยังไม่มีใครครอบคลุมถึงองค์ความรู้ที่เพิ่งเข้าถึงได้อาจเป็นเพราะงานวิจัยที่ทำขึ้นไม่ได้กล่าวถึงอัตลักษณ์ชุมชน ปรากฏในงานวิจัยการพัฒนาแบบ GPS แหล่งท่องเที่ยวเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ได้กล่าวว่า

Citation : น้าฝน จันทน์นวล, โยธธรรมา ศิริภาประภากร และเกริกฤทธิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

แต่ละพื้นที่ที่มีความน่าสนใจและเป็นพื้นที่สำคัญของชุมชนเช่น ปราสาทหิน โบราณสถานที่ยังขาดการสืบสาน พัฒนาต่อยอดและงบประมาณจากภาครัฐ เป็นต้น ดังนั้นแนวทางการพัฒนาต่อยอดที่ต่อเนื่องผสมผสานกับแนวคิด ภูมิปัญญา อัตลักษณ์ ฐานคติและความศักดิ์สิทธิ์ของปราสาทบ้านพลวงจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ยังมองเห็นถึงคุณค่าที่มีอยู่ของปราสาทบ้านพลวงและชุมชนกับการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนและเห็นช่องทางแนวคิดนี้รวมกันเพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดรายได้ที่สามารถเห็นผลได้จึงเป็นที่มาของผลงานการศึกษาเรื่องนี้

ความเป็นมาและความสำคัญของปราสาทบ้านพลวง

ปราสาทบ้านพลวง ตั้งอยู่ที่บ้านพลวง ตำบลบ้านพลวง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นศาสนสถานขนาดเล็ก หรือสรูก จำนวน 1 หลัง หันหน้าไปทางทิศตะวันออก สร้างตามแบบศิลปะแบบบาปวนสร้างด้วยหินทรายสีขาวบนฐานศิลาแลง ล้อมรอบด้วยคูน้ำรูปตัวยู องค์ปราสาทมีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4 x 4 เมตร ฐานศิลาแลงมีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดประมาณ 8 x 23 เมตร สันนิษฐานกันว่า ด้วยฐานศิลาแลงขนาดใหญ่เพียงนี้ จึงมีความเป็นไปได้ที่จะมีความตั้งใจสร้างให้มีปราสาท 3 องค์ บนฐานเดียวกัน (เทพมนตรี ลิมปยอยม, 2550) ปราสาทมีประตูทางเข้าเพียงทางเดียวอีกทางด้านเป็นประตูหลอก ทับหลังด้านตะวันออกและด้านใต้สลักภาพพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ทับหลังด้านทิศเหนือสลักเป็นภาพมหาเทพปราบนาคกาลิยะ ส่วนทับหลังด้านตะวันตกยังไม่ได้สลักภาพใดๆ (กรมศิลปากร, 2550) ปราสาทบ้านพลวงเป็นปราสาทที่ยังสร้างไม่เสร็จ สังเกตได้จากภาพแกะสลักยังไม่เสร็จ โดยภาพส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวของเทพปกรณัมในลัทธิไศวนิกาย แต่มีการสลักภาพสัตว์ เช่น สลักภาพกระรอกกระแต และกวางป่าไว้เหนือใบระกาด้านต่อดอกพันธุ์พฤกษาซึ่งไม่ปรากฏในปราสาทแห่งใด ปราสาทบ้านพลวง ได้รับการบูรณะเมื่อ พ.ศ. 2514 - 2516 ด้วยวิธีอนัสติโลซิส คือการรื้อมาและประกอบเป็นจิกซอร์ชิ้นใหม่ เสริมโครงสร้างและรากฐานใหม่ หินส่วนไหนขาดก็เติมหินเข้าไปใหม่ให้สมบูรณ์ โดยไม่ขัดกับลวดลายและศิลปะเดิมของปราสาท

ภาพที่ 1 ปราสาทบ้านพลวง

ภาพที่ 2 เทพเจ้าอินดู แกะสลักบนปราสาทบ้านพลวง

ที่มา : น้ำฝน จันทรนวล และคณะ, 5 มกราคม 2566

จากภาพที่นำเสนอนี้มีลักษณะเป็นปราสาทองค์เดียว ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงขนาดใหญ่รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า หันหน้าไปทางทิศตะวันออกมีประตูทางเข้าด้านหน้าเพียงด้านเดียวส่วนอีกสามด้านทำเป็นประตูหลอก องค์ปราสาทก่อสร้างด้วยหินทราย ด้านบนเรือนธาตุสร้างด้วยอิฐ พังทลายลงมาจนหมดแล้ว จึงเหลือตัวปราสาทเพียงครึ่งเดียว มีคูน้ำเป็นรูปตัวยูล้อมรอบ ไกลเคียงกันมีบารายหรือ สระน้ำขนาดใหญ่ สันนิษฐานว่าบริเวณนี้เคยเป็นที่ตั้งของชุมชนโบราณมาก่อน แม้จะเป็นปราสาทหินขนาดเล็ก แต่ฝีมือการสลักหินรอบตัวปราสาทมีความประณีต หน้าบันทางทิศตะวันออกเป็นด้านหน้าของปราสาทแกะสลักเป็นรูปพระกฤษณะกำลังยกภูเขาโคววรรณะป้องกันผู้เลี้ยงวัว (โคปาลและโคปี) จากฝนกรดที่พระอินทร์โปรยลงมา ส่วนทับหลังทางทิศตะวันออกและทิศใต้สลักเป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณอยู่ภายในซุ้มเรือนแก้ว เหนือหน้ากาลยัดท่อนพวงมาลัยที่คายออกมาจากปาก ทับหลังทางทิศเหนือสลักเป็นรูปพระกฤษณะกำลังรบกับนาคกาลียะ และทับหลังทางทิศตะวันตกไม่มีการแกะสลักเป็นรูปใด ๆ นอกจากนี้ยังมีภาพแกะสลักเล่าเรื่องของสัตว์นานาชนิด นับเป็นครั้งแรกที่ภาพของสัตว์ชั้นต่ำได้มาแกะสลักร่วมกันอยู่บนปราสาทที่อุทิศถวายแก่เทพเจ้า คือพระอินทร์ เชื่อกันว่าเป็นเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ ปราสาทหินบ้านพลวงเปิดให้ชมทุกวัน เวลา 08.00-16.00 น. ค่าเข้าชม ชาวไทย 10 บาท ชาวต่างชาติ 50 บาท

Citation : น้ำฝน จันทรนวล, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และเกริกวุฒิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.41>

ภาพที่ 3 การแสดง แสง สีเสียง ปราสาทบ้านพลวง

ภาพที่ 4 การแสดงการรำยาบูชาเทพเจ้า

ที่มา : น้ำฝน จันทรนวลและคณะ

ฐานคติการสร้างปราสาท

ฐานคติการสร้างปราสาทบ้านพลวงมีคติการสร้างจากความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ - ฮินดู ฐานคติมาจากลักษณะเป็นการจำลองสรวงสวรรค์เป็นการจำลองเขาไกรลาส เปรียบเหมือนเขาพระสุเมรุ ที่เป็นศูนย์กลางของจักรวาลอันเป็นที่ประทับของเทพเจ้าและพระมหาเทวี ตามคติศาสนารูปแบบของปราสาทหินมีส่วนประกอบที่สำคัญต่างๆและมีความหมาย (พระมหาดนอม อานนโท ,2560 : 2 - 3) ปราสาทบ้านพลวงถือเป็นมรดกภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในอดีตได้สร้างสรรค์เป็นรูปธรรมเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียง ปราสาทบ้านพลวงยังเป็นที่มาของประเพณีท้องถิ่นประจำป (ศิริพร สุเมธรัตน์, 2554 : 169)

ด้านการจัดพิธีกรรมบูชาภายในปราสาทบ้านพลวงสวนมากจะเป็นผู้เฒ่าเป็นผู้นำในการประกอบพิธีกรรม แต่เดิมมักจัดตามวิถีพื้นบ้าน โดยชุมชนจะเข้าร่วมในการจัดพิธีกรรมวาระสำคัญ เช่น ก่อนการลงทำการเกษตรมีการเข้ามาเช่นไหว้ บวงสรวง ขอพรให้เทพเจ้าอำนวยผลด้านน้ำฝนและผลิตผลทางการเกษตรให้เกิดความสมบูรณ์ และช่วงเก็บเกี่ยวแล้วเสร็จจะนำผลิตผลมาถวายเทพเจ้า ทั้งนี้แม้ชุมชนมีการจัดพิธีกรรมมงคลขึ้นจะเดินทางมาบอกกล่าวปราสาทแห่งนี้ทุกครั้งไป สมัยรุ่นก่อนจะนำเครื่องบูชาประกอบด้วยดอกไม้ บายศรี ผลไม้ พวงมาลัย ผ้าไหมสไบหมากพลูบูหรี่ (Petrotschenko, 2014 : 96) แสดงให้เห็นถึงบทบาทและอิทธิพลของปราสาทแห่งนี้และ สื่อเอกลักษณ์ทางด้านศาสนาได้เป็นอย่างดี และยังแสดงถึงความเปมาของเรื่องราวทาง

Citation : Channaul, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.41>

ศาสนาและเทพเจ้า และยังรับเอาคติแบบศาสนาพราหมณ์-ฮินดู จึงแสดงสัญลักษณ์ การสร้างปราสาทบ้านพลวง ขึ้นในจุดพื้นที่สำคัญ เช่น องค์ปราสาทมักถูกสร้างขึ้นในชุมชนที่มีการอาศัยจำนวนมากและมีเส้นทางโคจรเดินทางระหว่างเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่งสมัยโบราณตามจุดต่างๆที่มีการอาศัยของมนุษย์เป็นสำคัญ ทั้งนี้ปราสาทบ้านพลวงเป็นปราสาทที่มีการประกอบพิธีกรรมและถูกใช้ในพิธีกรรมโดยมีผู้นำในการประกอบพิธีกรรมสมัยโบราณ อาจเป็นบัณฑิต ปราชญ์ หรือนักบวชในศาสนาพราหมณ์ผู้ประจำศาสนสถาน ตามโครงสร้างฐานเสาขนาดใหญ่และบริเวณที่น่าจะใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และน่าจะถูกใช้มาแล้วในอดีต ปัจจุบันปราสาทบ้านพลวงมีความสำคัญในฐานะวัตถุโบราณด้านศาสนสถาน และเชื่อถือเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์และยังมีบทบาทในด้านต่างๆ แก่ชุมชน ทั้งนี้ชุมชนก็ยังให้การรักษา สืบทอด พิธีกรรมบูชาแบบวิถีพื้นบ้านที่มีการสืบทอดมาแต่โบราณและยังเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชนแถบนี้ เป็นต้น (ยโสธารา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2562 : 636 - 637)

พิธีกรรมบวงสรวงปราสาทบ้านพลวง ประจำปีกับการส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนในพื้นที่

จากการศึกษาพื้นที่ทำให้ทราบถึงการบวงสรวงปราสาทบ้านพลวงมีงานประเพณีชุมชนในท้องถิ่น จัดขึ้นในรอบปีช่วงเดือนแห่งการบูชาได้รวมมีระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ และโรงเรียนในชุมชนกับชุมชนในท้องถิ่นจะรวมกันจัดงานประเพณีบูชาปราสาทบ้านพลวง ขึ้นในระหว่างเดือน มีนาคม เมษายน พฤษภาคม โดยมากมักจะจัดในช่วงฤดูแล้ง ช่วงปลายฝนต้นหนาว บางปีก็จัดฤดูร้อนทั้งนี้อาจเป็นความสะดวกและความพร้อมของชุมชนเป็นหลักแต่ช่วงเดือนนี้มักเรียกว่า เดือนแห่งการบูชาเทพเจ้าตามปราสาทหินในพื้นที่ต่างๆ ในดินแดนแถบอีสานใต้ รูปแบบการจัดพิธีกรรม มีดังนี้

ช่วงภาคเช้ามีการจัดการด้านพิธีกรรมแบบชุมชนพื้นถิ่น คือ มีพิธีสวดบูชาแบบชาวบ้าน กระบวนการเซ่นไหว้แบบชาวบ้าน โดยมีพราหมณ์เป็นผู้ทำพิธีและผู้นำชุมชนที่จับความร่วมมือกันได้เข้าร่วมในพิธีกรรมบูชา ช่วงเช้า เช่น ดอกไม้ ธูปเทียน หัวหมู ไก่เป็ด เหล้า บุหรี่ อาหารคาวหวาน ผลไม้ บายศรี สไบ ผ้าไหม ข้าวต้มมัด เป็นต้น

ช่วงเช้าเป็นการทำบุญตามประเพณีทางพระพุทธศาสนาเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ผู้ร่วมงาน และ รวมในพิธีกรรมเป็นการรวมกลุ่มของชุมชนให้มาทำบุญในจุดพื้นที่ปราสาทบ้านพลวงและเป

Citation : น้าฝน จันทน์นวล, ยโสธารา ศิริภาพระภากร และเกริกวุฒิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

นพื้นที่เพื่อทำกิจกรรมในชุมชน ศาสนาและพิธีกรรมบูชาปราสาทบ้านพลวง รวมกันทั้งนี้ได้นิมนต์พระสงฆมาบำเพ็ญบุญ ตักบาตรและจัดให้เป็นประเพณีประจำปี

ช่วงเปดงาน โดยมีผู้นำชุมชน โรงเรียน องค์การบริหารสวนตำบลและชุมชนปราสาทบ้านพลวงมารวมในงานพิธีงานประเพณี มีการแสดงการรำถวายปราสาทบ้านพลวง มีการแสดงศิลปะแสดง แสง สี เสียง แสดงตำนานท้องถิ่น ศิลปะท้องถิ่น มีการจัดดำเนินการโดยชุมชนแห่งนี้และได้รักษาสืบทอดมาหลายไปและยังดำเนินการรักษา สืบทอด อนุรักษ์ไว้แต่ละปยังมีส่วนร่วมเข้ารำถวายเปจำนวนมากทั้งนี้มีความเชื่อถือว่าจะได้รับพรจากดวงวิญญาณที่รักษา คูแลปราสาทบ้านพลวงและเชื่อถือว่าจะอยู่เย็นเป็นสุขโชคดี มีการแสดงการโหมผ้าไหมพื้นบ้าน และมีการแลกเปลี่ยนสินค้าที่นำมา ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ข้าวของเครื่องใช้ อาหาร เครื่องดื่ม ที่มีการเปดบูทในงาน และได้ผลจากการตอบรับของชุมชนเป็นอย่างดี

พิธีกรรมบวงสรวงปราสาทพลวง

ภาพที่ 4 การแสดง แสง สีเสียง ปราสาทบ้านพลวง

ภาพที่ 5 การแสดงการรำรำบูชาเทพเจ้า

ที่มา : น้ำฝน จันทรนวลและคณะ

งานประเพณีปราสาทบ้านพลวง ชุมชนมีความเชื่อถือในองคปราสาทบ้านพลวง และให้ความเคารพมาก เชื่อ วามีความศักดิ์สิทธิ์ (เชษฐ ติงสัญชลี, 2560 : 15) จากการลงพื้นที่เพื่อทำการเก็บข้อมูลได้พบว่า โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนปราสาทบ้านพลวง ได้แก่ องค์การบริหารสวนตำบลปราสาทบ้านพลวง และความร่วมมือกับโรงเรียนในชุมชน ในภาคค่ำของวันนั้นยังมีการแสดง แสง สี เสียง และการรำถวายแบบพื้นเมืองและมีการค้าแลกเปลี่ยน ระหว่างชุมชน โดยการนำผลิตผล

Citation : Channaul, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.41>

ทางการเกษตรและผลผลิตพื้นเมือง บางปีมีผู้มาร่วมในพิธีกรรมและงานประจำปีมาก ถือว่าเป็นการทองเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชน ได้รับการตอบรับจากคนในพื้นที่และต่างพื้นที่ได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

ปราสาทบ้านพลวงกับการพัฒนาชุมชนด้านการทองเที่ยวท้องถิ่นเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

จากการวิเคราะห์และการเก็บข้อมูลด้านพื้นที่ของชุมชนที่มีกิจกรรมต่อปราสาทบ้านพลวง ทำให้สามารถวิเคราะห์ประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. องค์ปราสาทบ้านพลวงมีผลต่อจิตวิญญาณของชุมชน ได้แก่ ปราสาทบ้านพลวงเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ใช้ในการประกอบพิธีประจำปีของชุมชนและยังเป็นที่ในการประกอบพิธีที่มีความเชื่อในดวงวิญญาณเทพอารักษ์ ผู้ประทานฝนและน้ำ ดังนั้นปราสาทบ้านพลวง เป็นพื้นที่สำคัญในฐานะเป็นศูนย์รวมจิตวิญญาณ และเป็นที่พึ่งทางใจจนกลายเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของชุมชน
2. องค์ปราสาทบ้านพลวงได้เป็นพื้นที่กำเนิดงานประเพณีต่างๆ ที่เป็นตำนานพื้นถิ่น การแสดงแสงสีเสียงงานประจำปี
3. ปราสาทบ้านพลวงได้เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่การทองเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนที่มีการกำหนดงานประจำปีของจังหวัดสุรินทร์
4. ปราสาทบ้านพลวงสามารถ กำหนดแนวทางในการเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมชุมชน และศิลปะการแสดงของชุมชน รำบูชาเทพเจ้า ตำนานพื้นถิ่น ศิลปะการแสดงชุมชนที่มี ได้แก่ รำสาก รำอันเร รำมะมั่วต รำตรด มีความสำคัญในการช่วยพัฒนารูปแบบศิลปกรรมด้านการแสดงทองถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์เขตอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์
5. ปราสาทบ้านพลวงในงานประจำปีที่มีการจัดกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนเพื่อการสร้างสรรค์แนวทางในการพัฒนาต่อยอดทั้งยังมีการค้าขายและแลกเปลี่ยนผลผลิตทางการเกษตรของชุมชนอีกด้วย

การจัดการเพื่อส่งเสริมการทองเที่ยวชุมชนทองถิ่นอย่างยั่งยืน

- (1) ปราสาทบ้านพลวงเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านการทองเที่ยวของชุมชน เป็นแหล่งโบราณสถานและด้านทิศตะวันออกของปราสาทมีบาราย (สระน้ำ) ขนาดใหญ่ ที่มีมาแต่โบราณถือเป็นแหล่งชุมชนโบราณที่มีผู้คนเข้ามาอาศัย ประกอบด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนด้วยกระบวนการ

การทางสังคมที่มุ่งการพัฒนาโดยมีคนในชุมชนเป็นศูนย์กลางการรวมตัวกันเป็นองค์กรชุมชนที่ยึดมั่นต่อความเป็นธรรมในการจัดกิจกรรมประจำปี

(2) มีการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สะท้อนมิติเชิงการส่งเสริมรวมถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชนในท้องถิ่น ด้วยกระบวนการสงวนวัฒนธรรมไปสู่คนรุ่นต่อไปจากกิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นประจำปีและกิจกรรมของชุมชน

(3) การจัดการทรัพยากรในชุมชนด้วยสมาชิกของชุมชน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ผลของความร่วมมือกันในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะส่งผลให้ชุมชนมีอาชีพและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง ปราศจากการทำลายสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในโบราณสถาน

(4) ทุณปัจจัยทำให้เกิดผลสำเร็จจึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการก้าวไปสู่ความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริง (สุดถนอม ตันเจริญ, 2560 : 361) ดังนั้นกระแสการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของคนในท้องถิ่น รัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจและสิทธิชุมชนตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 (มาตรา 46 และ 56) โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพึ่งพาตนเองและการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจชุมชน (มาตรา 78) รวมถึงแนวโน้มนโยบายการกระจายอำนาจตามแนวคิดการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วม (สุดถนอม ตันเจริญ, 2560 : 362)

(5) แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในโลกปัจจุบันนักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่น โดยเฉพาะเรื่องของการตอบสนองความพึงพอใจที่คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายในขณะนี้นักท่องเที่ยวบางกลุ่มก็เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มุ่งปกป้องสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมประเพณีตามท้องถิ่น เช่น โบราณสถาน ศิลปวัตถุการแสดงศิลปวัฒนธรรมในขณะที่มีนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวเพื่อสัมผัสวิถีชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ และดูเหมือนจะเป็นกระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในภาพรวมเช่นเดียวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนถูกกล่าวขานและมุ่งพัฒนาอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน เนื่องจากปัญหาที่เกิดจากภาวะโลกร้อน ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลต่อความตระหนักในการอนุรักษ์และอยู่ดีของคนส่วนใหญ่ในประเทศต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากความเชื่อมโยงขององค์ประกอบสำคัญในกระบวนการมีส่วนร่วม คือ รวมคิดรวมทำและร่วมรับผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม (สุดถนอม ตันเจริญ, 2560 : 362 - 363)

Citation : Channaul, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.41>

(6) ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนในท้องถิ่นพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ควรมีการประกอบสร้างตำนานเล่าขานของชุมชน เพื่อใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวและหาชุดการแสดงที่ปรากฏ ได้จากองค์ปราสาทบ้านพลวง ได้แก่ การแสดงที่สามารถนำส่วนของบันแกะสลักตำนานพระภุชยะปราบนาคากาฬิยะนำมาแสดงเรื่องนาวิถีและการบันดาลฝน สัตว์ในบันปราสาทบ้านพลวงสามารถนำมาสร้างเป็นเรื่องเล่าและชุดการแสดง เป็นต้น การสร้างอัตลักษณ์ปราสาทบ้านพลวง ควรมีการแสดงระบำบูชาพระศิวะ ผสมผสานกับระบำอัปสรฯ ชุดการแสดงเกษตรอินทราศวร แนวทางการจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนที่ได้ จากฐานคติการเพิ่มพิธีกรรม เปนพิธีกรรมบวงสรวงเทพเจ้า ที่ปรารถนาความอุดมสมบูรณ์และน้ำ ที่มีผลทางการเกษตร การเพาะปลูกของชาวนาด้านเกษตรกรรมสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาพิธีกรรมให้ดูน่าสนใจและจัดการให้เป็นรูปแบบการแสดงและสำคัญของชุมชนต่อไปได้

(7) ต้องแนวทางการจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนที่ได้ นวัตกรรมทางความเชื่อที่มีผลต่อการส่งเสริมบนฐานเศรษฐกิจของชุมชน

(8) ต้องแนวทางการส่งเสริมกับการแข่งขันเครื่องบูชาและเครื่องบวงสรวงที่ปรากฏในงานประเพณีบูชาปราสาทบ้านพลวงและรูปแบบการกระทำพิธีกรรมที่ถูกต้องตามหลักการของพราหมณ์แบบท้องถิ่น เพื่อการพัฒนารูปแบบในปโตไปอย่างยั่งยืนอย่างน่าสนใจ เป็นต้น

วิเคราะห์การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นปราสาทบ้านพลวง

จากการวิเคราะห์คุณค่าและการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น วิเคราะห์ได้ว่าชุมชนปราสาทบ้านพลวงแห่งนี้และโดยรอบได้รวมกิจกรรมและมีแนวนโยบายในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและปราสาทบ้านพลวงเป็นจุดสำคัญต่อการช่วยเผยแพร่ ด้านการแสดงเป็นจุดดึงดูดทั้งนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และจุดเชื่อมต่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานราชการด้วย (ยโสธรา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2561 : 23 - 24)

จากการวิเคราะห์ด้านประเพณีความเชื่อของคนในพื้นที่เพราะปราสาทบ้านพลวงเป็นโบราณสถานเก่าแก่และเป็นที่เคารพสักการะของคนในพื้นที่มาช้านานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่พามาประชาชนได้ร่วมกันทำพิธีเช่นไหว้ เพื่อขอพรจากสิ่งศักดิ์ มีการจัดพิธีกรรมอย่างต่อเนื่องทุกปีที่ผ่านมานี้ได้จัดขึ้นยิ่งใหญ่กว่าทุกปีโดยได้มีการจัดนิทรรศการให้ความรู้ถึงประวัติความเป็นมาของ

ปราสาทบ้านพลวง เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรักและหวงแหนในโบราณสถานของชุมชน โดยการนำขององค์การบริหารส่วนตำบลปราสาทบ้านพลวง มีผู้นำชุมชน มาร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยองค์การบริหารส่วนตำบล ปราสาทบ้านพลวง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ กรมศิลปากรที่ 12 นครราชสีมาได้มอบให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดูแลจัดกิจกรรมใดๆ ในบริเวณปราสาทบ้านพลวงทางตำบลจะขออนุญาตทุกครั้งเมื่อถึงเทศกาลสำคัญ เช่น บวงสรวง ปราสาท เช่นไหว้วันสำคัญ จัดกิจกรรมวันสงกรานต์และงานประจำปีของตำบลปราสาทบ้านพลวง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านพลวงจะมีหนังสือถึงกรมศิลปากรที่ 12 นครราชสีมา เพื่อขอประกอบพิธีทุกครั้ง

คุณค่าที่เกิดปราสาทบ้านพลวง

1. คุณค่าของปราสาทบ้านพลวงเป็นบ่อทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ ปราสาทบ้านพลวงเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านโบราณคดี โบราณสถานของชุมชนและสมบัติชาติ ปราสาทบ้านพลวงยังเป็นบ่อเกิดของ รายได้แก่ชุมชนโดยรอบ ปราสาทบ้านพลวงมีความเป็นเอกลักษณ์และความโดดเด่นขององค์ปราสาทที่นำมาสร้างเป็นจุดเด่นของปราสาทหินเนินแดนแถบนี้ ปราสาทบ้านพลวงยังสามารถนำมาพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ในด้านประเพณีชุมชน ศิลปะ การแสดง ตำนาน ความเชื่อ และวัฒนธรรมของชุมชนได้ (พระวัชร วัชรญาณ, 2561 : 181)

2. คุณค่าที่เกิดจากความเกรงกลัวต่อปราสาทบ้านพลวง มีฐานคติให้มีความสำคัญในศาสนสถานและดวงวิญญาณว่ายังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชุมชนให้ความเชื่อ และนับถือ ด้วยบ่อเกิดนี้อิทธิพลที่เกิดจากปราสาทบ้านพลวงมีผลต่อจิตและพฤติกรรมของผู้คนทำให้ชุมชนโดยรอบมีความผาสุกเสมอมา

3. คุณค่าที่เกิดจากปราสาทบ้านพลวง เป็นฐานคติของมนุษย์ที่มีความเชื่อในด้านการให้คุณด้านโชคลาภ หายป่วย มีโชคและเกิดสิริมงคลมีความสำคัญทำให้เกิดพลังในด้านต่างๆ ทำให้ผู้คนและชุมชนได้ปฏิบัติตาม มีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะด้านการดำเนินชีวิต เป็นต้น

4. คุณค่าด้านจักรวาลวิทยาชุมชนมีความเชื่อในเรื่อง โหราศาสตร์ ศาสตร์แห่งความโชคดี และการบูชาเพื่อเสริมความมั่นคงของชีวิตมนุษย์จะขึ้นไปกราบเทพเจ้า ด้วยหวังประสบผลสำเร็จ ชุมชนเองเขามาไหวขอพร ปราบรักษาความโชคดีและมีกำลังใจ

5. คุณค่าการสร้างปราสาทขึ้นเสมือนเป็นการจำลองเขาพระสุเมรุที่ประดิษฐานพระพุทธรูปเป็นเจ้า คุณค่าของการสร้างปราสาทในพื้นที่สำคัญและมีการเลือกแล้วจากปราชญ์ในสมัยโบราณ เพื่อ

กำหนดเป็นพื้นที่สำคัญ เพื่อให้กลายเป็น พื้นที่ประทับของเทพเจ้าและเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเทพเจาดวย (ยโสธรา ศิริภาพระภากร และคณะ, 2562ก : 285) เหตุนี้เองย่อมสามารถเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ ของผู้สนใจได้อีกทางด้วย เป็นต้น

6. คุณค่าด้านเทววิทยามนุษย์มีความผูกพันกับเทพเจ้าอยู่ใกล้เทพเจ้ามีความเชื่อต่อเทพเจ้าและวิญญาณทั้งหลายล้วนเป็นที่มาของเทววิทยา ปราสาทบ้านพลวงมีจุดประสงค์สร้างเพื่ออุทิศต่อเทพเจ้าตามที่ปรากฏตามประวัติศาสตร์การสร้างปราสาทหิน จะแกะสลักรูปเทพเจ้าหน้าบันปราสาทบ้านพลวงที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงมีการกล่าวถึง ประวัติความเป็นมา เหตุการณ์ที่สำคัญของเทพเจ้า เรื่องเล่าและการต่อสูต่าง ๆ

7. คุณค่าด้านศิลปะการแสดงมีการจัดพิธีกรรมบูชา มีการจัดรำบูชา การชุดแต่งกายทางารรำ เพลง ดนตรี ที่ประกอบดังสมมุติว่าได้รำบูชาของคเทพเจ้า จึงเกิดการรำมากมายหลายทาสีเหล่านี้ล้วนมาจากศิลาจำหลัก รูปนางอัปสร แม่นแต่ท่วงทางของมหาเทวะก็ได้นำมาเป็นหนึ่ง ในทารายราดวยเช่นกัน (ภูมิจิต เรื่องเดช, 2542 : 17-18)

8. คุณค่าด้านศิลปะสามารถสร้างจากฐานคติที่ตั้งของปราสาทบ้านพลวงมีต้นกำเนิดตำนานเรื่องเล่านิทานพื้นบ้านการพัฒนาศิลปะการแสดงก็สามารถจัดการเพื่อพัฒนาให้เกิดศิลปะการแสดงได้จากฐานทาวฒนธรรมชุมชนแห่งนี้

9. คุณค่าด้านวิถีชีวิตที่มีทั้งด้านข้อห้าม ข้อปฏิบัติของคนในชุมชนบ้านพลวงที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม แนวทางการปฏิบัติตนที่เชื่อว่าเมื่อปฏิบัติแล้วย่อมเกิดความสำเร็จสมหวังแก่ผู้ปฏิบัติ ที่ได้จากปราสาทแห่งนี้ถือเป็นระบบโครงสร้างทางความเชื่อและเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมจิตและพฤติกรรมของคนในชุมชนได้ และสามารถพัฒนาให้เกิดกิจกรรมทางด้านศาสนาและพัฒนาให้กลายเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต่อไป

10. คุณค่าด้านผลิตผลทางการเกษตรของชุมชนบ้านพลวงและชุมชนเอยรอบแห่งนี้ งานประเพณีประจำ ปีมีการนำผลิตผลทางการเกษตรมาให้บริการผู้เข้ามาเที่ยวชม นักท่องเที่ยว และผู้มาร่วมในกิจกรรมเป็นการสร้างรายได้และก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเป็นที่มาของเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนาชุมชนโดยอาศัยพื้นที่ปราสาทบ้านพลวงเป็นจุดศูนย์กลาง

11. คุณค่าในด้านนิทานพื้นบ้านมีการเล่าขาน นั้นสามารถสร้างคุณค่าและมีผลต่อปราสาทบ้านพลวงโดยตรง ทั้งนี้ก่อให้เกิดการพัฒนาเรื่องเล่า และที่มาจนกลายมาเป็นศิลปะการแสดง เรื่องเล่าตำนานได้อย่างมากมาย กลายเป็นองค์ความรู้ที่เกิดจากปราสาทบ้านพลวงแห่งนี้

Citation : นำฝน จันทรนวล, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และเกริกภูมิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

12. คุณค่าด้านนวัตกรรมเครื่องบูชา เครื่องประกอบในพิธีกรรม ได้แก่ บายศรีที่เป็นเครื่องบูชาสามารถพัฒนาให้เกิดรูปแบบการแข่งขัน และในรูปแบบการประกอบพิธีกรรมและเครื่องที่ใช้ทั้งนี้ยังสามารถจัดบายศรีเพื่อบูชาแต่ละปโตอีกทางด้วยเพื่อพัฒนาให้เกิดกิจกรรมชุมชนเองได้เป็นอย่างดี ใช้อัตลักษณ์ของตนเองมาเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ของชุมชนจนกลายเป็นการแข่งขันตามหน่วยงานต่าง ๆ และกำหนดรางวัล เป็นต้น

13. คุณค่าด้านการสร้างอัตลักษณ์เพื่อการท่องเที่ยวควรมีการแสดงระบำเทพ นารีปราสาท บ้านพลวง มีชุดศิลปะการแสดงระบำประจำชุมชน

บทสรุป (Conclusion)

การศึกษา เรื่องปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ ได้กล่าวถึงความเป็นมาของปราสาทบ้านพลวงตั้งอยู่ที่บ้านพลวง ตำบลบ้านพลวง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ เป็นศาสนสถานขนาดเล็ก จำนวน 1 หลัง หันหน้าไปทางทิศตะวันออก สร้างตามแบบศิลปะแบบบาปวนสร้างด้วยหินทรายสีขาวบนฐานศิลาแลงล้อมรอบด้วยคูน้ำรูปตัวยู องค์ปราสาทมีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 4 x 4 เมตร ฐานศิลาแลงมีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดประมาณ 8 x 23 เมตร สันนิษฐานกันว่า ด้วยฐานศิลาแลงขนาดใหญ่เพียงนี้จึงมีความเป็นไปได้ที่จะมีความตั้งใจสร้างให้มีปราสาท 3 องค์ บนฐานเดียวกัน ปราสาทมีประตูทางเข้าเพียงทางเดียว อีกทางด้านเป็นประตูหลอก ทับหลังด้านตะวันออกและด้านใต้สลักภาพพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ทับหลังด้านทิศเหนือสลักเป็นภาพมหาเทพปราบนาคาคาลิยะ ส่วนทับหลังด้านตะวันตกยังไม่ได้สลักภาพใดๆ ปราสาทบ้านพลวงเป็นปราสาทที่ยังสร้างไม่เสร็จสังเกตได้จากภาพแกะสลักยังไม่เสร็จ โดยภาพส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวของเทพปกรณัมในลัทธิไศวนิกาย แต่มีการสลักภาพสัตว์ เช่น สลักภาพกระรอกกระแต และกวางป่าไว้เหนือใบระกาด้านต่อดอกพันธุ์พฤกษา ซึ่งไม่ปรากฏในปราสาทแห่งใด ปราสาทบ้านพลวง ได้รับการบูรณะเมื่อ พ.ศ. 2514 - 2516 ด้วยวิธีอนัสติโลซิส คือการรื้อมาและประกอบเป็นจิกซอร์ชิ้นใหม่ เสริมโครงสร้างและรากฐานใหม่ เป็นโบราณสถานที่สร้างขึ้นในศาสนาพราหมณ์ ฮินดู ปราสาทแห่งนี้มีความสำคัญต่อของชุมชนมีบทบาทต่อวิถีชีวิต อยู่ในฐานะเป็นสถานที่ช่วยในการส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชน การจัดงานประจำปี คือ พิธีกรรมบวงสรวงเซ่นไหว้ปราสาทบ้านพลวง การรำเพื่อบูชาปราสาทบ้านพลวง เป็นแนวทางส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชน เป็นผลด้านเศรษฐกิจชุมชน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมก่อให้เกิด

Citation : Channaul, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. *Journal of Academic*

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.41>

ความหวงแหน และรักษาให้เกิดวัฒนธรรมประจำถิ่นชุมชน ด้านคติความเชื่อพบว่า การสร้างปราสาทบ้านพลวง เริ่มแรก สร้างตามคติความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ อินดู ลักษณะเป็นการจำลองจักรวาลโดยเฉพาะเมืองสวรรค์ว่ามีอะไรเป็นส่วนประกอบบ้าง ที่เห็นเด่นชัด คือ การจำลองเขาไกรลาสเป็นที่ประทับของพระศิวะ เขาพระสุเมรุอันเป็นศูนย์กลางของจักรวาลแต่ละส่วนประกอบแฝงไปด้วยคติความเชื่อ ด้านเอกลักษณ์ท้องถิ่น ทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำถิ่น แนวทางการจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ปราสาทบ้านพลวงเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านการท่องเที่ยวของชุมชน เป็นแหล่งโบราณสถานและด้านทิศตะวันออกของปราสาทมีบาราย (สระน้ำ) ขนาดใหญ่ ที่มีมาแต่โบราณถือเป็นแหล่งชุมชนโบราณที่มีผู้คนเข้ามาอาศัย ประกอบด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน ด้วยกระบวนการทางสังคมที่มุ่งการพัฒนาโดยมีคนในชุมชนเป็นศูนย์กลางการรวมตัวกันเป็นองค์กรชุมชนที่ยึดมั่นต่อความเป็นธรรมในการจัดกิจกรรมประจำปี การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน สะท้อนมิติเชิงการส่งเสริมรวมถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชนในท้องถิ่น ด้วยกระบวนการสงวนวัฒนธรรมไปสู่คนรุ่นต่อไปจากกิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นประจำปีและกิจกรรมของชุมชน เป็นผลของการจัดการทรัพยากรในชุมชนด้วยสมาชิกของชุมชน ลักษณะสุดท้ายคือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ผลของความร่วมมือกันในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนจะส่งผลให้ชุมชนมีอาชีพและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง ปราศจากการทำลายสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในโบราณสถาน ทุกปัจจัยจึงจำเป็นอย่างยิ่งต่อการก้าวไปสู่ความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้อย่างแท้จริง คุณค่าและการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งนี้ชุมชนได้รวมกิจกรรมและมีแนวนโยบายในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และปราสาทบ้านพลวง เป็นจุดสำคัญต่อการชวยโปรโมท การแสดง จุดดึงดูด ทั้งนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม และจุดเชื่อมต่อสัมพันธ์กลุ่มหน่วยงานราชการ องค์กรด้วย

จากการวิเคราะห์ด้านคุณค่าที่เกิดปราสาทบ้านพลวงและการส่งเสริมวัฒนธรรมชุมชนพบว่า (1) เป็นบ่อทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำชุมชนท้องถิ่น (2) มีฐานคติให้ความสำคัญในศาสนาและดวงวิญญาณว่ายังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ (3) คุณค่าที่เกิดจากฐานคติของมนุษย์ที่มีความเชื่อในด้านการให้คุณค่าด้านโซคลาก หายป่วย มีโชคและเกิดสิริมงคล มีความสำคัญทำให้เกิดพลังในด้านต่าง ๆ ทำให้ผู้คนและชุมชนได้ปฏิบัติตาม (4) ด้านจักรวาลวิทยาชุมชนมีความเชื่อในเรื่อง โหราศาสตร์

Citation : น้าฝน จันทน์วล, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และเกริกวุฒิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

(5) คุณค่าการสร้างปราสาทขึ้นเสมือนเป็นการจำลองเขาพระสุเมรุที่ประดิษฐานพระผู้เป็นเจ้า (6) คุณค่าด้านทิวทัศน์มีคุณค่าผูกพันกับเทพเจ้า (7) คุณค่าด้านศิลปะการแสดงมีการจัดพิธีกรรมบูชา มีการจัดรำบูชากำเนิดตำนานเรื่องเล่านิทานพื้นบ้าน (8) ดานวิถีชีวิตที่มีทั้งดานขอหมามขอปฏิบัติของคนในชุมชนบ้านพลวงที่เกี่ยวข้องกับศิลปกรรม (9) ด้านผลิตผลทางการเกษตรของชุมชนบ้านพลวงและชุมชนโดยรอบแห่งนี้ (10) พบว่าคุณค่าในด้านนิทานพื้นบ้านมีการเล่าขานสามารถสร้างคุณค่าและมีผลต่อปราสาทบ้านพลวง (11) ด้านนวัตกรรมเครื่องบูชา เครื่องประกอบในพิธีกรรม บายศรีที่เป็นเครื่องบูชาสามารถพัฒนาให้เกิดรูปแบบการแข่งขัน (12) ด้านการสร้างอัตลักษณ์เพื่อการท่องเที่ยวควรมีการแสดงระบำเทพปราสาทบ้านพลวง มีชุดศิลปะการแสดงระบำประจำชุมชน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมศิลปากร. (2550). **ประวัติศาสตร์เมืองสุรินทร์**. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินต์ติ้งและพับลิชชิง.
- ไกรฤกษ์ ปณแก้ว. (2556). **แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://tourism-dan1.blogspot.com>. สืบค้น 22 ธันวาคม 2562.
- เชษฐ ดิงสุยลี. (2560). **ประวัติศาสตร์ศิลปะอินเดีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : รูปแบบ พัฒนาการ และความหมาย**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี : มิวเซียมเพรส.
- เทพมนตรี ลิมปพยอม (บรรณาธิการ). (2550). **เนซซเมร์ อินไทยแลนด์: หลากหลายมุมมองและเรื่องราวของปราสาทเขมรในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: มิวเซียม บุคส์.
- พระปลัดสุตฤทธิ์ ธนสารโร และโยธธรา ศิริภาพระภากร. (2563). ศาสนากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญสู่วัดไพรพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษ. **วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์**. 4(1) : 79-92.
- พระวัชร เวชญาณโณ. (2561). ปราสาททง : โบราณสถานแห่งลมหายใจของตำบลปราสาททง. ใน **งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2561**, 9 กันยายน 2561. 177 - 182. นาน : วิทยาลัยสงฆนครน่าน. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภูมิจิต เรืองเดช. (2542). **วรรณกรรมท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์**. บุรีรัมย์ : เอกสารซีพี.
- โยธธรา ศิริภาพระภากร และสำเริง อินทง. (2561). อัตลักษณ์ของปราสาทขอมกับการพัฒนาชุมชนในจังหวัดสุรินทร์. ใน **การประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชมงคลสุรินทร์ ครั้งที่ 9”**, 29 – 31 สิงหาคม 2561. 452-461. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสุรินทร์.

Citation : Channaul, N., Siriphaprapagon, Y. & Kanthiang, K. (2024). Prasat Ban Phluang and the Promotion of

Community Cultural Tourism in the Area Prasat District, Surin Province. **Journal of Academic**

Surindra Rajabhat. 2(6) : 83-100; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.41>

ยโสธรา ศิริภาพระภากร, กฤษนันท์ แสงมาศ, ทิตยาวิดี อินทรากูร และพระมหาขุนทอง เขมสิริ. (2561).

คุณค่าและอิทธิพลของปราสาทขอมที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมทั้งสองประเทศ : กรณีปราสาทตาควายตำบลบักได อำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์. ใน การประชุมสัมมนาวิชาการระดับนานาชาติ ครั้งที่ 9 และระดับชาติครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “วัฒนธรรมเชิงพุทธกับการพัฒนาที่ยั่งยืน”, 2 - 3 เมษายน 2561. 22 - 30. ศรีสะเกษ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ.

ยโสธรา ศิริภาพระภากร, พระสำเร็จ อินทยุง, สุพัตรา วยะลุน, สุทัศน์ ประทุมแก้ว และสุริยา คลังฤทธิ.

(2562). การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวตามเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนา : กรณีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามเส้นทางวัดโยธาประสิทธิ์ ตำบลนอกเมือง อำเภอมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติการท่องเที่ยวและการโรงแรมรวมสมัย ครั้งที่ 6 “ท่องเที่ยวโรงแรม รวมเสริม รวมสร้าง รวมสมัย”, 6 มิถุนายน 2562. 278 - 286. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุพัตรา วยะลุน, ทิตยาวิดี อินทรากูร, กฤษนันท์ แสงมาศ และสุริยา คลังฤทธิ.

(2562). จุดยุทธศาสตร์เส้นทางเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองระหว่างสองประเทศสู่การบูรณาการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามเส้นทางอารยธรรมขอมโบราณ อำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติศรีโคตรบูนศึกษา ครั้งที่ 1 “แลสายน้ำโขงกับงานวัฒนธรรมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”, 2 พฤษภาคม 2562. 635 - 645. นครพนม : มหาวิทยาลัยนครพนม.

ยโสธรา ศิริภาพระภากร. (2563). รายงานผลการสำรวจปราสาทพนง จังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์. 22 หน้า.

ศิริพร สุขธรรัตน์. (2554). ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเมืองสุรินทร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สุดถนอม ต้นเจริญ. (2560). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.

ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี 2560 ครั้งที่ 1, 16 มิถุนายน 2560. 361 - 368.

กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

Petrotschenko, M. (2014). *Focusing on the Angkor Temples : The Guide Book*. (3rd edition). Maine :Irish Booksellers.

Citation : น้ำฝน จันทน์วล, ยโสธรา ศิริภาพระภากร และเกริกภูมิ กันเที่ยง. (2567). ปราสาทบ้านพลวงกับการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยววัฒนธรรมชุมชนพื้นที่อำเภอบ้านพลวง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(6) : 83-100;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.41>

การท่องเที่ยวด้านศาสนาเชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญ
วัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

Spiritual Religious Tourism to Promote Pilgrimage Routes
Phrom Surin Temple Mueang District Surin Province

เกริกวุฒิ กันเที่ยง^{1*} ยโสธรา ศิริภาพระภากร^{2*} น้ำฝน จันทน์นวล³ และสุริยา คลังฤทธิ์⁴
Kroekwut Kanthiang¹, Yasothara Siriphaprapagon^{2*}, Namfon Channaul³
and Suriya Klangrit⁴

Received : January 23, 2024; Revised : October 15, 2024; Accepted : December 27, 2024

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความนี้มุ่งเน้นการท่องเที่ยวด้านศาสนาเชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญ วัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านจิตวิญญาณ การสักการะพระพุทธรูป การไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์และเสริมสิริมงคล การท่องเที่ยวด้านศาสนาเชิงจิตวิญญาณ การได้รับความรู้ด้านหลักธรรมและคำสอน การเรียนรู้ความเป็นมา รวมถึงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น วัดพรหมสุรินทร์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และพักผ่อน ปฏิบัติธรรม

^{1,3}วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย; College of Industrial Technology and Management, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Thailand.

²รองผู้อำนวยการสำนักงานสำนักปฏิบัติธรรม แห่งที่ 2 วัดป่าโยธาประสิทธิ์ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์; Deputy Director of the 2nd Dhamma Practice Office, Wat Pa Yotha Prasit, Nok Mueang Subdistrict, Mueang Surin District Surin Province, Thailand.

⁴นักวิชาการอิสระ บ้านศาลาสามัคคี ตำบลบ้านขบ อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์; Independent Academic, Ban Sala Samakkhi, Ban Chob Subdistrict, Sangkha District, Surin Province, Thailand.

*Corresponding Author; e-mail : yasotharar.s@gmail.com

Citation : Kanthiang, K., Siriphaprapagon, Y., Channaul, N. & Klangrit, S. (2024). Spiritual Religious Tourism to

Promote Pilgrimage Routes Phrom Surin Temple Mueang District Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.42>

กิจกรรมต่าง ๆ ได้ เพราะวัด มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นของจังหวัดสุรินทร์ และเป็นรู้จักของนักท่องเที่ยวจากการเผยแพร่ไปตามสื่อต่างๆ เมื่อวิเคราะห์คุณค่าที่ได้จากการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชน พบว่า (1) คุณค่า พบว่าทำให้เกิดเอกลักษณ์ประจำถิ่น อาจเป็นสิ่งมีความรู้ เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศาสนา สถาน เจดีย์ อนุสรณ์บุรพจารย์สิ่งที่ได้ทำให้เกิดรายได้แก่ชุมชน จากการนำความโดดเด่นของพื้นที่ให้มาพัฒนา เป็นอย่างสร้างสรรค์ในด้าน ประเพณี วัฒนธรรม ความ เป็นมาให้หลากหลายมิติ (2) คุณค่าที่เกิดจากการท่องเที่ยว ผู้เที่ยวได้รับการพัฒนาในด้านจิตใจทำให้ได้รับความรู้ เป็นการช่วยควบคุมจิตและพฤติกรรมได้ในระดับหนึ่ง ทำให้เกิดในด้าน สุนทรียศาสตร์ด้วยทางหนึ่งในคณะกรรมการท่องเที่ยวและจิตใจที่เอื้ออ้อม (3) คุณค่าทางอิทธิพลของ สถานที่พบว่ามีความสำคัญทำให้เกิดพลังในด้านต่างๆ ทำให้ผู้คนได้ปฏิบัติตาม คล้อยตาม เห็นตาม มีความเชื่อในความคุณงามความดี (4) คุณค่าด้านการพัฒนาให้เกิดความน่าสนใจ ดึงดูด เพื่อเข้ามา ศึกษา เรียนรู้ ได้แก่ การจัดสถานที่ให้ร่มรื่น (5) คุณค่าด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับชุมชน

คำสำคัญ (Keywords) : การท่องเที่ยวด้านศาสนาเชิงจิตวิญญาณ, การส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญ, วัดพรหมสุรินทร์, จังหวัดสุรินทร์

Abstract

This article focuses on Spiritual religious tourism To promote pilgrimage routes Phrom Surin Temple, Mueang District, Surin Province Benefits of spiritual cultural tourism Worshipping Buddha statues Worshipping sacred things and enhancing good fortune Spiritual religious tourism Obtaining knowledge of principles and teachings Learning the history Including the filming of cultural heritage, local wisdom, etc., Phrom Surin Temple, Nai Mueang Subdistrict, Mueang District, Surin Province. It is an important strategic point that is beneficial to development as a source of learning and relaxation, practicing Dhamma, and various activities because the temple is outstanding and has the local identity of Surin Province. and is well known among tourists from being published in various media When analyzing the value of the role that tourism plays in the community, it was found that (1) the value was found to create local identity. It may be an object of knowledge, a source of religious learning, a place of worship, a pagoda, a memorial to an ancient master,

Citation : เกริกวุฒิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้ำฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์ วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

something that has generated income for the community. From bringing the uniqueness of the area to develop It is creative in terms of traditions, culture, history, giving many dimensions. (2) Values arising from tourism. Travelers are developed mentally, allowing them to gain knowledge. It helps control the mind and behavior to a certain extent. It creates an aesthetics in one way in the tourism group and a happy mind. (3) The influence value of a place is found to be important, causing power in various aspects. Make people follow, follow, follow and have faith in goodness. (4) Development value to make it interesting and attractive to come to study and learn, including arranging a shady place. (5) Value Promoting tourism to the community

Keywords : Spiritual Religious Tourism, Promotion of Pilgrimage Routes, Phrom Surin Temple, Surin Province

บทนำ (Introduction)

ยุคปัจจุบันการให้ความสำคัญและค่าของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านทางศาสนามากขึ้นเช่น การแสวงบุญ กราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเสริมความเป็นสิริมงคล สายมูเตลู (ของขลัง) พร้อมทั้งยังได้รับความรู้ด้านความเป็นมาของสถานที่นั้น ๆ ยังเป็นการได้เห็นทางด้านศิลปะท้องถิ่น (Art) วัฒนธรรมพื้นบ้าน (Culture) ประเพณีของชุมชน (Tradition) รวมถึงมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาพื้นบ้านด้วยและทุกวันนี้จะมากขึ้นมีการตื่นตัวในแต่ละพื้นที่ที่พยายามพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และจุดกำเนิดท้องถิ่นถือเป็นจุดกำเนิดของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและยังเป็นการส่งเสริม ดังจะเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศได้พยายามที่จะส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของประเทศตนเองให้มีมิติที่หลากหลาย นอกจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะสามารถสร้างรายได้และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมระดับ ชุมชน สังคม และระดับภูมิภาค แล้วการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนา ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบทอด ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาให้คงอยู่ได้ (ยโสธรา ศิริภาพรรณกร และคณะ, 2562 ก : 1 - 2) ในด้านกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงได้รับความสนใจเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากแหล่งท่องเที่ยว และมรดกทางวัฒนธรรมของแต่ละชุมชน

Citation : Kanthiang, K., Siriphapragon, Y., Channaul, N. & Klangrit, S. (2024). Spiritual Religious Tourism to

Promote Pilgrimage Routes Phrom Surin Temple Mueang District Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.42>

ภูมิภาค มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนกัน ได้แก่ ประวัติศาสตร์ ความเชื่อ ตำนาน เรื่องเล่า ความเป็นมาของชุมชน วิถีชีวิต เป็นต้น และได้มีการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมสืบเนื่องมาเป็นเวลาหลายยุคสมัย ดังนั้น บทความวิชาการนี้จะเน้นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวตามเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนาและจิตวิญญาณของผู้ที่เข้าชม ถือเป็นการท่องเที่ยววัฒนธรรมอีกทางหนึ่งที่น่าสนใจ เพื่อการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยจะแสดงถึงแนวทางในการพัฒนาการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวตามเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนาและความรู้สึกทางด้านจิตวิญญาณของตนเอง โดยคำนึงถึงคุณค่า ความเข้าใจ พร้อมการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป

แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ ถือเป็นการเปิดโลกทัศน์ พร้อมได้ร่วมศึกษาไปพร้อม ๆ กันกับผู้พาเที่ยวและที่สำคัญได้คุณค่าด้านคำสอน แนวทาง ข้อประพจน์ ความรู้ พร้อมความเข้าใจที่สำคัญ คำสอนทางศาสนาและการพักผ่อน ผ่อนคลายอารมณ์ด้วย และยังเป็นแนวทางการศึกษาหาความรู้ในพื้นที่ชุมชนของตนเองด้วย เป็นจุดยุทธศาสตร์หนึ่งที่มีผลต่อการพัฒนาและส่งเสริมทางจิตวิญญาณสิ่งสำคัญ คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บริเวณที่มีคุณลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชุมชน มีการบอกเล่าเรื่องราวในการพัฒนา ชุมชน สังคม มนุษย์ผ่านทางประวัติศาสตร์ ที่เป็นผลเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรมชุมชน ได้องค์ความรู้ และการให้คุณค่าของสังคมชุมชนโดยสถาบันที่ยึดถือมีคุณค่า เป็นสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่สามารถแสดงออกให้เห็นถึงความสวยงามและประโยชน์ที่ได้รับสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี หรือขนบธรรมเนียมและประเพณีและด้านศาสนาด้วยก็ตาม

การท่องเที่ยวด้านศาสนาเชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญ วัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญทั้งนี้ยังเป็นการพัฒนาพื้นที่ของตนเอง ยังเป็นจุดที่ตั้งระหว่างคู่มือเมืองขึ้นใน ถือเป็นบริบทที่จะได้เล่าถึงพัฒนาการในพื้นที่โบราณแห่งนี้ไปด้วย และเป็นเส้นทางสำคัญของชาวพุทธที่เดินทางมากราบนมัสการหลวงพ่อที่วัดพรหมสุรินทร์จะมีผู้คนมาเยอะในช่วงวันสำคัญและวันหยุด อีกทั้งยังเป็นที่พักรับประทานอาหารด้วยเนื่องจากการปลูกต้นไม้ร่มรื่น เป็นที่พักผ่อน มีจุดแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพักผ่อนที่พร้อมให้บริการไปในตัว ทั้งนี้บทความนี้นำเสนอจุดสำคัญที่นอกเหนือจากจุดนี้เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่หลากหลายพร้อมการได้รับความสำคัญ พร้อมความหมายที่มีผลสะท้อนถึงจิตวิญญาณ ให้ผู้แสวงบุญผู้เที่ยวได้เกิดความทราบตามคำสอน และผ่อนคลาย ได้ความรู้ ได้รับผลประโยชน์สูงสุด จาก

Citation : เกริกภูมิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้าฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์ วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

บทความนี้น่าจะมีส่วนเพื่อสร้างความเข้าใจต่อนักท่องเที่ยว และเข้าใจความหมายในลักษณะการท่องเที่ยวด้านศาสนาทางจิตวิญญาณทั้งยังทำให้ทราบถึงความสำคัญด้านคำสอน เพื่อส่งเสริมวัดพระมหาธาตุสุรินทร์ เป็นอีกหนึ่งพื้นที่สำคัญที่เป็นแหล่งเรียนรู้ทางจิตวิญญาณผ่าน การสร้างแหล่งมหรสพทางวิญญาณขึ้น เพื่อเป็นสื่อและสะท้อนความหมายต่อกลุ่มผู้สนใจในพื้นที่และเป็นแหล่งหนึ่งที่มีประโยชน์ที่เกิดจากพระพุทธศาสนาและแหล่งคุณค่าชั้นในของพื้นที่จังหวัดสุรินทร์

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ปัจจุบันการแข่งขันในตลาดโลกได้ให้ความสำคัญในการนำเอาวัฒนธรรมมาเป็นส่วนหนึ่งในตัวผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตนจำหน่ายเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง สอดคล้องกับกระแสเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative economy) ที่กำลังมาแรง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคืออะไร การท่องเที่ยวแบบไหนที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและประเทศต่าง ๆ ในโลก มีนโยบายอย่างไรกับรูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าว ยโสธรา ศิริภาพระภากร และคณะ (2562) : 2 - 3) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวเน้นเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้นำเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและยุโรป ที่ต่างสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์ เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรมและสัมผัสวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น ๆ รวมถึงการซื้อขายของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมละงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในพื้นที่ การท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าว เรียกว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนอกจากนี้ กฤษณ์นัท แสงมาศ และคณะ (2561 : 52) อธิบายการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมประกอบด้วย ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์ งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิม ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนาดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ ภาษาและวรรณกรรม วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน เทศกาลต่าง ๆ และลักษณะงานและเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาใช้เฉพาะท้องถิ่นความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนาถือเป็นการสร้างรายได้ด้วยทางหนึ่งและยังเป็นที่ถูกได้รับการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ต่างถิ่น ต่างแดน ให้เข้ามาศึกษาและอาจเป็นจุดขายในการท่องเที่ยวด้วยตามความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีหมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทาง ศิลปะและขนบธรรมเนียมประเพณีที่บรรพบุรุษได้สร้างสม และถ่ายทอดเป็นมรดกสืบทอดกันมาแหล่ง

Citation : Kanthiang, K., Siriphaprapagon, Y., Channual, N. & Klangrit, S. (2024). Spiritual Religious Tourism to

Promote Pilgrimage Routes Phrom Surin Temple Mueang District Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.42>

ท่องเที่ยวประเภทนี้ประกอบด้วยงานประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน การแสดง ศิลปวัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง การแต่งกายภาษา ชนเผ่า เป็นต้น

การสร้างกำไรจากมรดกทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวทางจิตวิญญาณ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่มีอยู่ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่กันการรักษามรดกวัฒนธรรมเป็นประโยชน์ด้านองค์ความรู้และการให้คุณค่าแก่สังคม ในขณะที่การพัฒนาการท่องเที่ยวนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจและรายได้ของชุมชน การจัดหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้แนวคิดหลักเพื่อใช้ในการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและแนวคิดเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ แต่ละแนวคิดจะประกอบด้วยกลยุทธ์และแนวทางสนับสนุนที่จะนำไปสู่การจัดการมรดกวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมเป็นไปอย่างเหมาะสม ได้แก่

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) การเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อชื่นชมและเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยว ได้ความรู้มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีท้องถิ่น พื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยที่ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวงานชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) การเดินทางท่องเที่ยว เพื่อชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชาวบ้านในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้นได้รับความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรีย์ศิลปะเพื่อศึกษาด้านความเชื่อและการยอมรับนับถือการเคารพในพิธีกรรมต่าง ๆ และได้รับความรู้มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรมมีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรมโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

3. การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism/ Village Tourism) การเดินทางท่องเที่ยวในหมู่บ้าน ชนบทที่มีลักษณะวิถีชีวิตและผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะมีความโดดเด่นเพื่อความเพลิดเพลินได้ความรู้ ผลงานสร้างสรรค์และภูมิปัญญาพื้นบ้าน มีความเข้าใจใน

Citation : เกริกภูมิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระการ, น้ำฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพระหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์

วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

วัฒนธรรมท้องถิ่นบนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนากับมิติด้านจิตวิญญาณ

การท่องเที่ยวด้านจิตวิญญาณสามารถอธิบายได้ว่า รูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยว หรือ ที่รู้จักในลักษณะของทัวร์ท่องเที่ยวตามวัดต่าง ๆ โดยใช้ศาสนสถาน ศาสนวัตถุ ศาสนธรรมและเรื่องราวเกี่ยวกับพระเป็นสิ่งที่ดึงดูด หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพุทธประวัติ ความหมายของมนุษย์ การประทำ และปรัชญาชีวิตเป็นสิ่งที่ดึงดูด (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์, 2559 : 2) วัดพระมหาสุริยบท อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จะมีหลวงพ่อเป็นสิ่งที่ดึงดูด และบริบทสถานที่ที่พยายามรักษาให้เป็นธรรมชาติมีต้นไม้ ดอกไม้ การจัดสวน การสร้างรูปพญานาคราช และรูปเคารพอื่น ๆ และลานมหรสพทางจิตวิญญาณ ในด้านเหตุผลนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางไปไหว้รูปเคารพ และเหมือนหลวงพ่อเป็นการแสดงความระลึกถึงบุคคลต้นแบบในการประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อจะได้เป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติธรรมตามต้นแบบนั้นเส้นทางแสวงบุญควรมีองค์ประกอบ ทาน ศีล ภาวนา ปัญญา (วนิดา ขำเขียว, 2558 : 131) โดยทาน ศีลภาวนา เรียกว่า บุญสิกขา ซึ่งมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับไตรสิกขา โดย “ทาน” คือ การให้ การเผื่อแผ่แบ่งปัน เพื่อช่วยเหลือกัน เพื่อยึดเหนี่ยวสังคมและเพื่อส่งเสริมความดีงามและการทำสิ่งดี “ศีล” คือ ความมีระเบียบในการดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคม พูดอีกอย่างได้แก่ ความมีวินัยและการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์กติกาในการอยู่ร่วมกัน “ภาวนา” คือ การทำให้เกิดให้มีขึ้นทำให้ เป็นขึ้นสิ่งที่ยังไม่เป็นที่มั่นเป็นสิ่งที่ยังไม่มีก็ทำให้มันมีขึ้น (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต), 2552) โดยวัดพระมหาสุริยบท พัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบแสวงบุญและผสมผสานกับธรรมชาติและแหล่งเรียนรู้ เนื่องจากมีลานมหรสพทางวิญญาณเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาศึกษาเที่ยวชม และรูปเคารพอีกทั้งทางวัด ได้จัดวางรูปแบบ การบูชาในจุดต่าง ๆ การทำทาน รักษาศีล สามารถเป็นที่ผ่อนคลายทางอารมณ์ได้ทั้งยังเป็นพื้นที่สวดมนต์และภาวนาตามโอกาสต่าง ๆ

ความเป็นมาของวัดพระมหาสุริยบท

ประวัติความเป็นมาของวัดโดยละเอียด วัดพระมหาสุริยบท เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่มืองวัดหนึ่งของเมืองสุรินทร์ สร้างประมาณ 300-500 ปี มาแล้ว ชื่อเดิม ชื่อวัดทักษิณณรงค์ คนแก่อายุ 70 ปี

Citation : Kanthiang, K., Siriphrapagon, Y., Channaul, N. & Klangrit, S. (2024). Spiritual Religious Tourism to

Promote Pilgrimage Routes Phrom Surin Temple Mueang District Surin Province. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.42>

ขึ้นไป ที่อยู่ในตัวเมืองหรือนอกเมืองไกลออกไป เมื่อพูดถึงวัดพรหมสุรินทร์ ก็ไม่ค่อยรู้จักพอบอกว่า วัดทักษิณณรงค์ จะรู้จักดี เป็นวัดที่มีกำแพงเมืองเก่าอยู่ด้านทิศเหนือมีพระพุทธรูปองค์ใหญ่และสวยงามอยู่ในอุโบสถเป็นคำบอกเล่าของคนแก่โบราณ อนึ่ง ในระยะเวลาที่ท่านพระครูบวรวิชาญาณ ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาสวัดพรหมสุรินทร์เป็นท่านได้พิจารณาเห็นว่าสถานที่ตั้งวัดยังคับแคบไม่สะดวกและไม่เพียงพอต่อการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าทั้งด้านถาวรวัตถุและด้านการศึกษาของพระภิกษุสามเณร จึงได้สละทุนทรัพย์ส่วนตัวซื้อที่ดินเพิ่มอีกจำนวน 3 แปลง และเสียสละที่ดินส่วนตัวอีกจำนวน 1 แปลง นับว่าท่านเป็นพระสงฆ์ผู้เสียสละและได้ทำคุณประโยชน์แก่พระศาสนา มีพระครูบวรวิชาญาณเป็นเจ้าอาวาสช่วง พ.ศ. 2500-2525 และพระราชสุตาลังการ (ฉัตร สจจวโร) เป็นเจ้าอาวาสในช่วง พ.ศ.2526 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษาเจ้าคณะจังหวัดสุรินทร์และ เจ้าอาวาสวัดพรหมสุรินทร์

ภาพที่ 1 พระพุทธรูปภายในพระอุโบสถ

ที่มา : เกริกวุฒิ กันเที่ยงและคณะ

1. พระอุโบสถมีพระพุทธรูปปางมารวิชัย เป็นพระพุทธรูปขนาดหน้าตักกว้าง 35 นิ้ว สร้างด้วยทองสัมฤทธิ์ทั้งองค์ลักษณะแบบสมัยโบราณ ประทับนั่งขัดสมาธิราบบนฐานเรียบ รอบฐานมีจารึกอักษรขอม 1 บรรทัด พระพักตร์เป็นสี่เหลี่ยม มีไรพระศก ขมวดพระเกศาเล็กเป็นหนามขนุน พระรัศมีเป็นรูปดอกบัว พระขนงโก่ง พระเนตรเหลือบต่ำ พระกรณยาว ครองจีวรห่มเฉียง ชายสังฆาฏิยาวปลายตัดตรง นิ้วพระหัตถ์ทั้งสี่ยาวเสมอกัน พระหัตถ์ขวาวางคว่ำอยู่กึ่งกลางพระขาน พระหัตถ์ซ้ายวางหงายบนพระเพลา มีเหตุการณ์สำคัญคือ วันที่ 30 เมษายน 2512 โดยพลตำรวจตรีวิเชียร ศรีมันตร ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ เป็นประธาน วางศิลาฤกษ์อุโบสถ พ.ศ. 2517 จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีประธานยกช่อฟ้าอุโบสถ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2539 เวลา

Citation : เกริกวุฒิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้าฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์

วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

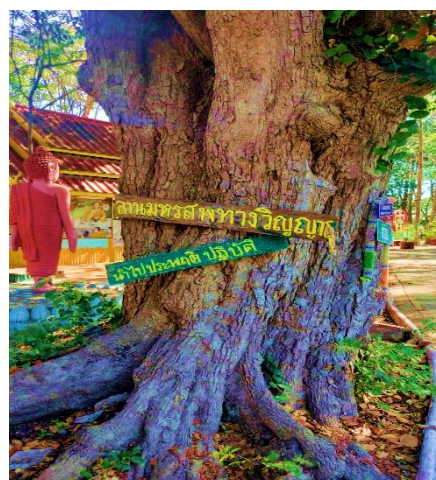

16.15 น. พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 ทรงพระโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ปัจจุบันทรงเป็นพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 เสด็จแทนพระองค์ทรงตัดหวายลูกนิมิต

2. ลานมหรสพทางวิญญาณ สามารถอธิบายเพื่อความเข้าใจ คือ มหรสพทางวิญญาณเป็นที่ให้ความรู้ และเพลิดเพลิน เพื่อดวงตาเห็นธรรม วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร มีรูปปั้นเพื่อสื่อความหมายทางจิตวิญญาณ ดังมีท่านพุทธทาส เคยกล่าวว่า “ดูให้ออกสักรื่อง ก็คุ้มค่าที่มาที่นี่” รอบๆ ลานมหรสพประดับด้วย ภาพปูนปั้น ฝีมือพระภิกษุ ซึ่งจำลองจากพุทธประวัติ เทวดา พระอรหันต์ มนุษย์ผู้ทำบาป ดังนี้

ภาพที่ 2 พระพุทธรูปปางเสด็จจากสวรรค์
ที่มา : เกริกวุฒิ กันเที่ยง และคณะ

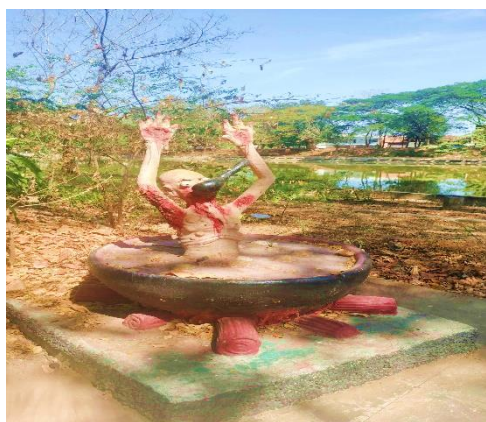
ภาพที่ 3 ป้ายบอกจุดพื้นที่มหรสพทางวิญญาณ

ภาพที่ 4 บริบทพื้นที่มหรสพทางวิญญาณ
ที่มา : เกริกวุฒิ กันเที่ยงและคณะ

ภาพที่ 5 มนุษย์ผู้ตกนกรับผลกระทบ

ภาพที่ 6 มนุษย์ผู้ตกนกรับผลกระทบทางปาก
ที่มา : เกริกวุฒิ กันเที่ยง และคณะ

ภาพที่ 7 มนุษย์ผู้ตกนกรับผลกระทบ

Citation : เกริกวุฒิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้ำฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์

วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

ภาพที่ 8 มนุษย์ผู้ตักนกรับผลกระทบ
ที่มา : เกริกวุฒิ กันเที่ยง และคณะ

ภาพที่ 9 นางจินจมาวิกาสถูปนกรรับผลกระทบ

ผลที่เกิดจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในมิติทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจในศาสนาและวัฒนธรรม รวมถึงการเรียนรู้เกี่ยวกับกิจการของวัดและกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไป โดยวัดพรหมสุรินทร์เป็นตัวอย่างหนึ่งที่จัดกิจกรรมหลากหลายตลอดทั้งปี ทำให้เกิดความเข้าใจในบทบาทของวัดในด้านการปกครอง การส่งเสริมการศึกษา และการเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการดำเนินงานของวัดมีความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป ซึ่งใช้หลักศาสนาพุทธและวัฒนธรรมเป็นสื่อสัมพันธ์ในการสร้างความร่วมมือ กิจกรรมเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนอย่างมาก

2. ด้านประชาชนที่เข้ามาท่องเที่ยว: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดึงดูดผู้ที่มีความเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ โหราศาสตร์ และความโชคดี โดยประชาชนมักเดินทางมาสักการะและขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเสริมความมั่นคงในชีวิตและความสำเร็จ การเข้าร่วมกิจกรรมในวัดช่วยให้ผู้คนมีโอกาสรู้และเข้าใจถึงความศักดิ์สิทธิ์และขนบธรรมเนียมประเพณีทางศาสนาอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

3. ด้านพุทธวิทยา: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาเป็นการเสริมสร้างความผูกพันระหว่างมนุษย์กับพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์ ทำให้ผู้คนเกิดศรัทธาและความ

เชื่อในคุณงามความดี ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของพุทธวิทยา กิจกรรมเหล่านี้มักจัดขึ้นเพื่อเป็นการอุทิศและบูชาพระพุทธรูป ทำให้ผู้เข้าชมมีโอกาสเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับพุทธศาสนาและคำสอนของพระพุทธรูปในเชิงลึก

4. ด้านศิลปะและวัฒนธรรมภายในวัด: วัดพรหมสุรินทร์เป็นแหล่งศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความสำคัญ ภายในอุโบสถมีพระพุทธรูปโบราณและสิ่งก่อสร้างที่สวยงาม ทำให้วัดนี้เป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธในชุมชน การเข้าชมและศึกษาศิลปะโบราณในวัดช่วยให้ผู้คนได้ชื่นชมความงดงามและเรียนรู้ประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

5. ด้านวิถีชีวิตและศีลธรรม: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในมิติทางศาสนาช่วยส่งเสริมวิถีชีวิตที่มีศีลธรรมและการปฏิบัติตามหลักศาสนา ซึ่งมีความเชื่อว่าหากปฏิบัติตามหลักคำสอนแล้วจะนำมาซึ่งความสำเร็จและความสมหวังแก่ผู้ปฏิบัติ การเรียนรู้วิถีชีวิตที่มีศีลธรรมทำให้ผู้เข้าชมสามารถนำหลักคำสอนทางศาสนาไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ภูมิจิต เรืองเดช, 2542 : 17-18)

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมทางศาสนานั้นไม่ได้เป็นเพียงแค่การท่องเที่ยวเพื่อความเพลิดเพลิน แต่ยังเป็นช่องทางที่ช่วยให้ผู้คนได้เรียนรู้และเชื่อมโยงกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่มีคุณค่า ซึ่งส่งผลให้เกิดความเข้าใจในมิติที่ลึกซึ้งมากขึ้น และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้คนในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม

คุณค่าของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนา

1. **คุณค่าด้านเอกลักษณ์ท้องถิ่น:** การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนามีบทบาทสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น เช่น เป็นแหล่งความรู้เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมของพื้นที่ ช่วยเผยแพร่และอนุรักษ์สถานที่สำคัญทางศาสนา เช่น เจดีย์ วัด และอนุสรณ์สถานของบูรพาจารย์ อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยการนำจุดเด่นของพื้นที่มาพัฒนาให้มีความสร้างสรรค์ในด้านประเพณี วัฒนธรรม และประวัติความเป็นมาอย่างหลากหลายมิติ

2. **คุณค่าด้านการพัฒนาจิตใจของนักท่องเที่ยว:** การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนาช่วยเสริมสร้างการพัฒนาจิตใจของผู้เข้าชม ทำให้พวกเขาได้รับความรู้และความเข้าใจในศาสนาและวัฒนธรรมมากขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้คนสามารถควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของตนเองได้ใน

ระดับหนึ่ง การได้สัมผัสกับความงดงามทางศิลปะและธรรมชาติในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ยังช่วยเสริมสร้างสุนทรียศาสตร์และเติมเต็มจิตใจให้อิ่มเอิบ

3. คุณค่าด้านอิทธิพลของสถานที่: สถานที่ทางศาสนามีอิทธิพลทางความเชื่อและจิตใจต่อผู้คนอย่างมาก ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการปฏิบัติตามแนวทางความดีงาม โดยเฉพาะในด้านการดำเนินชีวิต สถานที่ศักดิ์สิทธิ์มีบทบาทในการส่งเสริมให้บุคคลมีความศรัทธาและปฏิบัติตามหลักการศาสนา เว้นจากข้อห้าม และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมและชุมชน ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น (ไกรภพ สารกุล, 2554 : 51)

4. คุณค่าด้านการพัฒนาสถานที่ให้มีความน่าสนใจ: การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาให้มีความร่มรื่นและสวยงามเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้มาเยือน เช่น การจัดแต่งสถานที่ด้วยต้นไม้ ดอกไม้ และหินล้านปีในจุดต่างๆ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยสร้างบรรยากาศที่น่าชื่นชม แต่ยังช่วยให้สถานที่นั้นกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจสำหรับผู้มาเยี่ยมชม

5. คุณค่าด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับชุมชน: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ช่วยสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การที่ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมทำให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว (พระมหาถนอม อานนโท, 2560 : 25-26)

บทสรุป (Conclusion)

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนาได้รับความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญมากยิ่งขึ้น การเดินทางเพื่อแสวงบุญและไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อเสริมสิริมงคลได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้และศึกษาประวัติศาสตร์ ความเป็นมา และความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ นักท่องเที่ยวไม่เพียงแต่ได้รับความรู้ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังได้สัมผัสกับศิลปะท้องถิ่น ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สะท้อนเอกลักษณ์ของชุมชนในแต่ละพื้นที่ กระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจึงเติบโตขึ้น เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวและมรดกทางวัฒนธรรมในแต่ละชุมชนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งประกอบไปด้วยประวัติศาสตร์ ความสำคัญทางศาสนา และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการท่องเที่ยวเหล่านี้ไม่เพียงแต่

เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และเพิ่มพูนความรู้เท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างสติและปัญญาผ่านการได้สัมผัสกับสถานที่และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของพระพุทธศาสนา เทพเจ้า และมนุษย์ในบริบทของประวัติศาสตร์และศิลปะ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนาเปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมได้ศึกษาและเข้าใจถึงคุณค่าของสังคมและชุมชนผ่านมุมมองทางประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมที่ทรงคุณค่า สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่งดงามก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เข้าชมสัมผัสถึงจิตวิญญาณและความลึกซึ้งของสถานที่นั้นๆ นักท่องเที่ยวจึงไม่เพียงแค่ออกเดินทางเพื่อพักผ่อน แต่ยังได้รับประโยชน์ในแง่ของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเข้าถึงความงดงามทั้งทางกายภาพและจิตวิญญาณของพื้นที่ ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง (References)

- กฤษณ์ น. แสงมาศ, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, สุทัศน์ ประทุมแก้ว, สุริยา คลังฤทธิ์ และ สำเร็จ อินทยง. (2561). การพัฒนาระบบ GPS เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ปราสาทโบราณจังหวัดสุรินทร์. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์. 293 หน้า.
- ไกรภพ สารกุล. (2554). เจาะอารยธรรมโบราณขอมพันปี. กรุงเทพฯ : พรอสเพอร์ เซอร์วิส ชัฟฟลาย.
- ภูมิจิต เรืองเดช. (2542). วรรณกรรมท้องถิ่นจังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : เอกสารซีพี.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป. อ. ปยุตฺโต). (2552). ชีวิตที่ดีงาม : หลักการทั่วไปของการปฏิบัติธรรม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://www.watnyanaves.net/uploads/File/books/pdf/a_fruitful_and_harmonious_life_the_basic_principles_of_dhamma_practising.pdf. สืบค้น 14 มิถุนายน 2563.
- พระมหาถนอม อานนโท. (2560). คุณค่าและอิทธิพลของปราสาทขอม. นครปฐม : โรงพิมพ์สาละพิมพ์การ.
- ยโสธรา ศิริภาพระภากร. (2562). รายงานผลการสำรวจเส้นทางแสวงบุญสู่วัดไพรพัฒนา จังหวัดศรีสะเกษ. สุรินทร์. 28 หน้า.

Citation : เกริกภูมิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้าฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์ วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

ยโสธารา ศิริภาพระภากร, สุพัตรา วยะละน, ทิตยาวิดี อินทรากร, กฤษณ์นัท แสงมาศ และ สุริยา คลังฤทธิ์. (2562). จุฑยทธศาสตร์เส้นทางเศรษฐกิจ การเมือง การปกครองระหว่างสองประเทศสู่การบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามเส้นทางอริยธรรมขอมโบราณ อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์. ในการประชุมวิชาการระดับชาติศรีโคตรบูนณ์ศึกษา ครั้งที่ 1 “แลสายน้ำโขงกับงานวัฒนธรรมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”, 2 พฤษภาคม 2562. 635 - 645. นครพนม : มหาวิทยาลัยนครพนม.

ยโสธารา ศิริภาพระภากร, พระสำเร็จ อินทยุง, สุพัตรา วยะละน, สุทัศน์ ประทุมแก้ว และ สุริยา คลังฤทธิ์. (2562). การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวตามเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนา : กรณีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมด้านศาสนา วัดโยธาประสิทธิ์ ตำบลนอกเมือง อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์. ในการประชุมวิชาการระดับชาติการท่องเที่ยวและการโรงแรมรวมสมัย ครั้งที่ 6 “ท่องเที่ยวโรงแรม รวมเสริม รวมสร้าง รวมสมัย”, 6 มิถุนายน 2562. 278 - 286. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วนิดา ขำเขียว.(2558). การท่องเที่ยวเชิงแสวงบุญทางพระพุทธศาสนา อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 11(21) : 123 - 134.

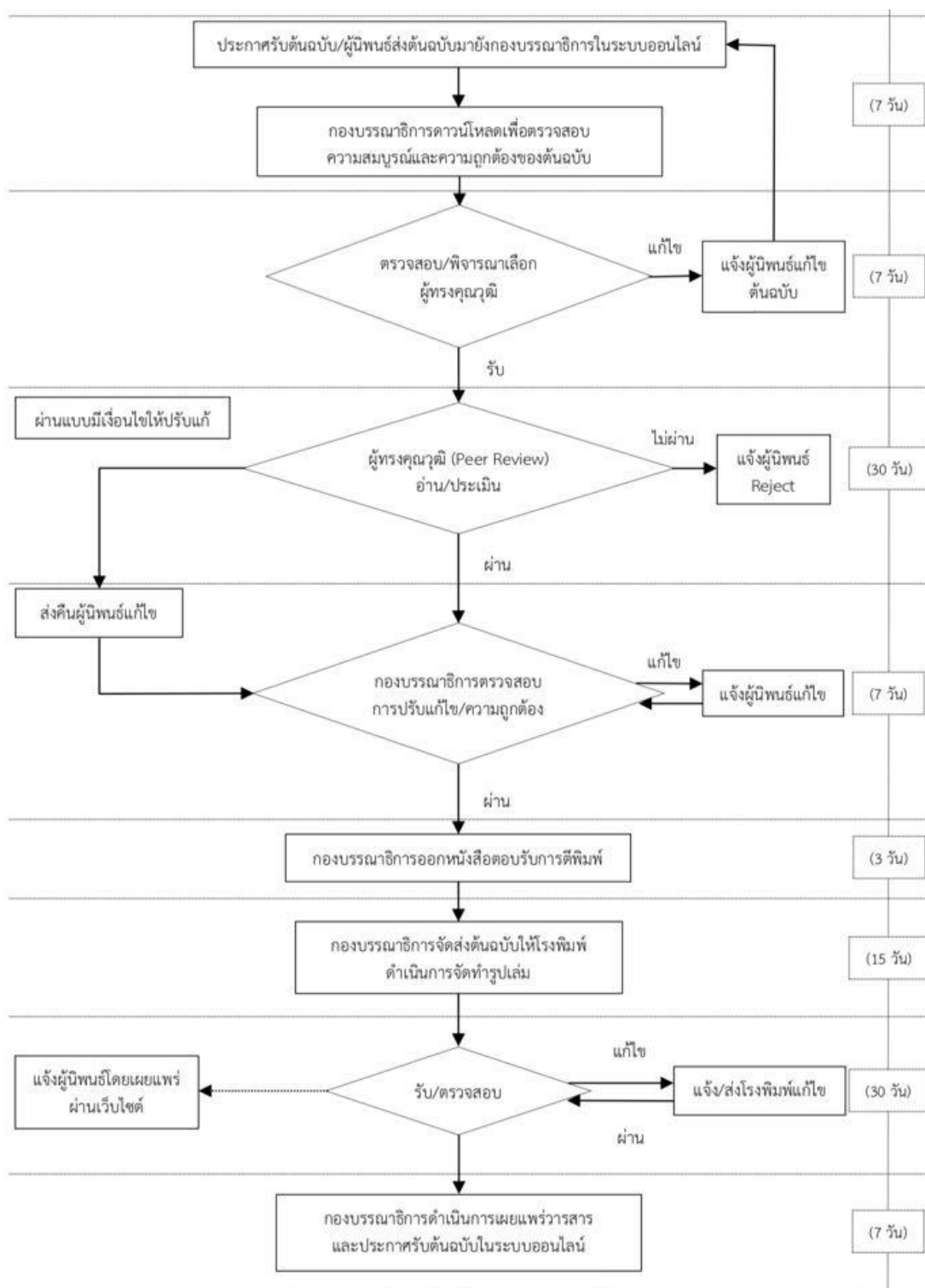
สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์. (2559). สรุปโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเส้นทางแสวงบุญในมิติทางศาสนาจังหวัดสุรินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2558. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.m-culture.go.th/surin/images/Book/Sawangboon.pdf>. สืบค้น 14 มิถุนายน 2563.

Citation : เกริกวุฒิ กันเที่ยง, ยโสธรา ศิริภาพระภากร, น้ำฝน จันทน์นวล และสุริยา คลังฤทธิ์. (2567). การท่องเที่ยวด้านศาสนา

เชิงจิตวิญญาณ เพื่อการส่งเสริมเส้นทางแสวงบุญวัดพรหมสุรินทร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. วารสารราชภัฏสุรินทร์
วิชาการ. 2(6) : 101-116; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasrru.2024.42>

ขั้นตอนการดำเนินงานวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

หมายเหตุ : ระยะเวลา (จำนวนวัน) ที่ปรากฏในขั้นตอนอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้พิมพ์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> E-mail : jasrru@srru.ac.th

ISSN 2822-0870 (Print)

I ISSN 2822-0889 (Online)

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์เผยแพร่ (Scope and Publication Policies)

วารสารมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ นักวิชาการ นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ การศึกษา การบริหารจัดการ การบูรณาการข้ามศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนบทวิเคราะห์ที่เสนอทางออกของปัญหาให้แก่ท้องถิ่น สังคม ประเทศ โดยมีรูปแบบการตีพิมพ์ฉบับพิมพ์ ISSN 2822-0870 (Print) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 และได้จัดทำในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ISSN 2822-0889 (Online) ตั้งแต่ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2566 โดยมีกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับปกติ (Regular Issues) ปีละ 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 (มีนาคม-เมษายน) ฉบับที่ 3 (พฤษภาคม-มิถุนายน) ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม-สิงหาคม) ฉบับที่ 5 (กันยายน-ตุลาคม) และฉบับที่ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม) สำหรับวารสารฉบับพิเศษ (Special Issues) นั้น ทางวารสารตีพิมพ์บทความโดยใช้วารสารฉบับปกติตามกำหนดออก แต่มีความพิเศษเนื่องจากการตีพิมพ์ในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ซึ่งเป็นการตีพิมพ์เฉพาะเรื่อง (Themes or Specific Topics) ตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะกำหนด ทั้งนี้ ทางวารสารจะมีการกำหนดเผยแพร่วารสารฉบับเพิ่มเติม (Supplemental Issues) ที่ตีพิมพ์บทความในฉบับที่นอกเหนือจากฉบับปกติตามกำหนดออก เป็นการตีพิมพ์เผยแพร่บทความทางวิชาการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยหรือคณะในโอกาสต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ปีละ 1 ฉบับ ซึ่งมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพบทความตามหลักเกณฑ์การพิจารณาของวารสารและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความวารสาร (Peer Review) อย่างเข้มข้นเช่นเดียวกันทุกฉบับ

การพิจารณาและคัดเลือกบทความ (Consideration and selection of articles)

บทความแต่ละบทความจะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) จากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่าน โดยบทความผู้นิพนธ์ภายนอกได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคนละหนึ่งท่าน หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกอย่างน้อยสองท่าน ส่วนบทความผู้นิพนธ์ภายในได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ ทั้งนี้จะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบชื่อผู้นิพนธ์บทความและผู้นิพนธ์บทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ เช่นเดียวกัน (Double-Blind Peer Review) และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร ทั้งนี้ บทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างพิจารณาเสนอขอตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้นิพนธ์อื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้นิพนธ์ต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อกองบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ สำหรับทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้ เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่าน ไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บทความวิจัย

รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ เป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจทันต่อเหตุการณ์และยุคสมัย ซึ่งไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใด ๆ มาก่อน ควรมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้นิพนธ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุค่าเป็นคำสำคัญ
ของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

1.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนของเนื้อหาที่อธิบายถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา และเหตุผลนำไปสู่การศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ควรอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ

1.6 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) ระบุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1.7 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods) อธิบายถึงกระบวนการดำเนินการวิจัยอย่างละเอียด และชัดเจน กล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการศึกษา เช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยมีความเหมาะสมและคุณภาพ รวมทั้งสถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1.8 ผลการวิจัย (Research Results) เสนอผลการวิจัยที่ตรงประเด็นตามลำดับขั้นของการวิจัย ควรจำแนกผลออกเป็นหมวดหมู่และสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยการบรรยายในเนื้อเรื่อง หรือแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยภาพประกอบ ตาราง กราฟ หรือแผนภูมิตามความเหมาะสม

1.9 อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion) อภิปรายผลโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการวิจัยให้เข้ากับหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำข้อค้นพบของงานวิจัยมาอภิปรายเพื่อเชื่อมโยงผลการวิจัยให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาการวิจัย เพื่อให้มีความเข้าใจหรือเกิดความรู้ใหม่ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนั้น รวมทั้งข้อดี ข้อเสียของวิธีการศึกษา เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์

1.10 ความรู้ใหม่ (New Knowledge) (ถ้ามี) นำเสนอข้อค้นพบที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่จากงานวิจัย เสนอแนะความคิดเห็นใหม่ ๆ สำหรับเป็นแนวทางที่มีคุณค่าและสามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ โดยแสดงรายละเอียดเพิ่มเติมด้วยผังความคิด หรือแผนภาพ และมีการบรรยายในเนื้อเรื่อง ตามความเหมาะสม

1.11 ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions) ระบุข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1.12 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ

ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

2. บทความวิชาการ

หัวข้อและเนื้อหาควรชี้ประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้ชัดเจนและมีลำดับเนื้อหาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ชัดเจน รวมถึงใช้ทฤษฎีวิเคราะห์และเสนอแนะประเด็นอย่างสมบูรณ์ ควรมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยพิมพ์ชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยและตามด้วยภาษาอังกฤษบรรทัดถัดต่อมา

2.2 ผู้พิมพ์ (Author) ชื่อและนามสกุลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.3 บทคัดย่อ (Abstract) ให้มีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

2.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุคำเป็นคำสำคัญของเนื้อหา ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา เหมาะสำหรับนำไปใช้เป็นคำค้นหาข้อมูล

2.5 บทนำ (Introduction) เป็นส่วนแนะนำและปูพื้นเรื่อง เพื่อให้ผู้อ่านทราบข้อมูลเบื้องต้นของเนื้อหา

2.6 เนื้อหา (Content) เนื้อหาบทความ มีการแบ่งประเด็นเรื่องย่อย ๆ และการจัดเรียงลำดับเป็นไปตามรายละเอียดของเนื้อหา

2.7 บทสรุป (Conclusion) การสรุปเนื้อหาในบทความทั้งหมดออกมาอย่างชัดเจน กระชับ โดยมีการสรุปปิดท้ายเนื้อหาที่นำเสนอ

2.8 เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงเอกสารและงานวิจัยที่มีความทันสมัยและความถูกต้องที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อให้มีน้ำหนักและเกิดความน่าเชื่อถือ โดยเป็นการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) แบบนามปีที่ใช้ระบบ APA (American Psychological Association citation style) คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้พิมพ์ด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น

การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ ต้องส่งบทความผ่านระบบออนไลน์ได้ที่ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru> และสำเนาหลักฐานการชำระเงินค่าธรรมเนียมมาที่

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srnu.ac.th

รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ

1. การเตรียมต้นฉบับบทความ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขนาดต้นฉบับ ขนาดหน้ากระดาษ B5 โดยมีการตั้งค่าหน้ากระดาษความกว้าง 7.5 นิ้ว และความสูง 10.5 นิ้ว โดยเว้นระยะห่างระหว่างขอบกระดาษด้านบนและด้านซ้าย 1 นิ้ว ด้านขวาและด้านล่าง 0.5 นิ้ว

1.2 รูปแบบการพิมพ์ เนื้อหาในบทความส่วนแรก จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย บทคัดย่อ คำสำคัญ และเชิงอรรถ อยู่ส่วนหน้าแรก ส่วนที่สอง จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ คือ เนื้อหาบทความที่อยู่ส่วนหน้าที่สองเป็นต้นไป

1.3 ใช้รูปแบบตัวอักษร TH SarabunPSK พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟต์เวิร์ด

1.4 หัวกระดาษ ประกอบด้วยเลขหน้า ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านขวาบน

1.5 ชื่อเรื่อง/ชื่อบทความภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 20 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ

1.6 ชื่อผู้นิพนธ์ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุล ไม่ต้องมีคำนำหน้า เว้น 2 เคาะระหว่างชื่อและนามสกุล ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งกึ่งกลางหน้ากระดาษ ได้ชื่อเรื่อง

1.7 เครื่องหมายเลข¹ เขียนไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์ โดยระบุเชิงอรรถ (Footnote) ไว้ด้านล่างกระดาษ

1.8 เชิงอรรถ (Footnote) ให้เขียนไว้ด้านล่างของส่วนหน้าแรก ที่มีเครื่องหมายเลข ¹ กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ ให้ระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวธรรมดา ทั้งนี้ การระบุสังกัดคณะ หน่วยงานของผู้นิพนธ์นั้น ผู้นิพนธ์ต้องระบุทั้งภาษาไทยและแปลเป็นภาษาอังกฤษด้วย รวมถึงระบุผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author) มีเครื่องหมาย * กำกับไว้บนนามสกุลผู้นิพนธ์ เพื่อระบุอีเมลสำหรับติดต่อประสานงาน

1.9 หัวข้อของบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.10 เนื้อหาบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์ บรรทัดแรกเว้น 7 ตัวอักษรจากขอบกระดาษด้านซ้ายและพิมพ์ให้ชิดขอบทั้งสองด้าน ส่วนเนื้อหาบทความที่อยู่หน้าที่สองเป็นต้นไปให้จัดเป็นแบบ 1 คอลัมน์เช่นกัน ทั้งนี้ ควรมีความยาวไม่เกิน 500 คำ และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีการศึกษา (Methods) ผลการศึกษา (Results) และคุณค่าหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1.11 หัวข้อคำสำคัญภาษาไทยและอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 14 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย ระบุคำสำคัญที่นำไปใช้เป็นคำค้น คำสำคัญแต่ละคำค้นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) ทั้งนี้ ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร

1.12 หัวข้อเรื่อง ขนาดตัวอักษร 18 ชนิดตัวหนา ตำแหน่งชิดขอบกระดาษด้านซ้าย

1.13 หัวข้อย่อ ย่อ ขนาดตัวอักษร 16 ชนิดตัวธรรมดา ระบุหมายเลขหน้าหัวข้อย่อโดยเรียงตามลำดับหมายเลข

1.14 จำนวนต้นฉบับ ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า โดยนับรวมตาราง รูปภาพ แผนภูมิ และเอกสารอ้างอิง

1.15 การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา (In-text Citation) และการระบุแหล่งที่มา โดยมีรูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี คือ การอ้างอิงเอกสารไว้ส่วนหน้าหรือส่วนหลังของข้อความนั้น ๆ ให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์ค้นด้วยจุลภาค (,) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบดังนี้ Author/(Year of Publication : page) หรือ (Author,/Year of Publication : page) เช่น Supsin (2018 : 18) หรือ (Brown, 1997 : 18-22) เป็นต้น หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อคนที่ 1 แล้วตามด้วยคำว่า และคณะ หรือ et al. (and others)

1.16 ตาราง รูปภาพ และแผนภูมิ กรณีเป็นตารางให้ชื่อตารางอยู่ด้านบน กรณีที่เป็นรูปภาพหรือแผนภูมิ ให้ระบุชื่อรูปภาพหรือแผนภูมิอยู่ด้านล่าง ตำแหน่งขีดขอบกระดาษด้านซ้าย

ตารางที่ 1 รายละเอียดรูปแบบการเตรียมต้นฉบับบทความ

รายละเอียด	ขนาดอักษร	รูปแบบ	ชนิด
ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	20	กึ่งกลาง	ตัวหนา
ชื่อผู้นิพนธ์ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	16	กึ่งกลาง	ตัวหนา
หน่วยงานที่สังกัด (เชิงอรรถ : Footnote) (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
บทคัดย่อ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
คำสำคัญ (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	14	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อหลักตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
หัวข้อย่อย	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
เนื้อหาตามรูปแบบบทความกำหนดไว้	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
เอกสารอ้างอิง (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ)	18	ชิดซ้าย	ตัวหนา
ตาราง			
ชื่อตาราง (ตารางที่ : จัดไว้บนตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อตาราง (พิมพ์ต่อจากชื่อตาราง)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
รูปภาพ/แผนภูมิ			
ชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (ภาพ/แผนภูมิที่ : จัดไว้ใต้รูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวหนา
รายละเอียดชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ (พิมพ์ต่อจากชื่อรูปภาพ/แผนภูมิ)	16	ชิดซ้าย	ตัวธรรมดา
การอ้างอิงแทรกในเนื้อหา : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบนามปี โดยใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งผู้นิพนธ์ที่เป็นชาวไทยและต่างประเทศ			
เอกสารอ้างอิง : ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style)			
โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ หากการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาอังกฤษให้ระบุเฉพาะนามสกุลผู้นิพนธ์คั่นด้วยจุลภาค (.) ปีที่พิมพ์ (ค.ศ.) และเลขหน้า ตามรูปแบบ			
จำนวนต้นฉบับ : ควรมีความยาวอยู่ระหว่าง 10-12 หน้า			

2. การเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

2.1 การเขียนเอกสารอ้างอิงให้ใช้ตามรูปแบบของ APA (American Psychological Association citation style) โดยการอ้างอิงเอกสารให้ใช้ได้ทั้งภาษาไทยและหรือภาษาอังกฤษ หากผู้นิพนธ์มีมากกว่า 3 คน ให้ใส่ชื่อผู้นิพนธ์ให้ครบโดยคั่นด้วยจุลภาค (,) ระหว่างผู้นิพนธ์ แล้ว

ตามด้วยคำว่า “และ” ก่อนผู้นิพนธ์คนสุดท้าย โดยจัดเรียงตามพยัญชนะ สระ ตามรูปแบบการอ้างอิงตามลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง

2.2 การเรียงลำดับเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ (References) ให้เรียงตามลำดับอักษรของผู้นิพนธ์ โดยไม่ต้องมีตัวเลขกำกับ ให้เริ่มต้นด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาไทยก่อน และต่อด้วยรายชื่อเอกสารอ้างอิงภาษาต่างประเทศ และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

2.3 ในกรณีที่อ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาไทย หากต้องการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ ให้แปลเอกสารอ้างอิงนั้นเป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และปีพุทธศักราชให้ปรับเป็นปีคริสต์ศักราช โดยนำไปต่อท้ายรายการอ้างอิงข้างต้นภายใต้หัวข้อ Translated Thai References และให้วงเล็บคำว่า [In Thai] ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงด้วย และชื่อผู้นิพนธ์ให้อ้างนามสกุลก่อน โดยเขียนตามรูปแบบเดียวกันกับการอ้างอิงเอกสารที่เป็นภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างลำดับการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

เอกสารอ้างอิง (References)

จิรายุ ทรัพย์สิน. (2560). **ทฤษฎีการเมือง**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

วันชัย สุขตาม. (2560). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐศาสตร์**. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

สิริพัฒน์ ลาภจิตร, จิรายุ ทรัพย์สิน และวันชัย สุขตาม. (2563). ผลกระทบของแรงงานข้ามชาติในเขตจังหวัดสุรินทร์. **วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น**. 6(6) : 17-35.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

Translated Thai References

Supsin, J. (2017). **Political Theory**. Surin : Surin Rajabhat

University. [In Thai]

Suktam, W. (2017). **Introduction to Political Sciences**. Surin :

Surin Rajabhat University. [In Thai]

Lapchit, S., Subsin, J. & Suktam, W. (2020). The Impact of Migrant Workers in Surin Province. **Journal of Legal Entity Management and Local Innovation**. 6(6) : 17-35. [In Thai]

3. รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

3.1 หนังสือ (Book)

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อหนังสือ./ ครั้งที่พิมพ์ (ถ้ามี)/ เมืองที่พิมพ์./ สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Book**./ Edition of Book./ Place of Publication./ / Publisher Name.

ตัวอย่าง

กฤษณา วงษาสันต์. (2542). **วิถีไทย**. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.

Cook, Robert D. (1995). **Finite Element Modeling for Stress Analysis**. New york : John wiley & sons.

3.2 รายงานทางวิชาการ

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์./ (ปีที่พิมพ์)/ ชื่อเรื่อง./ เมืองที่พิมพ์./ หน่วยงานที่เผยแพร่.

Author./ (Year of Publication)./ **Title**./ Edition of Book./ Place of Publication./ / Publisher Name.

ตัวอย่าง

อัคราพร สุขทอง. (2558). การพัฒนาเทคนิคการสอน "เรียมอันเร" จากภูมิปัญญาชาวบ้านสุรินทร์. สุรินทร์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Hickman, George A. (2010). **The Management of Teaching for Quality Improvement Chiang Mai Thailand**. Chiang Mai : Chiang Mai University.

3.3 วิทยานิพนธ์

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อวิทยานิพนธ์./วิทยานิพนธ์ระดับ/(บัณฑิต, มหาบัณฑิต, ดุษฎีบัณฑิตให้ระบุลงให้ชัดเจน)/ชื่อสถานศึกษา.**

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Thesis./Degree of Thesis./**
Publisher Name.

ตัวอย่าง

คณินนิตย์ ไสยโสภณ. (2554). **คุณค่าและความเชื่อตำนานนาครที่มีอิทธิพลต่อวิถี
ประชากรกลุ่มชนกลุ่มน้ำแม่โขงในเขตวัฒนธรรมศรีโคตรบูร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค (กลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kaewnimitchai, N. (1996). **An Analysis of College Student
Culture in Thai Higher Education Institutions**. Doctoral Dissertation
Graduate School Chulalongkorn University.

3.4 รายงานการประชุม

ชื่อ/นามสกุลผู้นิพนธ์./ (ปีที่พิมพ์)./ **ชื่อบทความ./ในชื่อรายงานการประชุม./**
วันเดือนปีที่จัด./เลขหน้า./สถานที่./สำนักพิมพ์.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Article./In Title./**
Date of Publication./page./Place of Publication./Publisher Name.

ตัวอย่าง

วิสูตร อยู่คง. (2537). **การฟื้นตัวของป่าชุมชนดงใหญ่. ในการบรรยายเรื่องการ
ฟื้นฟูป่าโดยช่วยต้นไม้ให้สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ**. วันที่ 11 เมษายน 2537.
หน้า 10-11. กรุงเทพฯ : ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชน.

Sinlarat, P. (1995). Success and Failure of Faculty Development in Thai University. In **Preparing Teachers for all the World's Children : An Era of Transformation Proceedings of International Conference, Bangkok.** pp. 217-233.
Bangkok : UNICEF.

3.5 วารสาร

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปี)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./

ปีที่พิมพ์(ฉบับที่พิมพ์)/:เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./(Date of Publication)/Title of Article./Name of Journal./

Year(Volume)/:/page.

ตัวอย่าง

สารณี วรรณตรง. (2559). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ :

สุวรรณภูมิ-อุษาคเนย์ ภาคพิสดาร. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.** 18(1) : 129-134.

Cooray, V. (1992). Horizontal Fields Generated by Return

Strokes. **Radio Science.** 27(9) : 529-537.

3.6 หนังสือพิมพ์

ชื่อ/นามสกุลผู้พิมพ์/(ปี,/เดือน/วันที่พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อหนังสือพิมพ์./

เลขหน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

Author./(Date of Publication)/Title of Article./Name of Newspaper./

page.

ตัวอย่าง

ปรียา เหล่าวิวัฒน์. (2549, พฤศจิกายน 6). เกียรติอันภาคภูมิใจ. **กรุงเทพธุรกิจ.**

หน้า 6.

Jewell, Mark. (2006, November 7). Silent Aircraft' Spreads its Wings.

Bangkok Post. p. B5.

3.7 สื่ออินเทอร์เน็ต

ชื่อ/นามสกุลผู้เผยแพร่/(ปี)/ชื่อบทความ/[ประเภทสื่อที่เข้าถึง]/เข้าถึงได้จาก:/

แหล่งข้อมูลหรือที่อยู่เว็บไซต์./สืบค้น/วัน/เดือน/ปีที่สืบค้น.

Author./ (Year of Publication)./ **Title of Article.**/[Online]./Available:/:
Name of website./Retrieved/Date of Publication.

ตัวอย่าง

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. (2548). **พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้
จาก : <http://www.moc.go.th/thai/dbe/ecoco/e-com 3.htm>.
สืบค้น 3 กรกฎาคม 2548.

Costello, M. (2002). **Sicl of Stocks? Here Are 7 Alterantives. W..** [Online].
Available : [http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/
q_alternatives/index.htm](http://momey.cnn.com/2002/07/09/pf/investing/q_alternatives/index.htm). Retrieved July 11, 2002.

3.8 การสัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์./ (ปี./เดือน/วันที่)./ตำแหน่ง(ถ้ามี)./สัมภาษณ์.

Name of Interview./ (Date of Publication)./position./Interview.

ตัวอย่าง

เกษม จันทร์แก้ว. (2554, สิงหาคม 1). นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
สัมภาษณ์.

Waterworth, Peter. (2003, December 1). Principal lecturer, Deakin
University. Interview.

การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อและการสมัครเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ
กรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 200 บาท ไม่รวมค่าส่ง

อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 1,000 บาท

จริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน (Publication Ethics)

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นิพนธ์บทความ

1. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่น
2. ผู้นิพนธ์บทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
3. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแต่ง แกไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “หลักเกณฑ์การเสนอบทความและคำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์เพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบบทความและการพิมพ์เนื้อหาบทความ ของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน
4. ผู้นิพนธ์จะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือ ต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บไซต์ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20%
5. ผู้นิพนธ์ซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสารจะถอนบทความนั้นออกทันที
6. ผู้นิพนธ์จะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาในผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์แต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
7. ผู้นิพนธ์จะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในบรรณานุกรม และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้

8. ผู้นิพนธ์จะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่เป็นตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกถอดถอนออกจากวารสาร

9. ผู้นิพนธ์ควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี) ในบทความผู้นิพนธ์จะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้นิพนธ์ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้น เป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ในเอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้นิพนธ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีกรกระทำผิดด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง (บรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสารหรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้นิพนธ์ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอก ผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่นเกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้นิพนธ์บทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจงเพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์และผู้ประเมินโดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้นิพนธ์ปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้นิพนธ์ซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวน และคุณภาพ การอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความ ในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page Charge หรือ Processing Fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page Charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้นิพนธ์บทความไม่ได้อ้างถึงเข้าไปในการประเมินบทความด้วย ผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด

2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน

3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณ คือ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว

4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ

5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย

6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หมายเหตุ : แพลและปรับปรุงจาก <https://publicationethics.org> และประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 21 กรกฎาคม 2566

แบบฟอร์ม

การส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ลงวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/น.ส.).....

2. วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุด.....ตำแหน่งวิชาการ (ถ้ามี).....

3. สถานภาพผู้พิมพ์

☐ อาจารย์ในสถาบันการศึกษา (ชื่อสถาบัน)

โปรแกรม.....คณะ.....

☐ บุคคลทั่วไป (ชื่อหน่วยงาน)

4. ขอส่งนิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article) ได้แก่

☐ บทความวิจัย เรื่อง☐ บทความวิชาการ เรื่อง.....

5. ชื่อผู้พิมพ์ร่วม (ถ้ามี).....

6. ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ เลขที่.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์มือถือ.....โทรศัพท์/โทรสาร.....

E-mail.....

7. สิ่งที่ส่งมาด้วย

☐ เอกสารพิมพ์ต้นฉบับทางออนไลน์ <https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

ชื่อแฟ้มข้อมูล.....

☐ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าบทความนี้ยังไม่เคยลงตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อนและไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

ลงนาม.....ผู้พิมพ์

(.....)

วันที่...../...../.....

ใบตอบรับการเป็นสมาชิก วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อ-นามสกุล.....

ที่อยู่ (สามารถติดต่อได้).....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

มีความประสงค์จะขอรับเป็นสมาชิกวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

☐ สมาชิกประเภทรายปี 1 ปี 6 ฉบับ ราคา 1,000 บาท☐ จัดซื้อวารสาร เล่มละ 200 บาท ปีที่.....ฉบับที่.....จำนวน.....เล่ม

รวมเป็นเงิน.....บาท

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้ชำระโดย

☐ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพ สาขามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชื่อบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เลขที่บัญชี XXX-X-XXXXX-X ประเภทบัญชี สะสมทรัพย์

โปรดนำส่งวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

E-mail.....

กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินและใบสมัคร

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ

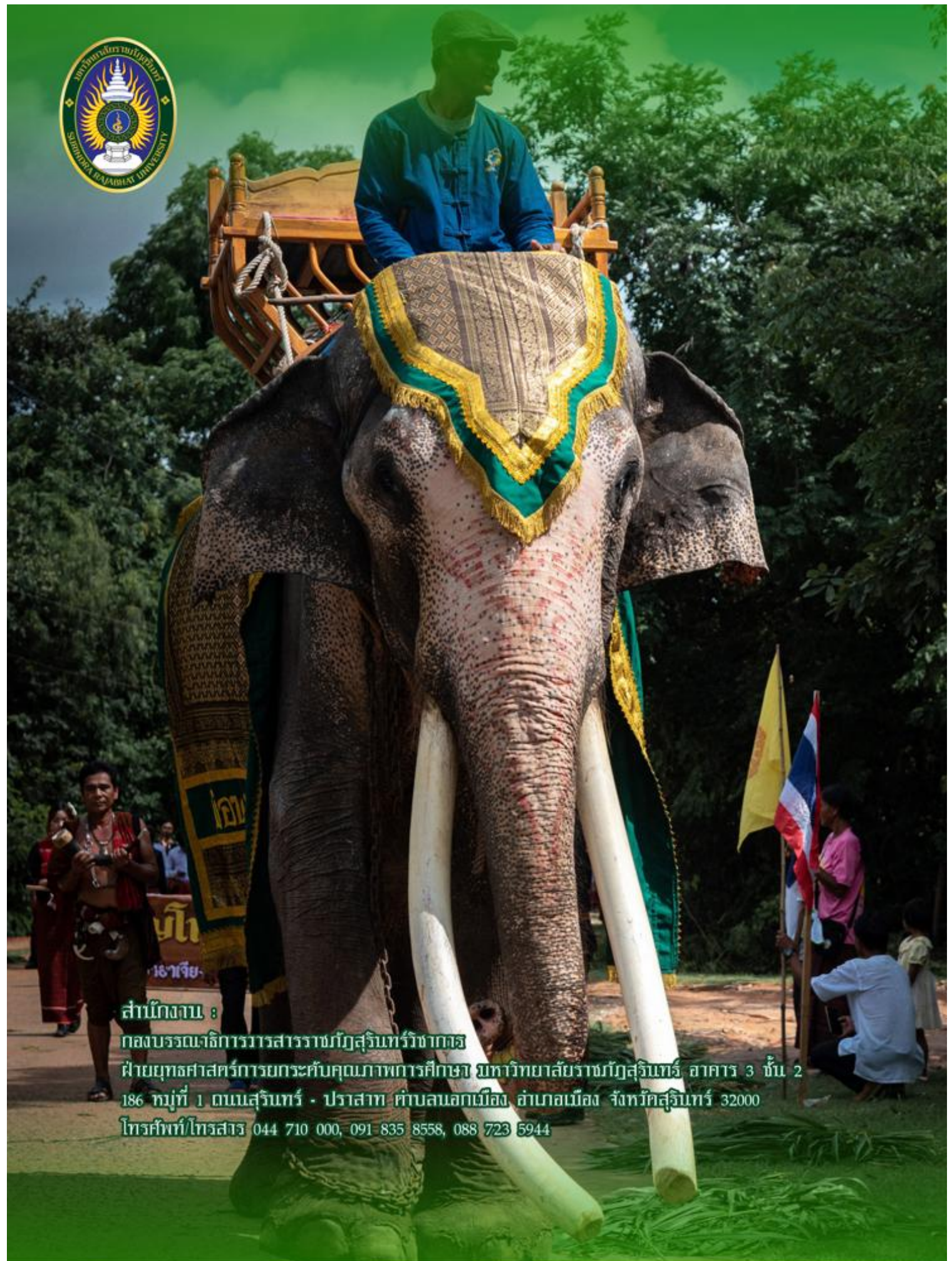
ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 31 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ – ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์/โทรสาร 044 710 000, 091 835 8558, 088 723 5944

<https://so10.tci-thaijo.org/index.php/jasrru>

E-mail : jasrru@srru.ac.th

สำนักงาน :

กองบรรณาธิการวารสารราชภัฏสุรินทร์วิทยาเขต

ฝ่ายยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ อาคาร 3 ชั้น 2

186 หมู่ที่ 1 ถนนสุรินทร์ - ปราสาท ตำบลนอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทรศัพท์โทรสาร 044 710 000, 091-835 8558, 088 723 5944

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
SURINDRA RAJABHAT UNIVERSITY